

อิทธิพลของการได้รับการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคติ การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อ
พฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ชัยพร พึ่งม้าย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์)

คณะสถิติประยุกต์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2563

อิทธิพลของการได้รับการอบรมเลี้ยงดู ทักษะ ทักษะ การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อ
พฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
ชัยพร พึ่งม้าย
คณะสถิติประยุกต์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.เดือนเพ็ญ อีวรรณวิวัฒน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์)

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พาจิตชนัด ศิริพานิช)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เดือนเพ็ญ อีวรรณวิวัฒน์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีนทร์ ไทรเมฆ)

..... คณบดี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ ลือนาม)

____/____/____

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	อิทธิพลของการได้รับการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคิด การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	ชมัยพร พิงม้าย
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์)
ปีการศึกษา	2563

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และการรับข่าวสารที่มีต่อพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะโดยผ่านทักษะคิดในการทำกิจกรรมและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ Simultaneous equations model เก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-59 ปี จำนวนทั้งสิ้น 384 คน โดยการใช้แบบสอบถามออนไลน์ และใช้มาตรวัดแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะ 3 รูปแบบ ได้แก่ การบริจาคเงิน การช่วยเหลือคนแปลกหน้า และการเป็นอาสาสมัคร ได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูและการรับข่าวสารโดยผ่านทักษะคิดในการทำกิจกรรมและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วม ทั้งนี้ ค่าความสอดคล้องของตัวแบบ ได้แก่ ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ เท่ากับ 4.108 ค่า GFI เท่ากับ 0.829 ค่า CFI เท่ากับ 0.870 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.090 ค่า SRMR เท่ากับ 0.076 และค่า NFI เท่ากับ 0.836 ผลการวิเคราะห์ พบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะโดยอ้อมผ่านทักษะคิด มีขนาดของอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.107 ร้อยละ 64.48 ของอิทธิพลดังกล่าวผ่านทักษะคิด การรับข่าวสารมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะโดยอ้อมผ่านแรงจูงใจ มีขนาดของอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.287 ร้อยละ 82.93 เป็นอิทธิพลทางตรง ตัวแปรทั้งหมดในตัวแบบสามารถร่วมอธิบายพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะ ได้ร้อยละ 17.00

ABSTRACT

Title of Thesis	The Relationship of Upbringing, Attitude, Communication and Motivation for Public Mind of Working Age Adult in Bangkok.
Author	Chamaiporn Peungmai
Degree	Master of Science (Applied Statistics)
Year	2020

This study aimed to study and examine the influence of upbringing and communication through attitude and motivation for public mind of working age adult in Bangkok. This study applied Simultaneous equations model in the research. The sample composed of working age adult who reside in Bangkok, year of age between 20-59 for 384 persons. Data was collected through online questionnaires using 5-point Likert scale.

The result show that three forms of public mind compose of donation, giving help to strangers and volunteering influenced by upbringing and communication through attitude and motivation. The goodness of fit indexes of this study showed chi-square relative (chi-square/df) was 4.108, GFI was 0.829, CFI was 0.870, RMSEA was 0.090, SRMR was 0.076, and NFI was 0.836. The results showed that upbringing had an indirect positive effect on public mind through attitude, total effect was 0.107 and 64.48% was indirect effect. Furthermore, communication had both direct positive effect and indirect positive effect on public mind through motivation, total effect was

0.287 and 82.93% was direct effect. All variables in the model can explain public mind at 17.00%.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการได้รับอบรมเลี้ยงดู ทัศนคติ การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร” สำเร็จลุล่วงได้เนื่องมาจาก ผู้เขียนได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เดือนเพ็ญ อีวรรณวิวัฒน์ ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.พาชิตชนัด ศิริพานิช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีกัทร ไทรเมฆ ผู้ซึ่งเป็นคณะกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์ ที่อาจารย์ทุกท่านได้กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา ตรวจสอบ ชี้แนะในการแก้ไขวิทยานิพนธ์โดยมีความมุ่งหวังให้ผู้วิจัยได้พัฒนาความคิดและวิธีการเขียนที่เหมาะสมต่องานวิจัยในครั้งนี้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับความช่วยเหลือด้านวิชาการและกำลังใจจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.วิสาชา ภูจินดา ดร.สุจินตนา ภาวสิทธิ์ และอาจารย์วุฒิภาค พูลบัว ที่ช่วยเหลือในการขัดเกลาเนื้อหาของแบบสอบถามและให้คำแนะนำในการทำการวิจัย ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่คณะสถิติประยุกต์และเจ้าหน้าที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ จัดการในเรื่องต่างๆ เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้อย่างราบรื่น

ขอขอบคุณ ความช่วยเหลือจาก พี่เป็ด พี่ตึก เพื่อนอายุ เพื่อน และพี่ในคณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่แสดงความห่วงใย ให้คำปรึกษา และให้ความช่วยเหลือระหว่างที่ ผู้วิจัยทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด ทั้งนี้ ขอขอบคุณ กำลังใจสำคัญจากครอบครัวพี่ม้าย เพื่อนมั่ว พี่ทช รวมถึงคำอธิษฐานเสริมกำลังใจจากเพื่อนหม้า คริสตจักรธารพระพร คริสตจักรราชเทวี เพื่อนคริสเตียน และมูลนิธิไอเจเอ็ม

ฟิลิปปี 4:13 กล่าวว่า “ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังใจข้าพเจ้า” ขอพระเจ้าทรงได้รับเกียรติจากผลสำเร็จของการทำวิทยานิพนธ์ สำหรับข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดเพียงผู้เดียว และน้อมรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษา เพื่อเป็น ประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

ขอพระเจ้าทรงอวยพร

ชัยพร พึ่งม้าย

กรกฎาคม 2564

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.5 นิยามปฏิบัติการ	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	6
2.1 ความหมายของจิตสาธารณะ	6
2.2 ทฤษฎีและแนวคิด	8
2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ	8
2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	9
2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู.....	10
2.3 งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ	11
2.3.1 พฤติกรรมจิตสาธารณะของคนทั่วโลก	11
2.3.2 เพศและเจเนอเรชันกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ.....	13

2.3.3 พฤติกรรมจิตสาธารณะของคนไทย.....	14
2.3.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ	16
2.4 ตัวแบบสมการโครงสร้าง	19
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	23
3.1 ประชากรและขนาดตัวอย่าง	23
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	24
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	24
3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	30
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
3.6.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)	31
3.6.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)	33
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	36
4.1 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง.....	36
4.2 พฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร	39
4.3 รูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดู.....	42
4.4 ทักษะคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม	45
4.5 การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคม	47
4.6 แรงจูงใจในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม	49
4.7 การเปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะกับเพศและช่วงวัยของคนทำงาน	52
4.8 การวิเคราะห์การตรวจสอบความถูกต้องของการวัดตัวแปรแฝง.....	54
4.9 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	61
4.10 การวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง.....	62
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	66

5.1 สรุปผลการศึกษา.....	66
5.1.1 ผลการศึกษา	66
5.1.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	70
5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสนองสมมติฐานการวิจัย.....	71
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	72
5.3 ข้อจำกัดของการศึกษา	76
5.4 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา.....	77
5.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้.....	78
5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	80
บรรณานุกรม.....	81
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย	86
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย	97
ภาคผนวก ค ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องด้านเนื้อหาประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	99
ภาคผนวก ง ตารางแสดงค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability).....	106
ประวัติผู้เขียน.....	111

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

2.1	รูปแบบระบบหน้าที่ของมนุษย์ 16 ด้าน	10
3.1	ผลวิเคราะห์ค่าความเบ้ ความโด่ง ของตัวชี้วัด	32
4.1	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ศึกษาจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	37
4.2	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบของพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ใน วัยทำงานในกรุงเทพมหานคร	39
4.3	ร้อยละของพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร	42
4.4	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดู	43
4.5	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม	45
4.6	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการได้รับข้อมูลข่าวสาร	47
4.7	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม	49
4.8	การเปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ	53
4.9	การเปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามช่วงวัยทำงาน	54
4.10	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแบบการวัด	55
4.11	ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) ของตัวแบบ การวัด	59
4.12	ผลการวิเคราะห์ความกลมกลืนของตัวแบบการวัด	60
4.13	ผลวิเคราะห์อิทธิพลโดยรวม อิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม 3 การอบรมเลี้ยงดู ทัศนคติ การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ ที่อยู่ในวัย ทำงานในกรุงเทพมหานคร	63

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1 ประเทศที่มีคะแนนการให้สูงสุดในรอบ 10 ปี (2009- 2019).....	12
2.2 ประเทศที่มีคะแนนการให้น้อยที่สุดในรอบ 10 ปี (2009- 2019)	12
2.3 พฤติกรรมจิตสาธารณะระหว่างเพศชายและเพศหญิงในรอบ 10 ปี (2009- 2019).....	13
2.4 พฤติกรรมจิตสาธารณะระหว่างเจนเนอเรชันในรอบ 10 ปี (2009- 2019)	14
2.5 ตารางจัดอันดับการให้ของแต่ละประเทศในรอบ 10 ปี (2009- 2019)	15
2.6 สมมติฐานทางทฤษฎี (Proposed model).....	22
4.1 ตัวแบบการวัดของอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคิด การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร	58
4.2 อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคิด การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิต สาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร.....	65

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ทิมาและความสำคัญ

การจะพัฒนาประเทศชาติอย่างยั่งยืนเป็นหน้าที่ของคนทุกคนในสังคม ประเทศต้องการผู้นำประเทศที่มีศักยภาพ พลเมืองที่มีคุณภาพ และเหนือสิ่งอื่นใดประเทศต้องการสังคมที่สงบสุขอันเกิดจากจิตสำนึกที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ของตนฝ่ายเดียวแต่เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง กล่าวคือประเทศที่มีจริยธรรมเป็นพื้นฐานนั้นจะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าและความสงบสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) ให้ความสำคัญกับการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกในเด็กในการเตรียมความพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีจิตสำนึกในการช่วยเหลือและพัฒนาสังคม โดยกำหนดคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่นการเสียสละต่อสังคม และพฤติกรรมการมุ่งมั่นพัฒนาสังคม และในพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ในหลวงรัชกาลที่ 9 ณ สีหบัญชร พระที่นั่งอนันตสมาคม เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2549 ตรัสว่า “คุณธรรมซึ่งเป็นที่ตั้งของความรัก ความสามัคคีที่ทำให้คนไทยเราสามารถร่วมมือร่วมใจกันรักษาและพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้ตลอดรอดฝั่ง...ประการที่สอง คือ การที่แต่ละคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ประสานงาน ประสานประโยชน์กัน ให้งานที่ทำสำเร็จผลทั้งแก่ตน แก่ผู้อื่นและกับประเทศชาติ” (สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี, 2550, 2 กุมภาพันธ์) ซึ่งสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี พ.ศ. 2561- พ.ศ. 2580 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยยุทธศาสตร์ด้านที่ 3 มีเป้าหมายการพัฒนาคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ การมีจิตสำนึกและการรับผิดชอบต่อสังคมเป็นหนึ่งในเป้าหมายของการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) องค์การสหประชาชาติได้จัดทำเป้าหมายเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals) จำนวน 17 ข้อโดยมีความมุ่งหวังที่จะช่วยแก้ปัญหาที่แต่ละประเทศกำลังเผชิญอยู่ ในการพัฒนาอย่างยั่งยืนนั้นต้องอาศัยทั้งการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติและพฤติกรรมของคนในสังคม กิจกรรม

อาสาสมัคร (Volunteerism) จึงเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนประเทศให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ (UN Volunteers, 2020)

ประเทศไทยเริ่มมีอาสาสมัครที่มีจิตสาธารณะให้เห็นอย่างประจักษ์จากการรวมตัวกันของประชาชนที่เข้าไปให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่ได้รับความลำบากจากเหตุการณ์ภัยธรรมชาติ “คลื่นยักษ์สึนามิ” เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ซึ่งภัยพิบัติในครั้งนั้นนับว่าเป็นโศกนาฏกรรมที่มีผู้เสียชีวิตมากที่สุดในประวัติศาสตร์ไทยโดยมีผู้เสียชีวิตในประเทศไทยมากถึง 8,212 คน จากยอดรวมผู้เสียชีวิตทั้งหมด 227,898 คนทั่วโลก (“ชาวอาเจห์ร่าลิก 15 ปี มหาสึนามิ 26 ธ.ค.,” 2562) โดยพบว่าอาสาสมัครมากกว่าครึ่งหนึ่งจากทั้งสิ้น 10,000 คน นั้นไม่ได้รับการสูญเสียจากภัยพิบัติโดยตรงแต่พวกเขาล้วนมีเป้าหมายเดียวกัน คือ การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ (เมเนเจอร์ ออนไลน์, 2548) จนมีคำกล่าวว่า “เหตุการณ์สึนามิเป็นจุดเริ่มต้นกระบวนการอาสาสมัครยุคใหม่ของสังคมไทย” ภายหลังเหตุการณ์ดังกล่าว ในปี 2548 ได้เกิดการทบทวนการทำงานร่วมกันโดยภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนถึงศักยภาพในการทำงานร่วมกันแบบเครือข่ายเพื่อสร้างเสริมการทำงานร่วมกันในการขับเคลื่อนงานอาสาสมัครอย่างยั่งยืนในประเทศไทย (เครือข่ายจิตอาสา, 2559) ธนาคารจิตอาสา เป็นอีกหนึ่งองค์กรที่ร่วมขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและช่วยเหลือสังคม โดยการสื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย เฟสบุ๊ก และเว็บไซต์ขององค์กรเป็นหลัก โดยระบบฝากเวลาของธนาคารจิตอาสาเป็นระบบทำการเก็บสถิติจำนวนสมาชิก ชั่วโมงการทำงานจิตอาสา และจำนวนงานอาสาสมัครเพื่อแสดงถึงพลังของจิตอาสา ปัจจุบันธนาคารจิตอาสา มีสมาชิกในระบบทั้งสิ้น 94,602 คน จำนวนชั่วโมงการทำงานจิตอาสาทั้งหมด 6,725,607 ชั่วโมง และมีงานอาสาสมัครในระบบทั้งสิ้น 2,492 ข้อมูล ณ วันที่ 29 มีนาคม 2563 (ธนาคารจิตอาสา, 2563) ดร.สรยุทธ รัตนพจนารถ ผู้ริเริ่มและผู้อำนวยการร่วมธนาคารจิตอาสา กล่าวว่า “จิตอาสา เป็นงานที่พัฒนาตัวตน พัฒนาจิตใจของเราทำให้เรามีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ขึ้นได้” และธีระพล เต็มอุดม ได้ขยายความเข้าใจของความหมาย “จิตอาสา” ว่าอยู่บนรากฐานของความเชื่อเรื่อง “จิตตปัญญาศึกษา” (Contemplative Education) และสุขภาวะทางจิตวิญญาณ (“เปิดผลสำรวจ (เปิดผลสำรวจปชช. 'สังคมไทย ร่วมใจ สร้างจิตสาธารณะ', 2562) กระบวนการจิตตปัญญาศึกษา คือ “การช่วยให้มนุษย์หันกลับมาพัฒนาคุณภาพความเป็นอยู่ของตนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการใคร่ครวญภายในจิตใจก่อนที่จะแสดงออกต่อโลกภายนอก” (ทีมงานความสุขประเทศไทย, 2560)

แม้จะมีการร่วมกันผลักดันให้เกิดการมีจิตอาสาทั้งในระดับชุมชน ระดับชาติและระดับนานาชาติเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน แต่ในภาพรวมทิศทางและพฤติกรรมจิตสาธารณะของคนไทยมีแนวโน้มที่ลดลง ผลสำรวจดัชนีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของประชากรโลกปี 2018 โดยมูลนิธิการช่วยเหลือเพื่อการกุศล (Charities Aid Foundation) สำรวจการให้ 3 รูปแบบ ได้แก่ การบริจาคเงิน การช่วยเหลือคนแปลกหน้า และการเป็นอาสาสมัคร จากขนาดตัวอย่าง 1,000 คน ที่อายุตั้งแต่ 15 ปี

ขึ้นไป ใน 144 ประเทศ พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 61 ของโลก ตกลงจากอันดับที่ 16 ของผลการสำรวจในปี 2017 และพบว่าคนไทยมีพฤติกรรม การช่วยเหลือคนแปลกหน้า พฤติกรรมการบริจาคเงินและพฤติกรรมการเป็นอาสาสมัครอยู่ในอันดับที่ 127 อันดับที่ 22 และอันดับที่ 113 ตามลำดับ มีคะแนนการให้โดยรวมที่ลดลงอยู่ที่ร้อยละ 12.00 โดยผลวิจัยที่ผ่านมา พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะของบุคคลเกิดจากปัจจัยแวดล้อมภายนอกและปัจจัยแวดล้อม จุฑาพร นาครอด (2555) และ อัญชลิกา ผิวเพชร, นุชนา เหลืองอังกุล, และบังอร กุมพล (2554) พบว่า รูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูส่งผลต่อการมีพฤติกรรมจิตสาธารณะ การได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมจิตอาสา (นิพัทธ์พงษ์ แสงด้วง, 2560) และสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนและการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกและส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ (จุฑาพร นาครอด, 2555; ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล, 2557; ธิดาชนก วงศ์พิทักษ์, 2556; ณัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์, 2550) นอกจากนี้แล้ว ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมและแรงจูงใจยังสามารถส่งผลต่อการมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคลแต่ยังไม่มีงานวิจัยที่มุ่งศึกษาประชากรในวัยทำงาน นักเรียน นักศึกษาและบุคลากรในรั้วมหาวิทยาลัยแต่ยังไม่มีงานวิจัยที่มุ่งศึกษาประชากรในวัยทำงาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และการรับข่าวสารที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยผ่านทศนคติและแรงจูงใจของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร เนื่องด้วยคนในกลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนที่มีความพร้อมทั้งกำลังและความสามารถในการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศ เพื่อการวางแผนในการพัฒนาศักยภาพประชาชนเพื่อผลประโยชน์ของชาติได้อย่างยั่งยืน

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และการรับข่าวสาร ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านทศนคติและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร การวิจัยในครั้งนี้วิเคราะห์ด้วยเทคนิคสถิติ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง โดยมี ตัวแปรแฝงภายใน ได้แก่ ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม แรงจูงใจ และมีตัวแปรแฝงภายนอก ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู และช่องทางการรับข่าวสาร

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษานี้ครอบคลุมผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน ที่มีอายุระหว่าง 20-59 ปี ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) สร้างแนวทางในการอบรมสั่งสอนบุตรหลานหรือนักเรียนเพื่อให้เกิดพฤติกรรมจิตสาธารณะในอนาคต
- 2) จัดโครงการกิจกรรมที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้มีผลตอบรับและประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคต
- 3) ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนในการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ข่าวกิจกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น การบริจาค และการเป็นอาสาสมัครให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.5 นิยามปฏิบัติการ

พฤติกรรมจิตสาธารณะ หมายถึง การกระทำของบุคคลในการทำประโยชน์เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนบุคคลรอบข้าง หรือสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ โดยมุ่งหวังเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม โดยมีการแสดงออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ การช่วยเหลือคนแปลกหน้า การบริจาค และการเป็นอาสาสมัคร

การช่วยเหลือคนแปลกหน้า หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลทำเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นที่ได้รับความยากลำบากในชีวิตประจำวัน เช่น การช่วยยกของ การแนะนำเส้นทางให้แก่ผู้ที่หลงทาง เป็นต้น

การบริจาค หมายถึง การให้ในรูปแบบของเงิน

การเป็นอาสาสมัคร หมายถึง การเข้าร่วมกับกลุ่มคนหรือองค์กรในการทำกิจกรรมหนึ่งๆ ร่วมกันเพื่อการพัฒนาหรือช่วยเหลือสังคม

แรงจูงใจ หมายถึง เหตุผลของการกระทำและเป้าหมายของบุคคลที่เป็นสิ่งกระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลสละเวลา (รวมถึงเงิน และ/หรือสิ่งของ) ออกมาทำกิจกรรมเพื่อสังคม ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ การให้คุณค่าของบุคคลจากการตระหนักถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น การทำความเข้าใจของบุคคลในตนเองผ่านการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะความสามารถของตน การเข้าสังคมของบุคคลกับคนใกล้ชิดและผู้อื่นเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ หน้าที่การงานและการได้มาซึ่งโอกาสในความเจริญก้าวหน้าทางอาชีพของบุคคล การปกป้องตนเองของบุคคลจากความรู้สึกหรือประสบการณ์ที่ไม่ดีในอดีต และการสนองความต้องการของบุคคลเพื่อการยกระดับจิตใจและให้เกิดความสุขทางใจ

ทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม หมายถึง การรับรู้ถึงประโยชน์จากการทำกิจกรรมเพื่อสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของบุคคล 4 ด้าน ได้แก่ บุคลิกภาพ กายภาพ สังคม และวัฒนธรรม

การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง ประสบการณ์การได้รับการอบรมกล่อมเกลาในวัยเด็ก ประกอบด้วย 3 รูปแบบ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ช่องทางการรับข่าวสาร หมายถึง ประเภทของสื่อที่บุคคลเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับการช่วยเหลือคนแปลกหน้า การบริจาค และการเป็นอาสาสมัคร ประกอบด้วย 4 ช่องทาง ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อโซเชียลมีเดีย คนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก และสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคิด การรับข่าวสาร แรงจูงใจที่ส่งผลต่อความพฤติกรรมจิตสาธารณะ และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

2.1 ความหมายของจิตสาธารณะ

2.2 ทฤษฎีและแนวคิด

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับทักษะคิด

2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

2.3 งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ

2.3.1 พฤติกรรมจิตสาธารณะของคนทั่วโลก

2.3.2 พฤติกรรมจิตสาธารณะของคนไทย

2.3.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

2.4 ตัวแบบสมการโครงสร้าง

2.1 ความหมายของจิตสาธารณะ

พฤติกรรมจิตสาธารณะของคนไทยนั้นมีมาแต่ก่อนดังคำที่กล่าวว่า “สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการให้” อันเกิดจากความต้องการช่วยเหลือและพัฒนาสังคมร่วมกันเริ่มจากกลุ่มคนเพียงไม่กี่คนจนกลายเป็นเครือข่ายมากมาย รูปแบบของพฤติกรรมจิตสาธารณะแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบหลัก คือ 1) การช่วยเหลือผู้อื่น 2) การเสียสละต่อสังคม และ 3) ความมุ่งมั่นพัฒนา (บุษราภรณ์ ดิยาวัว, ปาริชาติ วลัยเสถียร, และวิวัฒน์ หามนตรี, 2562; ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล, 2557; ธิดาชนก วงศ์พิทักษ์, 2556) “อาสาสมัคร” เป็นรูปแบบหนึ่งของการเสียสละเวลาและแรงกายเพื่อสังคมด้วยความสมัครใจของบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมหนึ่งๆเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า (ปิยากร หวังมหาพร, 2556) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการเชิงนโยบายอาสาสมัครไทยซึ่งมีพัฒนาการแต่ละช่วงเวลาเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปตามแนวโน้มของสังคมในช่วงเวลานั้นๆ ปิยากร หวังมหาพร (2556) แบ่งยุคสมัยของ “อาสาสมัคร” ไว้ทั้งหมด 4 ยุคด้วยกันจากได้แก่

1) ยุคอาสาศัมครเพื่อความมั่นคง ก่อน พ.ศ. 2500 ที่เริ่มจากการก่อตั้ง “สภาภาษาชาวไทย” ในปี 2436 จุดประสงค์เพื่อช่วยเหลือทหารได้รับบาดเจ็บจากสงคราม และมีการจัดตั้งมูลนิธิปอเต็กตึ๊ง ในปี 2480 ก่อตั้งอาสาศัมครมูลนิธิสว่างบำเพ็ญสถานในปี 2498 และอาสาศัมครสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชูปถัมภ์ในปี 2499 2) ยุคอาสาศัมครเพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาสังคม พ.ศ. 2500-2520 มีการประกาศนโยบายเรื่องการเป็นอาสาศัมครครั้งแรกในยุคของ นายกรัฐมนตรี ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมทย์ และสานต่อโดยรัฐบาลในสมัยพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ 3) ยุคอาสาศัมครเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม พ.ศ.2521- 2540 พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี มีนโยบายเร่งรัดการพัฒนาเศรษฐกิจ หลังจากการถูกรัฐประหารโดยการให้อาสาศัมครเข้ามามีส่วนร่วม แฉลงนโยบายว่า “จะสนับสนุนให้ประชาชนและกลุ่มอาสาศัมครได้เข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายปกครองในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และจัดให้มีการนำวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการรวบรวมข่าวสารข้อมูลด้านอาชญากรรมระหว่างส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค” 4) ยุคอาสาศัมครเพื่อพัฒนาสังคมและสังคมสงเคราะห์ พ.ศ.2541- ปัจจุบัน เริ่มจากการที่สหประชาชาติได้กำหนดให้ปี 2544 เป็นปีแห่งอาสาศัมครสากลเพื่อนำถึงความสำคัญของงานอาสาศัมครและกระตุ้นให้ผู้คนในสังคม ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และองค์กรเอกชนได้หาแนวทางที่จะส่งเสริมสนับสนุนยกระดับและสร้างความเข้มแข็งให้กับงานอาสาศัมครทั้งในระดับบุคคล กลุ่มและสาธารณชน มติคณะรัฐมนตรีเมื่อ 19 ธันวาคม 2543 กำหนดให้วันที่ 21 ตุลาคมของทุกปีเป็น “วันอาสาศัมครไทย” โดยภาครัฐสามารถลดค่าใช้จ่ายจากการมีอาสาศัมครเนื่องจากคนกลุ่มนี้มีความสมัครใจในการทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนร่วมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนและยังเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันมากขึ้น และยังช่วยให้เกิดการกระจายเศรษฐกิจไปสู่สังคม ทั้งยังช่วยเสริมสร้างความเหนียวแน่นของคนในชุมชน

จากการสืบค้นข้อมูลความหมายของ “จิตสาธารณะ” พบว่ามีผู้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้ จุฑาพร นาครอด (2555) ให้ความหมายของ จิตสาธารณะ ว่าหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมที่แสดงออกมาของบุคคลที่ไม่เห็นแก่ตัวและมีความต้องการที่จะช่วยเหลือสังคมและผู้อื่นในการแก้ไขปัญหา บุคคลที่เห็นคุณค่าและดูแลสิ่งของที่เป็นของส่วนรวม รวมถึงการเอาใจใส่ในการเป็นธุระในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันเป็นกลุ่ม

สิน สือสวน (2561) ให้ความหมายคำว่า จิตสาธารณะ (Public Mind) ว่าเป็นอีกระดับหนึ่งของจิตอาสา (Volunteer Spirit) หมายถึง ระดับความรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของและใส่ใจดูแลรักษาในสิ่งของที่เป็นสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อสังคม ช่วยแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาสังคมให้ดีขึ้นแม้ไม่ใช่งานในหน้าที่

ดุซงกี มัชฌิมมาภีโร (2556) กล่าวว่า “จิตสาธารณะ หมายถึง การตระหนักรู้ในความรับผิดชอบ ต่อส่วนรวม การเสียสละการช่วยเหลือผู้อื่นความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว ตลอดจนการเข้าร่วมใน กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม จิตสาธารณะเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการส่งเสริมการ พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ”

อัครา ประเสริฐสิน (2558) กล่าวว่า การมีจิตสาธารณะเป็นคุณลักษณะของการแสดงถึงการ มีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวัง ผลตอบแทน และ “ผู้ที่มีจิตสาธารณะ คือ ผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้ให้และช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปันความสุข ส่วนตนเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เข้าใจ เห็นใจผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ด้วยแรงกายสติปัญญา ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิดใน ชุมชน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน”

จิตติยา วาจิ (2559) กล่าวว่า จิตสาธารณะ หมายถึง การกระทำของบุคคลที่เป็นประโยชน์ ต่อส่วนรวม ด้วยใจอาสาและรับผิดชอบต่อสังคมด้วยความเต็มใจและเห็นคุณค่าของส่วนรวม

จากนิยามข้างต้นที่ทบทวนมา การศึกษานี้ผู้วิจัยจึงให้ความหมายของ จิตสาธารณะ ว่า หมายถึง การแสดงออกถึงการกระทำในการทำประโยชน์เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนบุคคลรอบข้าง หรือสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ โดยมุ่งหวังเพื่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคม แรงผลักดัน และความต้องการภายในของบุคคลจะนำมาซึ่งการกระทำของบุคคลเกิดเป็นพฤติกรรมจิตสาธารณะ

2.2 ทฤษฎีและแนวคิด

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

Clary, Snyder, Ridge, Copeland, Stukas, Haugen and Miene (1998) ได้ทำการศึกษา และพัฒนาแบบวัดแรงจูงใจ Volunteer Functions Inventory: VFI โดยประยุกต์จากทฤษฎีหน้าที่ (Functionalist Theory) ที่นำมาใช้เพื่อทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมการทำงานอาสาสมัคร พรรณธิดา เอี่ยมสิริปริดา, อัครา ประเสริฐสิน, และนริศนา พิงโพธิ์สภ (2561) อธิบายว่าแนวคิดหน้าที่ให้ ความสำคัญกับเหตุผลและเป้าหมายการกระทำของมนุษย์โดยแนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาใช้เพื่อให้ เกิดความเข้าใจได้ว่า “เหตุใดคนที่มีความต้องการแตกต่างกันสามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมือนกัน และคนที่มีทัศนคติเหมือนกันหรือพฤติกรรมเหมือนกันอาจมีความพึงพอใจหรือแรงจูงใจที่แตกต่าง กัน” (Clary et al., 1998) พัฒนาเป็นแบบวัดแรงจูงใจ กำหนดข้อคำถามจำนวน 30 ข้อโดยการใช้ มาตราวัดตามระดับความสำคัญ 7 ระดับ หากไม่มีความสำคัญเลยให้ 1 คะแนนจนถึงมีความสำคัญมาก ที่สุดให้ 7 คะแนน แบบวัดแรงจูงใจแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการให้คุณค่า (Values) หมายถึง การแสดงออกของบุคคลด้านมนุษยธรรมและการเห็นแก่ผู้อื่นที่เดือดร้อนผ่านการทำงาน

อาสาสมัคร เช่น ฉันรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่สำคัญในการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น 2) ด้านการทำความเข้าใจ (Understanding) หมายถึง การแสวงหาโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะความสามารถของตนผ่านการทำงานอาสาสมัคร เช่น ฉันสามารถเรียนรู้วิธีการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนที่มีความหลากหลาย 3) ด้านการเข้าสังคม (Social) หมายถึง การพัฒนาและเสริมสร้างความสัมพันธ์กับคนในสังคมให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นผ่านการทำงานอาสาสมัคร เช่น คนที่ฉันใกล้ชิดมีความต้องการให้ฉันเข้าร่วมเป็นอาสาสมัคร 4) ด้านหน้าที่การงาน (Career) หมายถึง การแสวงหาโอกาสในระหว่างการทำงานอาสาสมัครเพื่อความก้าวหน้าด้านอาชีพการงานของตน เช่น ฉันคิดว่าการใส่ประสบการณ์อาสาสมัครในประวัติของฉันเพื่อการสมัครงานทำให้ฉันดูดีมากขึ้น 5) ด้านการปกป้องตนเอง (Protective) หมายถึง การทำงานอาสาสมัครช่วยปกป้องความรู้สึกที่ไม่ดีของตนเองจากความยากลำบากของชีวิต เช่น การเป็นอาสาสมัครช่วยให้ฉันลืมความรู้สึกแย่ๆไม่ว่ามันฉันจะรู้สึกแย่มากแค่ไหนก็ตาม และ 6) ด้านการสนองความต้องการของตนเอง (Enhancement) หมายถึง การเติบโตและการพัฒนาเพื่อยกระดับจิตใจของตน เช่น การทำงานอาสาสมัครเป็นหนทางในการพบปะเพื่อนใหม่

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

Shye (2010) ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมเพื่อทำความเข้าใจเหตุผลที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเป็นอาสาสมัคร The Systematic Quality of Life of Volunteer Motivation โดยการสร้างชุดของประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานอาสาสมัคร (A Complete Set of Benefit) การเปลี่ยนแนววิธีการสอบถามอาสาสมัครจากเดิมว่า “อะไรคือแรงจูงใจในการทำงานอาสาสมัครของท่าน” มาเป็น “ประโยชน์ของการทำงานอาสาสมัครในด้านใดที่เป็นแรงจูงใจในการทำงานอาสาสมัครของท่าน” แทน (พรณธิภา เอี่ยมสิริปริดา และคณะ, 2561) ซึ่งแบ่งหน้าที่ของมนุษย์ (Human Functioning Modes) ออกเป็น 16 รูปแบบภายใต้ระบบคุณภาพชีวิตย่อยทั้ง 4 ด้าน (Subsystem) ตารางที่ 2.1 รูปแบบระบบหน้าที่ของมนุษย์ 16 ด้าน

ตารางที่ 2.1 รูปแบบระบบหน้าที่ของมนุษย์ 16 ด้าน

ระบบย่อย	บุคลิกภาพ	กายภาพ	สังคม	วัฒนธรรม
การแสดงออก (Expressive)	เติมเต็มความ ปรารถนาของ บุคคล	การแสดงตัวตน พลัง และการ ควบคุม	ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และสถานะทาง สังคม	ค่านิยมทาง วัฒนธรรม
การปรับตัว (Adaptive)	วิถีทางสู่การผ่อนคลาย	ความรู้สึกละวาง	การเติมเต็ม บทบาทกับสถาบัน สังคม	ค่านิยมที่เข้ากันได้กับ สิ่งแวดล้อม
การผสมผสาน (Integrative)	ความสงบใน จิตใจ/ลดความ ตึงเครียด	การสร้างรวม สมดุลทางกาย และรู้สึกสุขภาพ แข็งแรง	มิตรภาพอัน ใกล้ชิด	ความเข้ากันได้ ระหว่างค่านิยม และความเชื่อที่มี
อนุรักษ์นิยม (Conservative)	บุคลิกภาพที่ มั่นคง/ความ เชื่อมั่นในตนเอง	โครงสร้างร่างกาย ที่มั่นคงและความ ปลอดภัยทางกาย	ความมั่นคงทาง เครือข่ายสังคม และรู้สึกไว้วางใจ สังคม	ความมั่นคงของ ความเชื่อ และ ค่านิยมพื้นฐาน

แหล่งที่มา: พรหมธิภา เอี่ยมศิริปริดา และคณะ (2561, หน้า 7-8)

2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

การได้อบรมเลี้ยงดูบุตรส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลเมื่อเติบโตขึ้นทั้งในทางบวกและในทางลบ ดังนั้นการได้รับการอบรมสั่งสอนโดยสถาบันครอบครัวจึงเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง จิตติยา วาจิ (2559) กล่าวว่า “การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่บิดามารดา ผู้ปกครองปฏิบัติต่อเด็กเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานทั้งทางกายและทางใจกับเด็กเพื่อให้เป็นแบบอย่างค่านิยมในการดำเนินชีวิต” โดยรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูนั้นที่ลักษณะที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไปในแต่ละครอบครัว จิตติยา วาจิ (2559) ได้ศึกษารูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในของบิดามารดา ได้แก่ ศาสนา ความเชื่อ และค่านิยม และปัจจัยภายนอกของบิดามารดา ได้แก่ การศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม ดังนี้

อานนท์ อาภาภิรม (2517) อธิบายว่า รูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวไทยมี 3 ประเภท ดังนี้

- 1) การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่ยากจน มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย โดยบิดามารดาไม่มีความเชื่อว่าผลบุญและกรรมของบุตรส่งผลต่อพฤติกรรมของบุตร
- 2) การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวชนชั้นกลาง บิดามารดาสามารถตอบสนองความต้องการของบุตรได้ บุตรได้รับการอบรมให้มีระเบียบวินัย มีมารยาท
- 3) การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวชนชั้นสูง บุตรได้รับการใส่ใจจากบิดามารดาในทุกด้านของชีวิต ซึ่งอาจส่งผลให้บุตรนั้นเป็นคนที่ขาดความมั่นใจและไม่สามารถแก้ไขปัญหาของตนได้ในอนาคต

ดุชนิ โยเหลา (2535) ใช้วิธีการเมตตาในการวิเคราะห์การอบรมเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 11 วิธี

- 1) การอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน
- 2) การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล
- 3) การอบรมเลี้ยงดูแบบไม่ใช้เหตุผล
- 4) การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย
- 5) การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม
- 6) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
- 7) การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
- 8) การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด
- 9) การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก
- 10) การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ
- 11) การอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก

2.3 งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ

2.3.1 พฤติกรรมจิตสาธารณะของคนทั่วโลก

มูลนิธิการช่วยเหลือเพื่อการกุศล (Charities Aid Foundation) จัดทำดัชนีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของประชากรในแต่ละประเทศโดยสำรวจจากพฤติกรรมจิตสาธารณะ 3 ประเภท คือ การบริจาคเงิน, การช่วยเหลือคนแปลกหน้า, และการใช้เวลาเป็นอาสาสมัครของกลุ่มตัวจำนวนอย่างน้อย 1,000 คนจากเพื่อศึกษาพฤติกรรมจิตสาธารณะของประชากรในแต่ละประเทศจากทั้งหมด 126 ประเทศ พบว่าในรอบ 10 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2009- 2019 สหรัฐอเมริกาถูกจัดอันดับว่าเป็นประเทศ

ประชากรมีพฤติกรรมจิตสาธารณะมากที่สุดในโลกในรอบ 10 ปี ด้วยคะแนนการให้ที่ 58% อันดับถัดมาเป็นประเทศพม่าและประเทศนิวซีแลนด์ เมื่อพิจารณาตามพฤติกรรมจิตสาธารณะทั้ง 3 รูปแบบ คือ การบริจาค การช่วยเหลือคนแปลกหน้าและการเป็นอาสาสมัคร พบว่าประเทศนิวซีแลนด์ถูกจัดอันดับเป็นหนึ่งใน 10 ประเทศที่มีการให้สูงสุดตั้งแต่ปี 2009 ในทางตรงกันข้ามพบว่าประเทศจีนถูกจัดอันดับว่าเป็นประเทศที่ประชากรมีจิตสาธารณะทั้ง 3 รูปแบบในอันดับท้ายสุด ภาพที่ 2.1 ประเทศที่มีการให้สูงสุดในรอบ 10 ปีและภาพที่ 2.2 ประเทศที่มีการให้น้อยที่สุดในรอบ 10 ปี พบว่าทั้ง 20 ประเทศมีแนวโน้มหรือเทรนด์การให้ที่ในทิศทางเดียวกัน คือ มีการให้ความช่วยเหลือคนแปลกหน้าที่สูงที่สุดในขณะที่รูปแบบของการใช้เวลาเป็นอาสาสมัครนั้นมีความคะแนนการให้ที่ต่ำที่สุด โดยคะแนนการใช้เวลาเพื่อเป็นอาสาสมัครของประเทศบัลแกเรีย ประเทศเยเมนและประเทศจีนมีความคะแนนการใช้เวลาเพื่อเป็นอาสาสมัครอยู่ที่ 5% หรือเพียง 1 ใน 8 เท่าของประเทศที่มีการให้สูงสุด

ภาพที่ 2.1 ประเทศที่มีคะแนนการให้สูงสุดในรอบ 10 ปี (2009- 2019)
แหล่งที่มา: Charities Aid Foundation (2019)

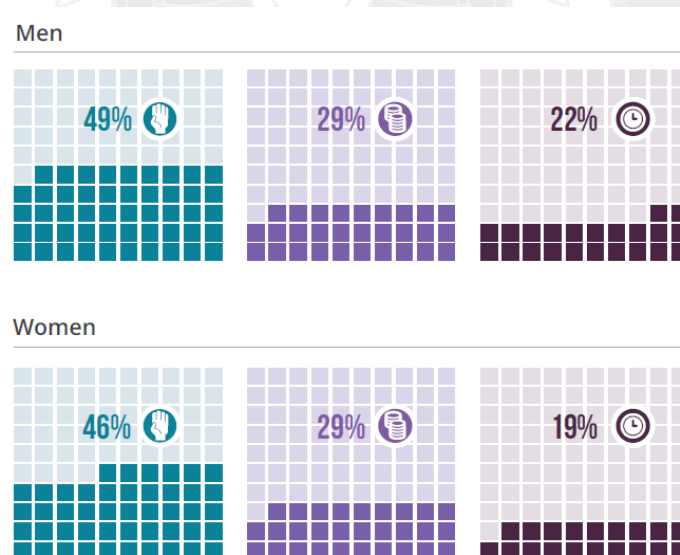

ภาพที่ 2.2 ประเทศที่มีคะแนนการให้น้อยที่สุดในรอบ 10 ปี (2009- 2019)
แหล่งที่มา: Charities Aid Foundation (2019)

เมื่อพิจารณาจากเทรนการให้ของแต่ละประเทศในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา พบว่าประเทศอินโดนีเซีย, ประเทศเคนย่า และประเทศสิงคโปร์ มีคะแนนการให้ที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยที่ 19 คะแนน ในขณะที่ประเทศโมร็อกโก ประเทศอัฟกานิสถาน และประเทศกัมพูชา มีคะแนนการให้ที่ลดลงเฉลี่ยที่ 12 คะแนนและ 13 คะแนนโดยมีการให้ในรูปแบบของการบริจาคเงินที่ลดลงอย่างชัดเจน

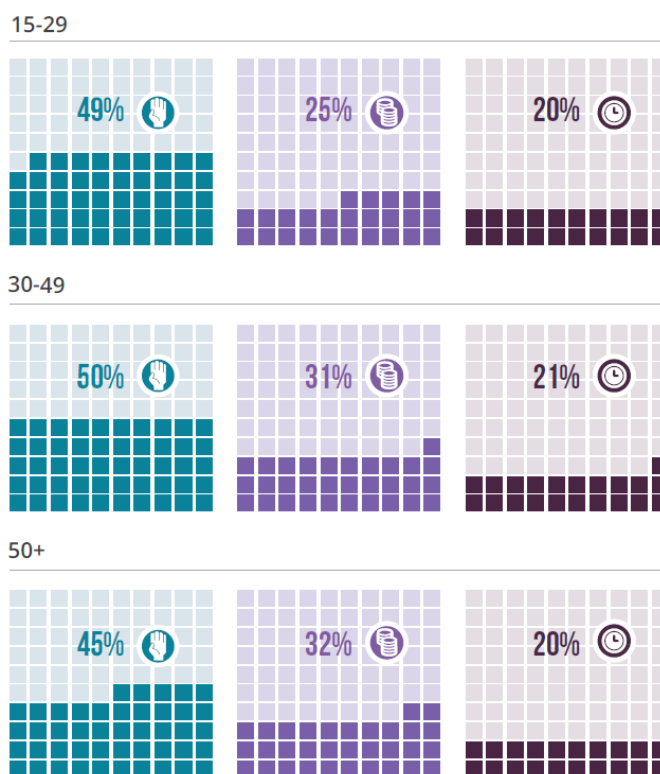
2.3.2 เพศและเจเนอเรชันกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ

จากผลการสำรวจพฤติกรรมจิตสาธารณะในรอบ 10 ปี โดยมูลนิธิช่วยเหลือเพื่อการกุศล ในภาพที่ 2.3 พบว่าพฤติกรรมจิตสาธารณะระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีความคล้ายกันโดยทั้งสองเพศมีพฤติกรรมจิตสาธารณะด้านการช่วยเหลือคนแปลกหน้าสูงสุดเมื่อเทียบกับพฤติกรรมจิตสาธารณะอีก 2 รูปแบบ คือ การบริจาคและการเป็นอาสาสมัคร ในภาพรวมพบว่าเพศชายมีพฤติกรรมจิตสาธารณะมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้พบว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงในรูปแบบของการบริจาคเท่ากันที่ร้อยละ 29.00 ในภาพที่ 2.4 แสดงถึงสัดส่วนการให้จำแนกตามกลุ่มอายุพบว่าประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 50 ขึ้นไปมีสัดส่วนของการช่วยเหลือคนแปลกหน้าน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับประชากรกลุ่มอายุ 15-29 และกลุ่มอายุ 30-49 เมื่อพิจารณาทั้ง 3 เจเนอเรชันแล้วพบว่าสัดส่วนการบริจาคเงินของประชากรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อมีอายุเยอะขึ้นและประชากรทั้งหมดมีพฤติกรรมการเป็นอาสาสมัครน้อยที่สุดที่ร้อยละ 20.00-21.00 เมื่อเทียบกับพฤติกรรมจิตสาธารณะด้านอื่นๆ

ภาพที่ 2.3 พฤติกรรมจิตสาธารณะระหว่างเพศชายและเพศหญิงในรอบ 10 ปี (2009- 2019)

แหล่งที่มา: Charities Aid Foundation (2019)

ภาพที่ 2.4 พฤติกรรมจิตสาธารณะระหว่างเจนเนอเรชั่นในรอบ 10 ปี (2009- 2019)
แหล่งที่มา: Charities Aid Foundation (2019)

2.3.3 พฤติกรรมจิตสาธารณะของคนไทย

จากผลสำรวจดัชนีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่โดยมูลนิธิการช่วยเหลือเพื่อการกุศล (Charities Aid Foundation) ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมาเปิดเผยว่าพฤติกรรมจิตสาธารณะของคนไทยถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 21 ของโลกจาก 126 ประเทศ โดยประเทศไทยมีคะแนนการให้โดยรวมที่ 42% พิจารณาจากพฤติกรรมจิตสาธารณะของคนไทยพบว่าคนไทยมีพฤติกรรมจิตสาธารณะด้านการบริจาคเงินในอันดับที่ 4 ของโลกรองลงมาเป็นพฤติกรรมจิตสาธารณะด้านการช่วยเหลือคนแปลกหน้าและการใช้เวลาในการเป็นอาสาสมัครจัดอยู่ในอันดับที่ 89 และอันดับที่ 79 ตามลำดับ โดยพฤติกรรมจิตสาธารณะของคนไทยด้านอาสาสมัครมีคะแนนที่น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับอีกสองรูปแบบที่คะแนน 15%

Country	 Ranking	 Score	 Ranking	 Score	 Ranking	 Score	 Ranking	 Score
United States of America	1	58%	3	72%	11	61%	5	42%
Myanmar	2	58%	49	49%	1	81%	3	43%
New Zealand	3	57%	10	64%	9	65%	6	41%
Australia	4	56%	11	64%	8	68%	12	37%
Ireland	5	56%	16	62%	7	69%	10	38%
Canada	6	55%	9	64%	10	63%	11	37%
United Kingdom	7	54%	19	60%	2	71%	25	30%
Netherlands	8	53%	37	53%	5	71%	14	36%
Sri Lanka	9	51%	29	55%	19	50%	1	46%
Indonesia	10	50%	86	42%	6	69%	7	40%
Kenya	11	47%	4	68%	34	38%	13	37%
Malta	12	47%	70	45%	3	71%	43	24%
Switzerland	13	45%	58	48%	13	56%	22	32%
United Arab Emirates	14	45%	13	63%	16	52%	61	19%
Austria	15	45%	36	53%	15	53%	32	27%
Denmark	16	44%	42	52%	12	58%	50	22%
Liberia	17	44%	1	77%	109	12%	4	43%
Germany	18	43%	26	56%	20	49%	36	26%
Turkmenistan	19	43%	35	53%	43	32%	2	43%
Sierra Leone	20	42%	2	74%	79	21%	17	33%
Thailand	21	42%	89	41%	4	71%	79	15%
Nigeria	22	42%	7	66%	56	27%	21	32%

ภาพที่ 2.5 ตารางจัดอันดับการให้ของแต่ละประเทศในรอบ 10 ปี (2009- 2019)

แหล่งที่มา: Charities Aid Foundation (2019)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพเผยผลวิจัยเอบแคโพลล์ในเรื่องการสำรวจพฤติกรรมทำให้ การบริจาคและอาสาสมัครจากตัวอย่างในพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑลอายุตั้งแต่ 18 ขึ้นไปพบว่าพฤติกรรมการบริจาคเกิดจากความสุขสบายใจที่ได้ให้ ความหวังบุญกุศล และเป็นโอกาสที่ได้ช่วยเหลือสังคม จากผลสำรวจพบว่าร้อยละ 82.10 ไม่เคยทำงานอาสาสมัครเลยโดยร้อยละ 65.50 ที่ไม่สนใจในงานอาสาสมัครพบว่าเป็นเหตุผลเรื่องเวลาและภาระหน้าที่ต้องงาน ทั้งนี้ยังกล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลให้คนมาทำงานอาสาสมัครมากยิ่งขึ้น ได้แก่ การกระตุ้นจิตสำนึกให้มีความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน กรณีการเกิดภัยพิบัติ ความต้องการทำบุญ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ชักชวนให้ทำดี การมีสวัสดิการหรือสิทธิพิเศษ และการชักชวนโดยผู้ที่มีชื่อเสียงในสังคม (โกदानาน แก๊งแฮร์, 2556)

นอกจากนี้ ผลสำรวจประชาชนในเรื่อง “สังคมไทย ร่วมใจ สร้างจิตสาธารณะ” โดยศูนย์สำรวจความคิดเห็นทางสังคมกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมกับศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ทำการศึกษประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 4,800 ตัวอย่างพบว่าประชาชนให้ความสำคัญในการทำจิตสาธารณะอยู่ในระดับมากที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.9 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยร้อยละ 54.90 ประชาชนส่วนใหญ่นึกถึงเรื่องการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม โดยไม่หวังผลตอบแทนเมื่อกล่าวถึง “จิตสาธารณะ” รองลงมาร้อยละ 19.50 นึกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสังคม และร้อยละ 17.90 นึกถึงการรู้จักหน้าที่ของตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะ เมื่อสอบถามถึงพฤติกรรมจิต

สาธารณชนพบว่าประชาชนจำนวนร้อยละ 72.50 เคยเข้าร่วมกิจกรรม เช่น เก็บขยะ ปลูกป่า พัฒนาทำความสะอาดอาคารสถานที่ต่างๆ รองลงมาร้อยละ 54.90 ระบุเคยทำในชีวิตประจำวัน เช่น ลูกให้เด็ก และคนชรา นั่ง จูงคนชราข้ามถนน เข้าช่วยเหลือผู้ที่ประสบอุบัติเหตุ ให้อาหารสุนัข/แมวจรจัด และ ร้อยละ 23.50 เคยเป็นอาสาสมัคร เช่น เป็นอาสาสมัคร อาสาสมัครดูแลช่วยเหลือเด็ก คนพิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง เมื่อถามถึงความรู้สึกหลังทำ “จิตสาธารณะ” พบว่าร้อยละ 84.20 มีความภาคภูมิใจ มีความสุข รู้สึกตัวเองมีคุณค่า รองลงมาร้อยละ 44.00 รู้สึกได้บุญ ร้อยละ 22.70 ต้องการชักชวนผู้อื่นมาทำด้วย ร้อยละ 19.0 ต้องการทำอีกหรือทำบ่อย ๆ ร้อยละ 11.60 ได้รับการยอมรับ ยกย่องจากสังคม และร้อยละ 0.04 ได้ประสบการณ์เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ผลสำรวจเปิดเผยว่าประชาชนร้อยละ 3.70 ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม “จิตสาธารณะ” ร้อยละ 71.90 ระบุว่าไม่มีเวลา รองลงมาร้อยละ 21.90 ระบุว่าไม่มีเพื่อนไป และร้อยละ 10.10 ไม่มีกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจ/ทักษะ ในส่วนของรูปแบบกิจกรรม “จิตสาธารณะ” ที่ประชาชนสนใจเข้าร่วมมากที่สุด พบว่าประชาชนสนใจลงแรงเพื่อร่วมกิจกรรมสาธารณะอยู่ที่ร้อยละ 64.30 รองลงมาร้อยละ 25.30 สนใจในการบริจาคเงิน/สิ่งของ และร้อยละ 10.30 สนใจในการถ่ายทอดความรู้/ภูมิปัญญา สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ประชาชนต้องการทำกิจกรรม “จิตสาธารณะ” ด้วยมากที่สุด คือ กลุ่มเด็กและเยาวชน รองลงมาคือกลุ่มผู้สูงอายุ อยู่ที่ร้อยละ 37.20 และ 30.40 ตามลำดับ ("เปิดผลสำรวจปชช. 'สังคมไทย ร่วมใจ สร้างจิตสาธารณะ'," 2562)

2.3.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

ในการทำการศึกษารั้วนี้ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ พบว่านักวิจัยหลายท่านได้แบ่งพฤติกรรมจิตสาธารณะออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

- 1) พฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น ได้แก่ การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น การช่วยเหลือคนแปลกหน้า
- 2) พฤติกรรมเสียสละต่อสังคม ได้แก่ การบริจาคเงิน เวลา หรือแรงกาย
- 3) พฤติกรรมมุ่งมั่นพัฒนาสังคม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมที่เสริมสร้างจิตสาธารณะเพื่อการพัฒนาสังคม

ต่อไปนี้เป็นงานวิจัยที่ทำการศึกษปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผู้วิจัยแต่ละท่านมีการใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ข้อมูลที่หลากหลายขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการศึกษานั้นๆ ดังนี้

ณัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวแบบเชิงสาเหตุของจิตอาสาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการศึกษาวิจัยศึกษาจิตอาสา 3 รูปแบบ ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม และความมุ่งมั่นพัฒนา ผู้วิจัยได้สร้างตัวชี้วัดด้านการได้รับการอบรมเลี้ยงดูเพื่อวัดปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ตัวชี้วัดเจตคติต่อจิตอาสาเพื่อวัดปัจจัยด้านนักเรียน และตัวชี้วัดความเป็นแบบอย่างจากบุคคลสำคัญเพื่อวัดปัจจัยด้านสังคมและชุมชน โดยตัวชี้วัดดังกล่าวสามารถวัดปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านสังคมและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสังคม/ชุมชน และปัจจัยด้านครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลรวมต่อจิตอาสา อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนปัจจัยด้านเพื่อนและปัจจัยด้านครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลรวมต่อปัจจัยด้านนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญ

จุฑาพร นาครอด (2555) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการมีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานครเขต 3 ในการศึกษาวิจัยศึกษาจิตอาสา 3 รูปแบบ ได้แก่ ความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม การมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา และการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม พบว่า การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีอิทธิพลทางตรงต่อการมีจิตสาธารณะของนักเรียนมากที่สุด รองลงคือ การอบรมเลี้ยงดู การรับรู้ความสามารถของตนเกี่ยวกับจิตสาธารณะ การปลูกฝังจากโรงเรียน และสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อการมีจิตสาธารณะของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู และการปลูกฝังจากโรงเรียน โดยอ้อมผ่านการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

อัญชลิกา ผิวเพชร และคณะ (2554) ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยผู้วิจัยสนใจศึกษาจิตสาธารณะ 4 รูปแบบ ได้แก่ การทุ่มเทอุทิศตน การเคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล และการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตน พบว่า คุณธรรมจริยธรรมมีอิทธิพลทางตรงต่อจิตสาธารณะของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญ และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อจิตสาธารณะของนักเรียนโดยอ้อมผ่านคุณธรรมจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญอีกด้วย

ธิดาชนก วงศ์พิทักษ์ (2556) ศึกษาปัจจัยจิตสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตอาสาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยศึกษาพฤติกรรมจิตอาสา 3 ด้าน ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม และความมุ่งมั่นพัฒนา พบว่า ระดับพฤติกรรมจิตอาสาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีการช่วยเหลือผู้อื่นและการเสียสละต่อสังคมอยู่ในระดับสูง รองลงมา คือ มีความมุ่งมั่นพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อกล่าวถึงทิศทางการสัมพันธภาพของตัวแปร

ที่มีต่อพฤติกรรมจิตอาสา พบว่า แรงจูงใจอาสา และการสนับสนุนจากสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตอาสาของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญ

ภูมิพัฒน์ รักพรหมกุล (2557) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย ผู้วิจัยกำหนดพฤติกรรมจิตสาธารณะ 3 รูปแบบ การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม และความมุ่งมั่นพัฒนา ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษา พบว่าปัจจัยด้านนักศึกษาเป็นตัวแปรที่ส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษามากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยสังคม/ชุมชน และปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญ จากผลวิเคราะห์ตัวแบบพหุกลุ่มตัวแปรเพศและตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจครอบครัว พบว่านักศึกษาเพศชายมีจิตสาธารณะมากกว่าเพศหญิงและนักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจครอบครัวฐานะไม่ดีมีจิตสาธารณะมากกว่านักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจครอบครัวฐานะดี

อมรรัตน์ อภินันท์มกุล (2558) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริจาคของคนไทยในรูปแบบของตัวเงิน สิ่งของและเวลา โดยทำการสำรวจตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปใน 19 จังหวัดทั่วประเทศ พบว่าการตัดสินใจบริจาคเงินและเวลา และการตัดสินใจบริจาคสิ่งของและเวลา มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยเพศชายมีความน่าจะเป็นในการบริจาคเงินหรือสิ่งของน้อยกว่าเพศหญิง และการบริจาคจะเพิ่มขึ้นเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น ตัวแปรด้านการศึกษาเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความน่าจะเป็นในการบริจาค กล่าวคือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่ามีความน่าจะเป็นในการบริจาคมมากกว่าผู้ที่จบการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า และพบว่าเครือข่ายทางสังคมและเครือข่ายทางศาสนาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริจาค

นิพัทธ์พงษ์ แสงด้วง (2560) ศึกษาเส้นทางการทำงานอาสาและรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมของอาสาสมัครที่ส่งผลต่อการคงอยู่ในการทำงานอาสาของบุคลากรมหาวิทยาลัยภาคีรัฐ โดยผู้วิจัยทำการศึกษาระหว่างกลุ่มบุคลากรที่ทำงานในมหาวิทยาลัยและกลุ่มบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษียณอายุด้วยระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน สำหรับพฤติกรรมอาสา ผู้วิจัยกำหนดพฤติกรรมอาสา 4 รูปแบบ ได้แก่ การช่วยเหลือผู้ประสบความทุกข์ยาก การช่วยเหลือบริการผู้อื่นที่ไม่รู้จัก กิจกรรมแก้ไขปัญหาดังสังคม และกิจกรรมการสร้างการมีส่วนร่วม ผลการศึกษา พบว่า แรงจูงใจอาสา มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมอาสา และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการคงอยู่ในงานอาสาผ่านพฤติกรรมอาสา อย่างมีนัยสำคัญ และการได้รับการสนับสนุนทางสังคม มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมและการคงอยู่ในงานอาสา อย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

อภิชาติ คณารัตนวงศ์ (2561) ศึกษาตัวแบบความไว้วางใจที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของผู้บริจาคเงินให้แก่โครงการระดมทุนเพื่อการกุศลโดยทำการศึกษากับผู้บริจาคเงินให้แก่โครงการวิ่ง “ก้าวคนละก้าว” นำโดย “คุณอาทิวราห์ คงมาลัย” หรือ “ตูน บอดี้สแลม” โดยโครงการวิ่งดังกล่าว

วิ่งระยะแรกที่ 400 กิโลเมตรเริ่มที่กรุงเทพมหานครไปอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างวันที่ 1-10 ธันวาคม 2559 เพื่อระดมเงินบริจาคในการจัดหาครุภัณฑ์ทางการแพทย์ให้แก่โรงพยาบาลบางสะพานยอดเงินบริจาคได้มากถึง 85 ล้านบาท งานวิจัยในครั้งนี้ทำการเก็บข้อมูลจากผู้บริจาคในโครงการที่ 2 โดยร้อยละ 59.70 ของผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ได้ติดตามโครงการวิ่งผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย พบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสาร ชื่อเสียง และความโปร่งใสมีผลต่อความไว้วางใจและการมีส่วนร่วมในการบริจาค โดยความมีชื่อเสียงมีอิทธิพลสูงสุดต่อความไว้วางใจ

ณัฐชุตา สุภาพจน์ (2561) ศึกษาการมีจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจากนักศึกษาจำนวน 6 คน พบว่า แรงจูงใจ การสนับสนุนทางสังคม และลักษณะของกิจกรรมจิตอาสาในรูปแบบของการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส และกิจกรรมจิตอาสาที่เป็นประโยชน์ให้แก่ชุมชน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครมีทัศนคติต่อการทำกิจกรรมจิตอาสาว่าทำให้ตนเองได้รับความสุขและภาคภูมิใจ เป็นการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ และยังได้รับความรู้ใหม่ นอกจากนี้แล้ว การทำกิจกรรมจิตอาสายังทำให้ผู้อื่นภูมิใจในตัวเราและยังเป็นการช่วยเหลือผู้อื่นอีกด้วย

Tiraeyari, Ricard and McLean (2019) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีจิตอาสาในการเกษตรในเมืองเพื่อส่งเสริมการให้เกิดอาสาสมัครในกิจกรรมดังกล่าวมากขึ้น โดยการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (A Theory of Planned Behavior: TPB) และความตั้งใจต่อการเป็นอาสาสมัครของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาเพศหญิงมีความตั้งใจที่จะเป็นจิตอาสาการเกษตรในเมืองสูงกว่าเพศชาย

จากการทบทวนความหมายของจิตสาธารณะ ทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ ผู้วิจัยสามารถกำหนดตัวแบบสมการโครงสร้างและสมมติฐานการวิจัยของอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทัศนคติ การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะกล่าวต่อไป

2.4 ตัวแบบสมการโครงสร้าง

จากการทบทวนทฤษฎีแนวคิดและงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมจิตสาธารณะดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ โดยปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มด้วยกัน ดังนี้

ตัวแปรแฝงภายใน ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจ ทักษะคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม และพฤติกรรมจิตสาธารณะ

- 1) ทักษะคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม (The Systematic Quality of Life of Volunteer Motivation) มี 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ บุคลิกภาพ กายภาพ สังคม และวัฒนธรรม
- 2) แรงจูงใจ (Volunteer Functions Inventory) มี 6 ตัวชี้วัด ได้แก่ การให้คุณค่า การทำความเข้าใจ การเข้าสังคม หน้าที่การงาน การปกป้องตนเอง และการสนองความต้องการของตนเอง
- 3) พฤติกรรมจิตสาธารณะ มี 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ การบริจาคเงิน การช่วยเหลือคนแปลกหน้า และการเป็นอาสาสมัคร

ตัวแปรแฝงภายนอก ประกอบด้วย 2 แปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู และช่องทางการรับข่าวสาร

- 1) การอบรมเลี้ยงดู มี 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
- 2) ช่องทางการรับข่าวสาร มี 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อโซเชียลมีเดีย คนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก และที่สถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน

ผู้วิจัยนำปัจจัยเชิงสาเหตุที่กล่าวข้างต้นมาสร้างสมมติฐานการวิจัย เพื่อศึกษาอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคติ การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 (H1) : การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

H1a: การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยผ่านทักษะคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

H1b: การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยผ่านแรงจูงใจ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 (H2) : ช่องทางการรับข่าวสารมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

H2a: ช่องทางการรับข่าวสารมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยผ่านแรงจูงใจ

H2b: ช่องทางการรับข่าวสารมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

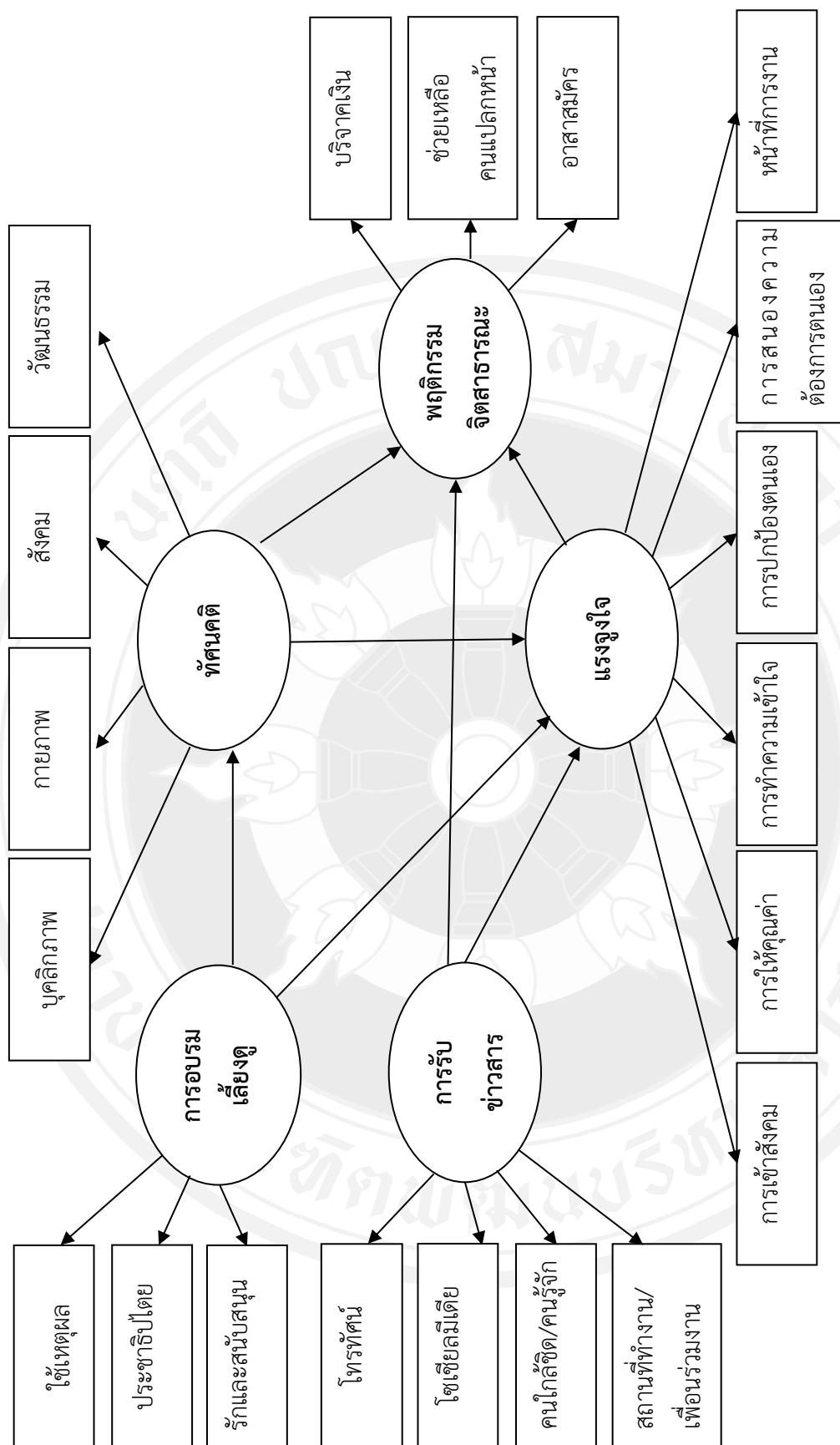
สมมติฐานการวิจัยที่ 3 (H3) : ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม
เชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

H3a: ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิต
สาธารณะโดยผ่านแรงจูงใจ

H3b: ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิต
สาธารณะ

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 (H4) : แรงจูงใจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

ภาพที่ 2.6 สมมติฐานทางทฤษฎี (Proposed model)

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อทำการทดสอบสมมติฐานโดยวิธีการดำเนินการวิจัยมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กล่าวคือ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก พัฒนคติ และช่องทางการรับข่าวสาร และพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยมีแรงจูงใจเป็นตัวแปรส่งผ่านของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยแบ่งวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและตัวอย่าง
- 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและขนาดตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประชากรผู้ที่อยู่ในวัยทำงานจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 20-59 ปี จากสถิติปี พ.ศ. 2562 จำนวน 3,306,786 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2562) โดยตัวอย่างในการวิจัยคือ ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 20-59 ปี ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง (SEM) ที่เสนอแนะโดย Hair, Black, Barbin, and Anderson (2010) และ Kline (2011) ว่าขนาดตัวอย่างควรเป็น 20 เท่าของจำนวนตัวแปรสังเกต ซึ่งการวิจัยนี้มีตัวแปรสังเกตจำนวน 20 ตัวแปร ดังนั้น จึงมีขนาดตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง โดยเมื่อตรวจสอบแล้วมีแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ได้เพียง 384 ตัวอย่าง เนื่องจากมีข้อมูลสูญหาย 16 ตัวอย่าง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์โดยใช้ Google form และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคิด การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานครมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

ตัวแปรแฝงภายใน ประกอบด้วย ทักษะคิดในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม แรงจูงใจ และพฤติกรรมจิตสาธารณะ

- 1) ทักษะคิดในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม มี 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ บุคลิกภาพ ภายนอกภาพ สังคม และวัฒนธรรม
- 2) แรงจูงใจ มี 6 ตัวชี้วัด ได้แก่ การให้คุณค่า การทำความเข้าใจ การเข้าสังคม หน้าที่การงาน การปกป้องตนเอง และการสนองความต้องการของตนเอง
- 3) พฤติกรรมจิตสาธารณะ มี 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ การบริจาคเงิน การช่วยเหลือคนแปลกหน้า และการเป็นอาสาสมัคร

ตัวแปรแฝงภายนอก ประกอบด้วย การอบรมเลี้ยงดู และช่องทางการรับข่าวสาร

- 1) การอบรมเลี้ยงดู มี 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
- 2) ช่องทางการรับข่าวสาร มี 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อโซเชียลมีเดีย คนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก และที่สถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามออนไลน์ (Online Survey) มีจำนวน 6 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของลักษณะประชากรศาสตร์ ส่วนที่ 2-6 เป็นแบบวัดเกี่ยวกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคิด การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การได้รับการอบรมเลี้ยงดู

ส่วนที่ 3 ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

ส่วนที่ 4 การรับข่าวสาร

ส่วนที่ 5 แรงจูงใจ

ส่วนที่ 6 พฤติกรรมจิตสาธารณะ

ส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลทั่วไปของลักษณะประชากรศาสตร์ ข้อคำถามที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา จำนวนบุตร สถานภาพการทำงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 คือ แบบวัดการได้รับการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยศึกษาแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูของ จุฑาพร นาครอด (2555) และ ญัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550) พบว่าลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุนและลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมีค่าอิทธิพลที่สูงต่อปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู อัญชลิกา ผิวเพชร และคณะ (2554) ใช้ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยพบว่ามียิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการมีจิตสาธารณะ ผู้วิจัยจึงกำหนดรูปแบบการวัดการเลี้ยงดูออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำนวนทั้งหมด 15 ข้อคำถาม ใช้เกณฑ์การประเมินค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) ประเมินตามระดับความคิดเห็น 5 ระดับ

ระดับความคิดเห็น	1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
	3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
	4	หมายถึง	เห็นด้วย
	5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยผู้วิจัยกำหนดการแปลความหมายของผลคะแนนแบบวัดการได้รับการอบรมเลี้ยงดู โดยการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

จากการใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น เกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมของการได้รับการอบรมเลี้ยงดู สามารถกำหนดได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.79 หมายถึง ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบรักและสนับสนุน/
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล/การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่ระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.80-2.59 หมายถึง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน/
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล/การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.60-3.39 หมายถึง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน/
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล/การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.40-4.19 หมายถึง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน/
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล/การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.20-5.00 หมายถึง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน/
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล/การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่ระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 คือ แบบวัดทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม ผู้วิจัยใช้แบบวัดของ Shye (2010) โดยผู้วิจัยทำการทำการแปลและปรับเนื้อหาให้เข้ากับบริบทของสังคมไทยและตัวอย่าง ลักษณะของ
ข้อคำถามจะถามถึงทัศนคติที่มีต่อการทำกิจกรรมเพื่อสังคมของบุคคลหนึ่งที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตทั้ง
4 ด้าน ได้แก่ บุคลิกภาพ กายภาพ สังคม และวัฒนธรรม จำนวนทั้งหมด 15 ข้อคำถาม ใช้เกณฑ์การ
ประเมินค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) ประเมินตามระดับความคิดเห็น 5 ระดับ

<u>ระดับความคิดเห็น</u>	1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
	3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
	4	หมายถึง	เห็นด้วย
	5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยผู้วิจัยกำหนดการแปลความหมายของผลคะแนนแบบวัดทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อ
สังคม โดยการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

จากการใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น เกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็น
โดยรวมของทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม สามารถกำหนดได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.79 หมายถึง มีทัศนคติด้าน บุคลิกภาพ/กายภาพ/สังคม/วัฒนธรรม ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.80-2.59 หมายถึง มีทัศนคติด้าน บุคลิกภาพ/กายภาพ/สังคม/วัฒนธรรม ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.60-3.39 หมายถึง มีทัศนคติด้าน บุคลิกภาพ/กายภาพ/สังคม/วัฒนธรรม ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.40-4.19 หมายถึง มีทัศนคติด้าน บุคลิกภาพ/กายภาพ/สังคม/วัฒนธรรม ในระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 4.20-5.00 หมายถึง มีทัศนคติด้าน บุคลิกภาพ/กายภาพ/สังคม/วัฒนธรรม ในระดับดีมาก

ส่วนที่ 4 คือ แบบวัดการรับข่าวสาร ผู้วิจัยศึกษาจากงานวิจัยของ ณัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550) ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล (2557) อมรรัตน์ อภินันท์มกุล (2558) และ อภิชาติ คณารัตนวงศ์ (2561) พบว่าช่องทางการสื่อสารกับสังคมภายนอกมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมจิตสาธารณะในรูปแบบหนึ่งๆ ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบการวัดช่องทางการรับข่าวสารออกเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อโซเชียลมีเดีย คนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก และสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน จำนวนทั้งหมด 12 ข้อคำถาม ใช้เกณฑ์การประเมินค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) ประเมินตามระดับความถี่ของการได้รับข่าวสาร 5 ระดับ

<u>ระดับความถี่</u>	1	หมายถึง	ไม่เคยเลย
	2	หมายถึง	นานๆ ครั้ง
	3	หมายถึง	บ้างบางครั้ง
	4	หมายถึง	ค่อนข้างบ่อย
	5	หมายถึง	เป็นประจำ

โดยผู้วิจัยกำหนดการแปลความหมายของผลคะแนนแบบวัดการรับข่าวสาร โดยการคำนวณ โดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

จากการใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น เกณฑ์เฉลี่ยระดับถี่โดยรวมของการรับข่าวสาร สามารถกำหนดได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.79 หมายถึง แทบจะไม่ได้รับข่าวสาร

คะแนนเฉลี่ย 1.80-2.59 หมายถึง ได้รับข่าวสารนานๆครั้ง

คะแนนเฉลี่ย 2.60-3.39 หมายถึง ได้รับข่าวสารบ้างบางครั้ง

คะแนนเฉลี่ย 3.40-4.19 หมายถึง ได้รับข่าวสารค่อนข้างบ่อย

คะแนนเฉลี่ย 4.20-5.00 หมายถึง ได้รับข่าวสารเป็นประจำ

ส่วนที่ 5 คือ แบบวัดแรงจูงใจ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยทำการประยุกต์ข้อคำถามจากภาษาที่ปรับเป็นภาษาไทยของงานวิจัยของ นิธิพนธ์ แสงดวง (2560) และข้อคำถามจากแบบวัด VFI ที่ต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษของ Clary *et al.* (1998) โดยผู้วิจัยทำการปรับเนื้อหาให้เข้ากับบริบทของสังคมไทย และตัวอย่าง คือ ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานเพื่อความเหมาะสมของเนื้อหาและความสามารถในการเลือกคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งการวัดออกเป็น 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การให้คุณค่า การทำความเข้าใจ การเข้าสังคม หน้าที่การงาน การปกป้องตนเอง และการสนองความต้องการของตนเอง จำนวนทั้งหมด 25 ข้อคำถาม ใช้เกณฑ์การประเมินค่าของลิเคิร์ท (Likert Scale) ประเมินตามระดับความสำคัญ 5 ระดับ

ระดับความสำคัญ	1	หมายถึง	สำคัญน้อยที่สุด
	2	หมายถึง	สำคัญน้อย
	3	หมายถึง	สำคัญปานกลาง
	4	หมายถึง	สำคัญมาก
	5	หมายถึง	สำคัญมากที่สุด

โดยผู้วิจัยกำหนดการแปลความหมายของผลคะแนนแบบวัดแรงจูงใจ โดยการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

จากการใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น เหนือเฉลี่ยระดับความสำคัญโดยรวมของแรงจูงใจ สามารถกำหนดได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.79 หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับสำคัญน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.80-2.59 หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับสำคัญน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.60-3.39 หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับสำคัญปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.40-4.19 หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับสำคัญมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.20-5.00 หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด

ส่วนที่ 6 คือ แบบวัดพฤติกรรมจิตสาธารณะ ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาแบบวัดขึ้นโดยสร้างจากข้อคำถามที่ได้จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ธิดาชนก วงศ์พิทักษ์ (2556) และ ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล (2557) ที่ทำการวัดใน 3 องค์ประกอบ คือ การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม และความมุ่งมั่นพัฒนา โดยผู้วิจัยปรับปรุงองค์ประกอบใหม่ ดังนี้ บริจาคเงิน การช่วยเหลือคนแปลกหน้า และการเป็นอาสาสมัคร ทั้งนี้เนื่องจากองค์ประกอบการเสียสละต่อสังคมนั้นไม่เพียงแต่เป็นการวัดการบริจาคเงินและสิ่งของแต่รวมถึงการเสียสละร่างกายในเป็นอาสาสมัครด้วย ผู้วิจัยมีความมุ่งหวังในการศึกษาพฤติกรรมจิตสาธารณะอย่างลึกซึ้งจึงเกิดเป็นองค์ประกอบที่ 3 จำนวนทั้งหมด 16 ข้อคำถาม ลักษณะของแบบวัดเป็นมาตรการประเมินตามระดับความถี่ของพฤติกรรม 5 ระดับ

ระดับความถี่		หมายถึง	ไม่เคยทำเลย
1		หมายถึง	ทำปีละ 1-2 ครั้ง
2		หมายถึง	ทำปีละ 3-4 ครั้ง
3		หมายถึง	ทำปีละ 5-6 ครั้ง
4		หมายถึง	ทำปีละ 7 ครั้ง ขึ้นไป
5		หมายถึง	

โดยผู้วิจัยกำหนดการแปลความหมายของผลคะแนนแบบวัดพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

จากการใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น เกณฑ์เฉลี่ยระดับความถี่ของพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยรวม สามารถกำหนดได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.79 หมายถึง ระดับพฤติกรรมจิตสธารณะต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.80-2.59 หมายถึง ระดับพฤติกรรมจิตสธารณะค่อนข้างต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 2.60-3.39 หมายถึง ระดับพฤติกรรมจิตสธารณะปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.40-4.19 หมายถึง ระดับพฤติกรรมจิตสธารณะค่อนข้างสูง

คะแนนเฉลี่ย 4.20-5.00 หมายถึง ระดับพฤติกรรมจิตสธารณะสูง

3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน ผ่านแบบตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญการหาค่าดัชนีความ สอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) และนำผลการ ตรวจสอบมาวิเคราะห์ความสอดคล้องและคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า IOC = 0.50 ขึ้นไป แสดง ว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการ โดยผู้วิจัยกำหนดระดับความคิดเห็น เพื่อการพิจารณาเนื้อหาของข้อคำถามแต่ละข้อโดยผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

+ 1 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นว่าถูกต้องเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจกับข้อคำถามนั้นว่าถูกต้องเหมาะสม

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นว่าถูกต้องเหมาะสม

เมื่อนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหา ที่ต้องการวัด โดยการแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการวัด

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

จากนั้นเมื่อคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามและปรับแก้ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำ แบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับคนที่อยู่ในวัยทำงานอายุระหว่าง 20-59 ปีและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดย กำหนดค่าความเชื่อถือได้ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษา “อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคิด การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งทำเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทปฐมภูมิ (Primary Data) จากผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยใช้วิธีการสำรวจออนไลน์ (Online Survey) วิธีการสำรวจผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์จาก Google Form เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสำรวจนี้เป็นวิธีการที่เหมาะสมที่สุดวิธีการหนึ่งสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสอบถามวิจัยในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในประเทศไทย เนื่องจากเป็นลดการสัมผัสโดยตรงต่อสิ่งของ เช่น กระดาษ และปากกา ที่เป็นพาหะการแพร่เชื้อไวรัส ทั้งยังสนับสนุนการเว้นระยะห่างทางสังคมโดยผู้ตอบแบบสอบถามวิจัยสามารถเลือกทำแบบสอบถามผ่านโทรศัพท์มือถือหรือคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลในช่วงเวลาที่ตนสะดวก ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่รู้สึกเร่งรีบและมีเวลาเพียงพอสำหรับการทำแบบสอบถามวิจัยในครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม วิธีการสำรวจดังกล่าวจำเป็นต้องใช้ทักษะและความถนัดด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจการทำแบบสอบถามออนไลน์ และเพื่อให้ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามส่งกลับอย่างสมบูรณ์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ผู้วิจัยเริ่มวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้สถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายลักษณะด้านประชากรของตัวอย่าง ได้แก่ ค่าความถี่ และร้อยละ จากนั้นทำการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลและความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัด โดยเริ่มจากการตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างสองตัวแปรโดยการพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ค่าความสัมพันธ์ของตัวชี้วัดที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ค่าความสัมพันธ์ของตัวชี้วัดช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงานและคนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันเท่ากับ 0.749 รองลงมา คือ ค่าความสัมพันธ์ของตัวชี้วัดการได้รับการอบรมเลี้ยงดู โดยความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลและการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันเท่ากับ 0.746 และค่าความสัมพันธ์ของตัวชี้วัดที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดและเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางลบ คือ

ความสัมพันธ์ระหว่างการปกป้องตนเอง และสื่อโซเชียลมีเดีย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันเท่ากับ -0.012 และมีนัยสำคัญทางสถิติมีมากกว่าระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาแล้วไม่พบว่ามีตัวชี้วัดคู่ใดๆที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัดสูงกว่า 0.85 ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรง (Multicollinearity) ตัวชี้วัดดังกล่าว ดังตารางที่ จ.1 จึงเหมาะสมต่อการนำไปวิเคราะห์ด้วยแบบสมการโครงสร้างต่อไปได้ และผลวิเคราะห์ค่าความเบ้ ความโด่ง ของตัวชี้วัด ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ผลวิเคราะห์ค่าความเบ้ ความโด่ง ของตัวชี้วัด

ตัวแปรสังเกต (ตัวชี้วัด)	ค่าความเบ้	ค่าความโด่ง
การได้รับการอบรมเลี้ยงดู		
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	-1.037	1.308
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	-1.011	0.992
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน	-1.048	1.183
ทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม		
บุคลิกภาพ	-0.787	1.009
กายภาพ	-0.099	-0.197
สังคม	-0.869	0.941
วัฒนธรรม	-0.893	1.231
ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร		
สื่อโทรทัศน์	-0.505	-0.236
สื่อโซเชียลมีเดีย	-1.106	1.418
คนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก	-0.336	-0.156
สถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน	-0.230	-0.369
แรงจูงใจ		
การเข้าสังคม	-0.458	-0.010
การให้คุณค่า	-0.907	0.809
การทำความเข้าใจ	-0.744	0.501
การปกป้องตนเอง	-0.418	-0.338

ตัวแปรสังเกต (ตัวชี้วัด)	ค่าความเบ้	ค่าความโด่ง
การสนองความต้องการของตนเอง	-0.522	-0.227
หน้าที่การงาน	-0.143	-0.763
พฤติกรรมจิตสาธารณะ		
การบริจาคเงิน	-0.017	-0.483
การช่วยเหลือคนแปลกหน้า	-0.105	-0.771
การเป็นอาสาสมัคร	0.388	-0.837

3.6.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling Analysis : SEM) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ 2 ขั้นตอน (Hair, Black, Babin & Anderson, 2010; Kline, 2011) ดังนี้

1) การวิเคราะห์ตัวแบบการวัด (Measurement Model) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variable) และตัวแปรแฝง (Latent Variable) ว่าในตัวแบบมีตัวแปรที่เหมาะสมหรือไม่ และเป็นการจัดกลุ่มตัวแปรที่มีคุณลักษณะเหมือนกันให้เป็นตัวแปรแฝงเดียวกัน ผู้วิจัยเลือกใช้โปรแกรม AMOS Version 23 ในการวิเคราะห์ โดยมีขั้นตอนการตรวจสอบเหมาะสมของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดังนี้

(1) การตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบ (Goodness of Fit Measures) เพื่อตรวจสอบภาพรวมของตัวแบบว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากน้อยเพียงใด โดยมีค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบ ดังนี้

(1.1) ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistics) ใช้เพื่อการทดสอบสมมติฐานการวิจัยทางสถิติเกี่ยวกับฟังก์ชันความสอดคล้องมีค่าเป็นศูนย์ ยิ่งค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าใกล้ศูนย์เท่าไรยิ่งดี และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) แสดงว่าตัวแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hair *et al.*, 2010) อธิบายไว้ว่า ค่าสถิติไค-สแควร์ มีความไวต่อจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กล่าวคือ หากงานวิจัยมีการใช้จำนวนตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ หรือมีจำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่าจำนวนมาก ค่าสถิติไคสแควร์จะมีค่าสูงและมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงควรใช้ χ^2/df เพื่อประกอบในการพิจารณาความสอดคล้องของตัวแบบ

(1.2) ค่าสัดส่วนของ χ^2/df ควรมีค่าไม่เกิน 3.00 และไม่ควรมากเกิน 5.00 สำหรับตัวแบบที่มีความซับซ้อน (Hu & Bentler, 1999)

(1.3) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index: GFI) เป็นค่าที่แสดงความแปรปรวนร่วมของข้อมูลเชิงประจักษ์ (Observed covariance) ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนร่วมของตัวแบบ ค่า GFI ควรอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ค่า GFI ยิ่งมีค่าใกล้ 1 ยิ่งแสดงว่าตัวแบบนั้นเป็นแบบที่เหมาะสม Hu & Bentler (1999) กำหนดเกณฑ์ไว้ที่มากกว่า .95 สำหรับเกณฑ์การพิจารณาขั้นสูง และ ค่า GFI มากกว่า 0.80 สำหรับเกณฑ์การพิจารณาขั้นต่ำ (Baumgartner & Homburg, 1996; Doll, Xia, & Torkzadeh, 1994)

(1.4) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) เป็นค่าดัชนีที่ใช้เพื่อการเปรียบเทียบตัวแบบเชิงสมมติฐานว่ามีความสอดคล้องสูงกว่าข้อมูลเชิงประจักษ์มากน้อยเพียงใด ค่า CFI ที่มากกว่า 0.95 ขึ้นไป แสดงว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก และค่า CFI ระหว่าง .90 ถึง .95 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี (Hu & Bentler, 1999; Kline, 2011) และ ค่า CFI มากกว่า 0.80 สำหรับเกณฑ์การพิจารณาขั้นต่ำ (Browne & Cudeck, 1993; Hu & Bentler, 1998)

(1.5) ค่ารากของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นค่าที่ใช้เพื่อบ่งบอกถึงความไม่สอดคล้องของตัวแบบที่สร้างขึ้นกับเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากร ค่า RMSEA ควรอยู่ระหว่าง 0.05-0.08 แสดงว่าตัวแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ Kline (2011)

(1.6) ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized Root Mean Squared Residual: SRMR) เป็นค่าที่บอกความคลาดเคลื่อนของตัวแบบ ค่า SRMR ที่น้อยกว่า 0.05 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก และค่าที่อยู่ระหว่าง 0.05-0.079 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี แสดงว่าตัวแบบทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hu & Bentler, 1999)

(1.7) ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีอิงเกณฑ์ (Normed fit index) ค่า NFI ควรมากกว่า 0.95 แสดงว่าตัวแบบมีระดับความสอดคล้อง 95% เมื่อเทียบกับ Null Model (Hu & Bentler, 1999) สำหรับเกณฑ์การพิจารณาขั้นสูง และ ค่า NFI มากกว่า 0.80 (Hooper, Coughlan & Mullen, 2008) สำหรับเกณฑ์การพิจารณาขั้นต่ำ

(2) การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยมีเกณฑ์การพิจารณากำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้

(2.1) การวัดความตรงเชิงลู่เข้า (Convergent Validity) คือ ความตรงของมาตรวัดเพื่อแสดงให้เห็นว่าตัวชี้วัดหรือตัวแปรสังเกตสามารถวัดตัวแปรแฝงเดียวกันได้ โดยพิจารณา

จากค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (Average Variance Extracted: AVE) ที่มีค่ามากกว่า 0.5 (Hair *et al.*, 2010)

(2.2) การวัดความตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) คือการทดสอบความสามารถของเครื่องมือนี้ว่าวัดได้ผลแตกต่างกับเครื่องมืออื่นที่วัดในตัวแปรที่ตรงกันข้าม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (Average Variance Extracted: AVE) มีค่าที่มากกว่าค่ากำลังสองของสหสัมพันธ์ที่สูงที่สุดระหว่างตัวแปรแฝง (Maximum Shared Variance: MSV) และพิจารณาจากค่า The Heterotrait-Monotrait Ratio of Correlations (HTMT) โดยพิจารณาจากค่าน้อยกว่า 0.85 (Henseler, Ringle & Sarstedt, 2015)

(2.3) ความเชื่อมั่นเชิงองค์ประกอบ (Composite Reliability: CR) คือการวัดความเชื่อถือได้ โดยพิจารณาจากค่ามากกว่า 0.7 (Hair *et al.*, 2010)

2) การวิเคราะห์ตัวแบบโครงสร้าง (Structural Model) เป็นการวิเคราะห์สมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรแฝงหลายๆตัวแปร ผู้วิจัยเลือกใช้โปรแกรม AMOS Version 23 ในการวิเคราะห์ โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

(1) การกำหนดข้อมูลจำเพาะของตัวแบบ (Specification of the Model) การกำหนดตัวแปรเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสำนึกของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยใช้ตัวแบบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง และตัวแปรสังเกตได้ โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า ความสัมพันธ์ทั้งหมดเป็นความสัมพันธ์เชิงเส้น เป็นความสัมพันธ์ในทิศทางบวก และเป็นความสัมพันธ์ทางเดียวระหว่างตัวแปรภายในและตัวแปรภายนอก

(2) การประมาณค่าพารามิเตอร์ของตัวแบบ (Parameter Estimation from the Model) โดยวิธีการภาวะน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood: ML) เนื่องจากวิธีการนี้มีความคงเส้นคงวา มีประสิทธิภาพและเป็นอิสระจากการวัด (Byrne, 2010)

(3) การตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบ (Goodness of Fit Measures) เพื่อตรวจสอบภาพรวมของตัวแบบว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากน้อยเพียงใด โดยมีค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบ ได้แก่ ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistics) ค่าสัดส่วนของ χ^2/df ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index: GFI) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) ค่ารากของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized Root Mean Squared Residual: SRMR) และค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีเชิงเกณฑ์ (Normed fit index) ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อที่ (1)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคิด การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ด้วยแบบสอบถามออนไลน์ (Online Survey) โดยสำรวจผ่านแพลตฟอร์มของ Google Form ซึ่งเก็บข้อมูลจากตัวอย่างผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 384 คน ผลการศึกษา ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของขนาดตัวอย่าง
- 4.2 พฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
- 4.3 รูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดู
- 4.4 ทักษะคิดในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม
- 4.5 การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคม
- 4.6 แรงจูงใจในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม
- 4.7 การเปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะกับเพศและช่วงวัยของคนทำงาน
- 4.8 การวิเคราะห์การตรวจสอบความถูกต้องของการวัดตัวแปรแฝง
- 4.9 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย
- 4.10 การวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง

4.1 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา จำนวนบุตร สถานภาพการทำงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ศึกษาจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

(n=384)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	157	40.89
หญิง	227	59.11
อายุ		
20-29 ปี	93	24.22
30-39 ปี	99	25.78
40-49 ปี	123	32.03
50-59 ปี	69	17.97
สถานภาพสมรส		
โสด	217	56.51
สมรส	148	38.54
หม้าย หย่า แยกกันอยู่	19	4.95
จำนวนบุตร		
ไม่มีบุตร	255	66.41
1 คน	64	16.67
มากกว่า 1 คน	53	13.80
3 คน	10	2.60
มากกว่า 3 คน	2	0.52
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า และมัธยมศึกษา	25	6.51
อนุปริญญา/ปวส.	18	4.69

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา (ต่อ)		
ปริญญาตรี	174	45.31
สูงกว่าปริญญาตรี	167	43.49
สถานภาพการทำงาน (อาชีพหลัก)		
เจ้าของธุรกิจ/ร้านค้า มีลูกจ้างอย่างน้อย 1 คน	27	7.03
อาชีพอิสระ/ เจ้าของธุรกิจ/ร้านค้า ไม่มีลูกจ้าง	43	11.20
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างของรัฐ (ประจำและชั่วคราว)	97	25.26
พนักงาน/ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจหรือองค์การมหาชน (ประจำและชั่วคราว)	24	6.25
พนักงานบริษัทเอกชน	146	38.02
รับจ้าง	21	5.47
อื่นๆ	26	6.77
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	52	13.54
15,000-24,999 บาท	86	22.40
25,000-34,999 บาท	70	18.23
35,000-44,999 บาท	50	13.02
ตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป	126	32.81

จากตารางที่ 4.1 ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่เป็นตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.11) ในสัดส่วนที่สูงกว่าเพศชาย (ร้อยละ 40.89) มีอายุ 40-49 ปี (ร้อยละ 32.03) ในสัดส่วนที่สูงที่สุด รองลงมาตามลำดับ คือ อายุ 30-39 ปี (ร้อยละ 25.78) อายุ 20-29 ปี (ร้อยละ 24.22) และอายุ 50-59 ปี (ร้อยละ 17.97) มีสถานภาพสมรสส่วนใหญ่โสด (ร้อยละ 56.51) รองลงมา คือ สมรส (ร้อยละ 38.54) และหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ (ร้อยละ 4.95) มากกว่าครึ่งของตัวอย่างไม่มีบุตร (ร้อยละ 66.41) รองลงมา คือ มีบุตรจำนวน 1 คน (ร้อยละ 16.67) มีบุตรจำนวน 2 คน (ร้อยละ 13.80) และมีบุตรจำนวนมากกว่า 3 คน (ร้อยละ 0.52) เป็นส่วนที่น้อยที่สุด มีการศึกษา

ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 45.31) และสูงกว่าระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 43.49) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่ามัธยมศึกษา (ร้อยละ 6.51) และระดับอนุปริญญา/ปวส. (ร้อยละ 4.69) สำหรับอาชีพหลักที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 38.02) เป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด รองลงมาประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างของรัฐ (ประจำและชั่วคราว) (ร้อยละ 25.26) และประกอบอาชีพอาชีพอื่นๆ คือ นักศึกษา แม่บ้าน และไม่ได้ทำงาน (ร้อยละ 6.77) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 32.81) เป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด รองลงมา คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-24,999 บาท (ร้อยละ 22.40) รายเฉลี่ยต่อเดือน 35,000-44,999 บาท (ร้อยละ 13.02) และรายได้ต่ำกว่า 15,000บาท (ร้อยละ 13.54) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

4.2 พฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์พฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยสถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายค่าสถิติพื้นฐานที่ได้จากการตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยแบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ

- 1) รูปแบบของพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
- 2) พฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบของพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมจิตสาธารณะ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับพฤติกรรม
การบริจาคเงิน			
บริจาคเงินให้แก่คนขอทาน	3.06	1.31	ปานกลาง
บริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส	3.10	1.28	ปานกลาง
บริจาคเงินให้แก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ	2.97	1.23	ปานกลาง
บริจาคเงินตามศรัทธาและความเชื่อตามศาสนาของท่าน	3.71	1.27	ค่อนข้างสูง
บริจาคเงินให้แก่องค์กรการกุศลและมูลนิธิ	3.35	1.21	ปานกลาง
รวม	3.23	0.89	ปานกลาง

พฤติกรรมจิตสาธารณะ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับพฤติกรรม
การให้ความช่วยเหลือคนแปลกหน้า			
ให้ความช่วยเหลือด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร	3.28	1.20	ปานกลาง
ให้ความช่วยเหลือคนไร้บ้าน	2.79	1.31	ปานกลาง
ให้ความช่วยเหลือด้านร่างกาย	3.41	1.17	ค่อนข้างสูง
ให้ความช่วยเหลือด้านความใส่ใจ	3.45	1.20	ค่อนข้างสูง
ให้ความช่วยเหลือด้านความซื่อสัตย์	3.36	1.25	ปานกลาง
รวม	3.26	0.97	ปานกลาง
การเป็นอาสาสมัคร			
อาสาสมัครในกิจกรรมด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2.37	1.24	ค่อนข้างต่ำ
อาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับผู้สูงอายุ	2.18	1.21	ค่อนข้างต่ำ
อาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส	2.24	1.24	ค่อนข้างต่ำ
อาสาสมัครในกิจกรรมที่เกี่ยวกับเด็ก เยาวชนและสตรี	2.39	1.31	ค่อนข้างต่ำ
อาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา	2.47	1.40	ค่อนข้างต่ำ
อาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษาเรียนรู้และฝึกอบรม	2.61	1.36	ปานกลาง
รวม	2.38	1.08	ค่อนข้างต่ำ

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยรวมด้านการให้ความช่วยเหลือคนแปลกหน้า ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 0.97) และด้านการบริจาค ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.89) อยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะด้านการเป็นอาสาสมัคร ($\bar{X} = 2.38$, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยการให้ความช่วยเหลือคนแปลกหน้า มีข้อคำถามที่มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะสูงที่สุดในระดับค่อนข้างสูง คือ ท่านให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับความยากลำบากในชีวิตประจำวันในด้านความใส่ใจ เช่น การพาข้ามถนน การลูกให้เด็กคนแก่ คนมีครรภ์ หรือคนพิการนั้น ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 1.20) และท่านให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับความยากลำบากในชีวิตประจำวันในด้านร่างกาย เช่น ช่วยยกของ ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 1.17) ตามลำดับ และข้อคำถามที่มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะน้อยที่สุดในระดับปานกลาง คือ ท่านให้

ความช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับความยากลำบากในชีวิตประจำวันในด้านความซื่อสัตย์ เช่น ช่วยเก็บของที่เจ้าของหาตกหล่นคืนเจ้าของ ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 1.25) ท่านให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับความยากลำบากในชีวิตประจำวันในการให้ข้อมูลข่าวสาร เช่น คนขับรถหลงทาง คนขึ้นเมล์ผิดป้ายนักท่องเที่ยวที่หลงทาง ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 1.20) และท่านให้ความช่วยเหลือคนไร้บ้าน เช่น ให้น้ำและอาหาร ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 1.31) ตามลำดับ การบริจาคเงิน มีข้อคำถามที่มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะสูงที่สุดในระดับค่อนข้างสูง คือ ท่านบริจาคเงินตามศรัทธาและความเชื่อตามศาสนาของท่าน ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 1.27) และข้อคำถามที่มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะน้อยที่สุดในระดับปานกลาง คือ ท่านร่วมบริจาคเงินให้แก่องค์กรการกุศลและมูลนิธิ ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 1.21) ท่านบริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส เช่น สนับสนุนด้านการศึกษาให้ผู้ที่เรียนดีแต่ยากจน ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 1.28) ท่านบริจาคเงินให้แก่คนขอทาน ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 1.31) และท่านร่วมบริจาคเงินให้แก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว เป็นต้น ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 1.23) ตามลำดับ การเป็นอาสาสมัคร มีข้อคำถามที่มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะสูงที่สุดในระดับปานกลาง คือ ท่านเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา เรียนรู้และฝึกอบรม ($\bar{X} = 2.61$, S.D. = 1.36) และข้อคำถามที่มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะน้อยที่สุดในระดับค่อนข้างต่ำ คือ ท่านเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา เช่น การปฏิบัติธรรม การออกประกาศเรื่องพระเจ้า ($\bar{X} = 2.47$, S.D. = 1.40) ท่านเข้าเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมที่เกี่ยวกับเด็ก เยาวชนและสตรี ($\bar{X} = 2.39$, S.D. = 1.31) ท่านร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกประการัง ปลูกป่าชายเลน เก็บขยะ เป็นต้น ($\bar{X} = 2.37$, S.D. = 1.24) ท่านเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ($\bar{X} = 2.24$, S.D. = 1.24) และ เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ($\bar{X} = 2.18$, S.D. = 1.21) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะ	ร้อยละ
พฤติกรรมจิตสาธารณะในระดับต่ำ	8.33
พฤติกรรมจิตสาธารณะในระดับค่อนข้างต่ำ	30.47
พฤติกรรมจิตสาธารณะในระดับปานกลาง	33.85
พฤติกรรมจิตสาธารณะในระดับค่อนข้างสูง	20.57
พฤติกรรมจิตสาธารณะในระดับสูง	6.77
รวม	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยรวมในระดับปานกลาง (ร้อยละ 33.85) และระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยรวมในระดับค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ 30.47) มีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อรวมผู้ที่มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะในระดับปานกลางกับผู้ที่มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะในระดับสูงแล้ว ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีระดับระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยรวมมากกว่าร้อยละ 50 (ร้อยละ 54.43) ทั้งนี้ พบว่า ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะต่ำ (ร้อยละ 8.33) และผู้ที่มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะสูง (ร้อยละ 6.77) มีจำนวนเพียงเล็กน้อย

4.3 รูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดู

การวิเคราะห์รูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดู โดยสถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายค่าสถิติพื้นฐานที่ได้จากการตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดู

การได้รับการอบรมเลี้ยงดู	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการได้รับการอบรมเลี้ยงดู
อบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล			
ท่านถูกสอนถึงในสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ	4.51	0.72	ได้รับการเลี้ยงดูมากที่สุด
ท่านทราบเหตุผลของการถูกลงโทษหรือการได้รับคำชมเชยเสมอ	4.05	1.00	ได้รับการเลี้ยงดูมาก
ท่านได้รับคำแนะนำเมื่อปรึกษาปัญหากับครอบครัวเสมอ	3.85	1.03	ได้รับการเลี้ยงดูมาก
ท่านถูกสอนให้นึกถึงส่วนรวมเสมอ	4.14	0.89	ได้รับการเลี้ยงดูมาก
ท่านถูกว่ากล่าวตักเตือนเมื่อกระทำผิด	4.43	0.68	ได้รับการเลี้ยงดูมากที่สุด
รวม	4.20	0.65	ได้รับการเลี้ยงดูมากที่สุด
อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย			
ครอบครัวของท่านรับฟังเมื่อท่านแสดงความคิดเห็นในเรื่องครอบครัวและเรื่องอื่นๆ อยู่เสมอ	3.98	1.02	ได้รับการเลี้ยงดูมาก
ท่านได้รับอิสระในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ	3.96	1.04	ได้รับการเลี้ยงดูมาก
ท่านได้รับการอบรมสั่งสอนให้เคารพสิทธิของผู้อื่น	4.31	0.87	ได้รับการเลี้ยงดูมากที่สุด
เมื่อท่านมีความเห็นไม่ตรงกับครอบครัวท่านจะได้รับคำชี้แจงอย่างมีเหตุผล	3.72	1.03	ได้รับการเลี้ยงดูมาก
ท่านถูกสอนไม่ให้ตัดสินผู้อื่นก่อนรับฟังเหตุผลให้ครบถ้วน	3.85	1.05	ได้รับการเลี้ยงดูมาก
รวม	3.96	0.82	ได้รับการเลี้ยงดูมาก

การได้รับการอบรมเลี้ยงดู	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการได้รับการอบรมเลี้ยงดู
อบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน			
ท่านได้รับอนุญาตให้ทำในสิ่งที่ถนัด	4.04	1.01	ได้รับการเลี้ยงดูมาก
ท่านได้รับความไว้วางใจจากครอบครัวตั้งแต่วัยเด็ก	3.89	1.07	ได้รับการเลี้ยงดูมาก
ท่านได้รับความใส่ใจในวัยเด็กจากคนในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ	3.98	0.99	ได้รับการเลี้ยงดูมาก
ท่านได้รับคำชมเชยจากครอบครัวเมื่อท่านช่วยทำงานบ้าน	3.73	1.08	ได้รับการเลี้ยงดูมาก
ท่านมีความสนิทสนมกับคนในครอบครัว	4.14	0.96	ได้รับการเลี้ยงดูมาก
รวม	3.96	0.83	ได้รับการเลี้ยงดูมาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล โดยรวมที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.65) รองลงมา คือ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.82) และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.83) โดยรวมที่ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อคำถามของการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ถูกสอนถึงในสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.72) และถูกว่ากล่าวตักเตือนเมื่อกระทำความผิด ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.68) ที่ระดับมากที่สุด ตามลำดับ รองลงมา คือ การถูกสอนให้นึกถึงส่วนรวมเสมอ ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.89) ที่ระดับมาก และข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยของการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลน้อยที่สุด คือ ได้รับคำแนะนำเมื่อปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวเสมอ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 1.03) ซึ่งอยู่ที่ระดับมากเช่นกัน ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยได้รับการอบรมสั่งสอนให้เคารพสิทธิของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.87) ที่ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ครอบครัวรับฟังการแสดงความคิดเห็นในเรื่องของครอบครัวและเรื่องอื่นๆ อยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 1.02) และการได้รับอิสระในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 1.04) ที่ระดับมาก ตามลำดับ และข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยของการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยน้อยที่สุด คือ การได้รับคำชี้แจงอย่างมีเหตุผลเมื่อมีความเห็นไม่ตรงกันกับ

ครอบครัว ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 1.03) ซึ่งอยู่ที่ระดับมากเช่นกัน และผู้ตอบแบบสอบถามได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุนโดยมีความสนิทสนมกับคนในครอบครัว ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.96) ได้รับอนุญาตให้ทำสิ่งที่ถนัด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 1.01) และการได้รับความใส่ใจในวัยเด็กจากครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 1.04) ที่ระดับมาก ตามลำดับ และข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยของการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุนน้อยที่สุด คือ การได้รับคำชมเชยจากครอบครัวเมื่อท่านช่วยทำงานบ้าน เช่นล้างจาน ซักผ้า ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 1.08) ซึ่งอยู่ที่ระดับมากเช่นกัน

4.4 ทักษะคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

การวิเคราะห์ทักษะคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม โดยสถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายค่าสถิติพื้นฐานที่ได้จากการตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

ทักษะคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับทักษะคติ
บุคลิกภาพ			
การได้เป็นตัวของตัวเอง	3.91	0.92	ทักษะคติดี
การได้แสดงออกถึงภาวะผู้นำที่มีอยู่	4.02	0.89	ทักษะคติดี
การได้คลายความวิตกกังวล	3.68	0.97	ทักษะคติดี
การมีความมั่นใจเพิ่มขึ้น	4.02	0.92	ทักษะคติดี
รวม	3.91	0.77	ทักษะคติดี
กายภาพ			
การได้แสดงออกถึงอำนาจของตน	3.08	1.15	ทักษะคติด้านกลาง
การมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงขึ้น	3.44	1.07	ทักษะคติดี
ความรู้สึกรับผิดชอบต่อภัยทางกาย	3.33	1.03	ทักษะคติด้านกลาง
รวม	3.28	0.90	ทักษะคติด้านกลาง

ทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับทัศนคติ
สังคม			
การได้รับการยอมรับจากสังคม	3.90	0.92	ทัศนคติดี
การรักษาความสัมพันธ์และเครือข่ายขององค์กร	4.03	0.87	ทัศนคติดี
การพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมิตรภาพ	4.19	0.81	ทัศนคติดี
การสามารถอยู่ร่วมกับผู้คนในสังคมและชุมชนได้	4.20	0.79	ทัศนคติดีมาก
รวม	4.08	0.72	ทัศนคติดี
วัฒนธรรม			
การได้ทำตามสิ่งที่เชื่อและศรัทธา	4.02	0.89	ทัศนคติดี
การเห็นคุณค่าในแบบแผนในการปฏิบัติที่สืบทอดกันมา	3.83	0.90	ทัศนคติดี
การเห็นคุณค่าในสิ่งที่ทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น	4.35	0.80	ทัศนคติดีมาก
การเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมหรือความเชื่อ	4.04	0.86	ทัศนคติดี
รวม	4.06	0.72	ทัศนคติดี

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมโดยรวมด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.77) ด้านสังคม ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.72) และด้านวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.72) อยู่ในระดับดี และมีทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมโดยรวมด้านกายภาพ ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 0.90) อยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมด้านบุคลิกภาพในระดับดี คือ การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำได้แสดงออกถึงภาวะผู้นำที่มีอยู่ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.89) และการทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำมีความมั่นใจเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.92) และมีทัศนคติด้านบุคลิกภาพในระดับดีเป็น

สัดส่วนที่สุด คือ การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำคลายความวิตกกังวล ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.97) ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมด้านสังคมในระดับดีมาก คือ การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำสามารถอยู่ร่วมกับผู้คนในสังคมและชุมชนได้ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.79) และมีทัศนคติด้านสังคมในระดับดีเป็นสัดส่วนที่สุด คือ การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำได้รับการยอมรับจากสังคม ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.92) ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมด้านวัฒนธรรมในระดับดีมาก คือ การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำเห็นคุณค่าในสิ่งที่ทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.80) และมีทัศนคติด้านสังคมในระดับดีเป็นสัดส่วนที่สุด คือ การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำเห็นคุณค่าในแบบแผนในการปฏิบัติที่สืบทอดกันมา ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.90) และผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมด้านกายภาพในระดับดี คือ การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงขึ้น ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 1.07) และมีทัศนคติด้านกายภาพในระดับปานกลาง คือ การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำได้รู้สึกมั่นคงปลอดภัยทางกาย ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 1.03) และการทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำได้แสดงออกถึงอำนาจของตน ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 1.15) ตามลำดับ

4.5 การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคม

การวิเคราะห์การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคม โดยสถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายค่าสถิติพื้นฐานที่ได้จากการตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการได้รับข้อมูลข่าวสาร

ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความถี่
สื่อโทรทัศน์			
กิจกรรมอาสาสมัคร	3.23	1.16	บ้างบางครั้ง
การบริจาค	3.47	1.13	ค่อนข้างบ่อย
การช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จัก	3.40	1.23	ค่อนข้างบ่อย
รวม	3.37	1.04	บ้างบางครั้ง

ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความถี่
สื่อโซเชียลมีเดีย			
กิจกรรมอาสาสมัคร	3.97	1.04	ค่อนข้างบ่อย
การบริจาค	4.15	0.94	ค่อนข้างบ่อย
การช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จักรัก	4.04	1.00	ค่อนข้างบ่อย
รวม	4.05	0.87	ค่อนข้างบ่อย
คนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก			
กิจกรรมอาสาสมัคร	3.31	1.08	บ้างบางครั้ง
การบริจาค	3.41	1.08	ค่อนข้างบ่อย
การช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จักรัก	3.24	1.11	บ้างบางครั้ง
รวม	3.32	0.95	บ้างบางครั้ง
สถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน			
กิจกรรมอาสาสมัคร	3.28	1.10	บ้างบางครั้ง
การบริจาค	3.35	1.08	บ้างบางครั้ง
การช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จักรัก	3.20	1.13	บ้างบางครั้ง
รวม	3.28	1.00	บ้างบางครั้ง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.87) อยู่ในระดับความถี่ค่อนข้างบ่อย และมีระดับความถี่ของได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านสื่อโทรทัศน์ ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.04) คนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.95) และสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 1.00) ตามลำดับ อยู่ในระดับความถี่บ้างบางครั้ง โดยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านสื่อโซเชียลมีเดียที่มีระดับความถี่สูงที่สุดในระดับค่อนข้างบ่อย คือ การบริจาค ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.94) การช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จักรัก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 1.00) และกิจกรรมอาสาสมัคร ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 1.04) ตามลำดับ ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคม ผ่านสื่อโทรทัศน์

มีระดับความถี่สูงสุดในระดับค่อนข้างบ่อย คือ การบริจาค ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 1.13) และได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านสื่อโทรทัศน์มีระดับความถี่น้อยที่สุดในระดับค่อนข้างบ่อย และในระดับบ้างบางครั้ง คือ การช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จัก ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.23) และกิจกรรมอาสาสมัคร ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.16) ตามลำดับ ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านคนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จักมีระดับความถี่สูงสุดในระดับค่อนข้างบ่อย คือ การบริจาค ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 1.08) และได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านสื่อโทรทัศน์มีระดับความถี่น้อยที่สุดในระดับบ้างบางครั้ง คือ กิจกรรมอาสาสมัคร ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 1.08) และการช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จัก ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.11) ตามลำดับ ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงานมีระดับความถี่สูงสุดในระดับบ้างบางครั้ง คือ การบริจาค ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 1.08) กิจกรรมอาสาสมัคร ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 1.10) และการช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จัก ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 1.13) ตามลำดับ

4.6 แรงจูงใจในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

การวิเคราะห์แรงจูงใจในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม โดยสถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายค่าสถิติพื้นฐานที่ได้จากการตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

แรงจูงใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
การเข้าสังคม			
ความต้องการของบุคคลใกล้ชิด	3.61	1.05	สำคัญมาก
การได้รู้จักบุคคลชั้นนำในสังคมที่ร่วมทำกิจกรรมด้วย	3.13	1.04	สำคัญปานกลาง
การช่วยเหลือสังคมของผู้มีชื่อเสียงที่ชื่นชอบ	3.11	1.09	สำคัญปานกลาง
การได้รู้จักผู้คนที่กว้างขวาง	3.53	1.04	สำคัญมาก
การให้คุณค่ากับการช่วยเหลือสังคมของบุคคลใกล้ชิด	3.76	0.94	สำคัญมาก
รวม	3.43	0.78	สำคัญมาก

แรงจูงใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความสำคัญ
การให้คุณค่า			
ความเห็นใจและห่วงใยต่อผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก	4.12	0.86	สำคัญมาก
การเห็นคุณค่าของการช่วยเหลือผู้อื่น	4.23	0.83	สำคัญมากที่สุด
การคำนึงถึงความเท่าเทียม/ความเสมอภาคทางสังคม	4.06	0.92	สำคัญมาก
ความต้องการให้ผู้อื่นมีชีวิตที่ดีขึ้น	4.15	0.85	สำคัญมาก
รวม	4.14	0.77	สำคัญมาก
การทำความเข้าใจ			
การเปิดโลกทัศน์โดยการช่วยเหลือสังคม	3.95	0.94	สำคัญมาก
การได้พัฒนาทักษะและความสามารถของตน	3.78	0.99	สำคัญมาก
การได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์และการลงมือปฏิบัติ	3.93	0.92	สำคัญมาก
โอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนที่หลากหลาย	3.85	0.96	สำคัญมาก
รวม	3.88	0.85	สำคัญมาก
การปกป้องตนเอง			
ทำให้ได้เห็นว่ามีคนที่ลำบากมากกว่าที่ต้องการความช่วยเหลือ	3.98	1.00	สำคัญมาก
การได้หลีกเลี่ยงและหยุดคิดถึงปัญหาส่วนตัว	3.41	1.14	สำคัญมาก
ความรู้สึกเหงาลดน้อยลง	3.23	1.22	สำคัญปานกลาง
การได้แก้ไขความผิดพลาดจากเรื่องราวในอดีต	3.04	1.23	สำคัญปานกลาง
รวม	3.41	0.94	สำคัญมาก
การสนองความต้องการตนเอง			
การได้รับความสุขทางใจ	3.60	1.21	สำคัญมาก
เกิดความภาคภูมิใจ	3.99	0.97	สำคัญมาก
ความรู้สึกว่าเป็นคนสำคัญและเป็นที่ต้องการ	3.40	1.15	สำคัญมาก
การค้นพบความหวังในชีวิต	3.42	1.18	สำคัญมาก

รวม	3.60	0.90	สำคัญมาก
หน้าที่การงาน			
การได้มีโอกาสได้งานทำหรือได้รับตำแหน่งในองค์กรที่ต้องการ	3.02	1.23	สำคัญปานกลาง
การได้รู้จักผู้คนที่สามารถช่วยเหลือธุรกิจหรือหน้าที่การงาน	3.03	1.21	สำคัญปานกลาง
การเพิ่มความน่าสนใจในใบสมัครงาน	2.82	1.24	สำคัญปานกลาง
การได้รับประโยชน์ด้านการลดหย่อนทางภาษี	2.82	1.30	สำคัญปานกลาง
รวม	2.92	1.09	สำคัญปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญโดยรวมต่อแรงจูงใจด้านการให้คุณค่า ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.77) การทำความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.85) การสนองความต้องการตนเอง ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.90) การเข้าสังคม ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.78) และการปกป้องตนเอง ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.94) อยู่ในระดับสำคัญมาก และให้ระดับความสำคัญโดยรวมต่อแรงจูงใจด้านหน้าที่การงาน ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 1.09) อยู่ในระดับสำคัญปานกลาง โดยแรงจูงใจด้านการให้คุณค่า มีข้อคำถามที่มีระดับความสำคัญสูงที่สุดในระดับสำคัญมากที่สุด คือ การเห็นคุณค่าของการช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.83) และข้อคำถามที่มีระดับความสำคัญน้อยที่สุดในระดับสำคัญมาก คือ ความต้องการให้ผู้อื่นมีชีวิตที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.85) ความเห็นใจและห่วงใยต่อผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.86) และการคำนึงถึงความเท่าเทียมและความเสมอภาคทางสังคม ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.92) ตามลำดับ แรงจูงใจด้านการทำความเข้าใจ มีข้อคำถามที่มีระดับความสำคัญสูงที่สุดในระดับสำคัญมาก คือ การเปิดโลกทัศน์โดยการช่วยเหลือสังคม ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.94) การได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์และการลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.92) และโอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนที่หลากหลาย ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ แรงจูงใจด้านการสนองความต้องการตนเอง มีข้อคำถามที่มีระดับความสำคัญสูงที่สุดในระดับสำคัญมาก คือ เกิดความภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.97) การได้รับความสุขทางใจ เช่น ได้บุญกุศล ได้รับการอวยพรจากพระเจ้า ได้รับการประทานพรจากพระองค์อัลลอฮ์ ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 1.21) และการค้นพบความหวังในชีวิต ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 1.18) ตามลำดับ และข้อคำถามที่มีระดับความสำคัญน้อยที่สุดในระดับสำคัญมาก คือ ความรู้สึกว่าเป็นคนสำคัญและเป็นที่ต้องการ ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.15) แรงจูงใจด้าน

การเข้าสังคม มีข้อคำถามที่มีระดับความสำคัญสูงที่สุดในระดับสำคัญมาก คือ การให้คุณค่ากับการช่วยเหลือสังคมของบุคคลใกล้ชิด ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.94) และความต้องการของบุคคลใกล้ชิด ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 1.05) ตามลำดับ และข้อคำถามที่มีระดับความสำคัญน้อยที่สุดในระดับสำคัญปานกลาง คือ การได้รู้จักบุคคลชั้นนำในสังคมที่ร่วมทำกิจกรรมด้วย ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 1.04) และการช่วยเหลือสังคมของผู้มีชื่อเสียงที่ชื่นชอบ ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 1.09) ตามลำดับ แรงจูงใจด้านการปกป้องตนเอง มีสังคม มีข้อคำถามที่มีระดับความสำคัญสูงที่สุดในระดับสำคัญมาก คือ ทำให้ได้เห็นว่ามีคนทีละบาทมากกว่าที่ต้องการความช่วยเหลือ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 1.00) และการได้หลีกเลี่ยงและหยุดคิดถึงปัญหาส่วนตัว ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 1.14) ตามลำดับ และข้อคำถามที่มีระดับความสำคัญน้อยที่สุดในระดับสำคัญปานกลาง คือ ความรู้สึกเหงาลดน้อยลง ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 1.22) และการได้แก้ไขความผิดพลาดจากเรื่องราวในอดีต ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 1.23) ตามลำดับ แรงจูงใจด้านหน้าที่การงาน มีข้อคำถามที่มีระดับความสำคัญสูงที่สุดในระดับสำคัญปานกลาง คือ การได้รู้จักผู้คนที่สามารถช่วยเหลือธุรกิจหรือหน้าที่การงาน ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = 1.21) การได้มีโอกาสได้งานทำหรือได้รับตำแหน่งในองค์กรที่ต้องการ ($\bar{X} = 3.02$, S.D. = 1.23) การได้รับประโยชน์ด้านการลดหย่อนทางภาษี ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 1.30) และการเพิ่มความน่าสนใจในใบสมัครงาน ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 1.24) ตามลำดับ

4.7 การเปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะกับเพศและช่วงวัยของ คนทำงาน

แรงจูงใจของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ การเข้าสังคม การให้คุณค่า การทำความเข้าใจ การปกป้องตนเอง การสนองความต้องการตนเอง และหน้าที่การงาน ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ผลปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบแรงงูใจที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

แรงงูใจ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	T-test	P-Value
การเข้าสังคม	ชาย	157	3.419	-0.177	0.073
	หญิง	227	3.434		
การให้คุณค่า	ชาย	157	4.123	-0.357	0.040
	หญิง	227	4.152		
การทำความเข้าใจ	ชาย	157	3.807	-1.341	0.179
	หญิง	227	3.925		
การปกป้องตนเอง	ชาย	157	3.334	-1.389	0.096
	หญิง	227	3.469		
การสนองความต้องการตนเอง	ชาย	157	3.435	-3.099	0.056
	หญิง	227	3.723		
หน้าที่การงาน	ชาย	157	2.912	-1.700	0.003
	หญิง	227	3.098		

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงงูใจด้านการให้คุณค่าและหน้าที่การงาน ให้ค่าสถิติ T-test เท่ากับ -0.357 และ -1.700 ตามลำดับ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวได้ว่า ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีแรงงูใจด้านการให้คุณค่าและด้านหน้าที่การงานที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และในตารางที่ 4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบแรงงูใจที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามช่วงวัยของคนทำงาน ได้แก่ คนวัยทำงานตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 20-39 ปี และคนวัยทำงานตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 40-59 ปี ผลปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบแรงงูใจที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามช่วงวัยทำงาน

แรงงูใจ	วัยทำงาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	T- test	P-Value
การเข้าสังคม	คนวัยทำงานตอนต้น	192	3.495	1.691	0.912
	คนวัยทำงานตอนปลาย	192	3.360		
การให้คุณค่า	คนวัยทำงานตอนต้น	192	4.178	0.976	0.153
	คนวัยทำงานตอนปลาย	192	4.102		
การทำความเข้าใจ	คนวัยทำงานตอนต้น	192	3.964	2.011	0.015
	คนวัยทำงานตอนปลาย	192	3.790		
การปกป้องตนเอง	คนวัยทำงานตอนต้น	192	3.521	2.248	0.436
	คนวัยทำงานตอนปลาย	192	3.307		
การสนองความต้องการตนเอง	คนวัยทำงานตอนต้น	192	3.715	2.398	0.032
	คนวัยทำงานตอนปลาย	192	3.495		
หน้าที่การงาน	คนวัยทำงานตอนต้น	192	3.172	2.904	0.064
	คนวัยทำงานตอนปลาย	192	2.872		

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงงูใจด้านการทำความเข้าใจและการสนองความต้องการตนเอง ให้ค่าสถิติ T-test เท่ากับ 2.011 และ 2.398 ตามลำดับ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวได้ว่า ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีช่วงวัยทำงานแตกต่างกันมีแรงงูใจด้านการทำความเข้าใจและการสนองความต้องการตนเองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.8 การวิเคราะห์การตรวจสอบความถูกต้องของการวัดตัวแปรแฝง

การวิเคราะห์ตัวแบบการวัด (Measurement Model) องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อวัดความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variable) และตัวแปรแฝง (Latent

Variable) ว่าในตัวแบบมีตัวแปรที่เหมาะสมหรือไม่ และเป็นการจัดกลุ่มตัวแปรที่มีคุณลักษณะเหมือนกันให้เป็นตัวแปรแฝงเดียวกันหรือไม่ ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแบบการวัด

ตัวแปรแฝง/ตัวแปรสังเกต (ตัวชี้วัด)	ตัวแบบการวัด			
	Factor Loading	AVE	CR	α
การได้รับการอบรมเลี้ยงดู		0.73	0.89	0.93
อบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	0.79			
อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	0.94			
อบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน	0.83			
ทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม		0.59	0.85	0.92
บุคลิกภาพ	0.80			
กายภาพ	0.68			
สังคม	0.82			
วัฒนธรรม	0.77			
ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร		0.49	0.78	-
สื่อโทรทัศน์	0.40			
สื่อโซเชียลมีเดีย	0.55			
คนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก	0.90			
สถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน	0.82			
แรงจูงใจ		0.54	0.88	0.94
การเข้าสังคม	0.69			
การให้คุณค่า	0.66			
การทำความเข้าใจ	0.81			
การปกป้องตนเอง	0.83			
การสนองความต้องการตนเอง	0.80			
หน้าที่การงาน	0.60			
พฤติกรรมจิตสาธารณะ		0.52	0.77	-
การบริจาคเงิน	0.75			
การให้ความช่วยเหลือคนแปลกหน้า	0.76			
การเป็นอาสาสมัคร	0.65			

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแบบการวัดเพื่อวัดความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) พบว่า

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของการได้รับการอบรมเลี้ยงดูในตัวแบบการวัด มีค่าอยู่ระหว่าง 0.79- 0.94 ซึ่งมีความมากกว่า 0.5 อธิบายได้ว่า อบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน สามารถอธิบายการได้รับการอบรมเลี้ยงดูได้ โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยสามารถพยากรณ์การได้รับการอบรมเลี้ยงดูได้มากที่สุด ร้อยละ 88 และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมในตัวแบบการวัด พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.68- 0.82 ซึ่งมีความมากกว่า 0.5 อธิบายได้ว่า บุคลิกภาพ ภายนอก สังคม และวัฒนธรรม สามารถอธิบายตัวแปรแฝงทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมได้ โดยตัวแปรสังเกตด้านสังคมสามารถพยากรณ์ทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมได้มากที่สุด ร้อยละ 67 และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.92

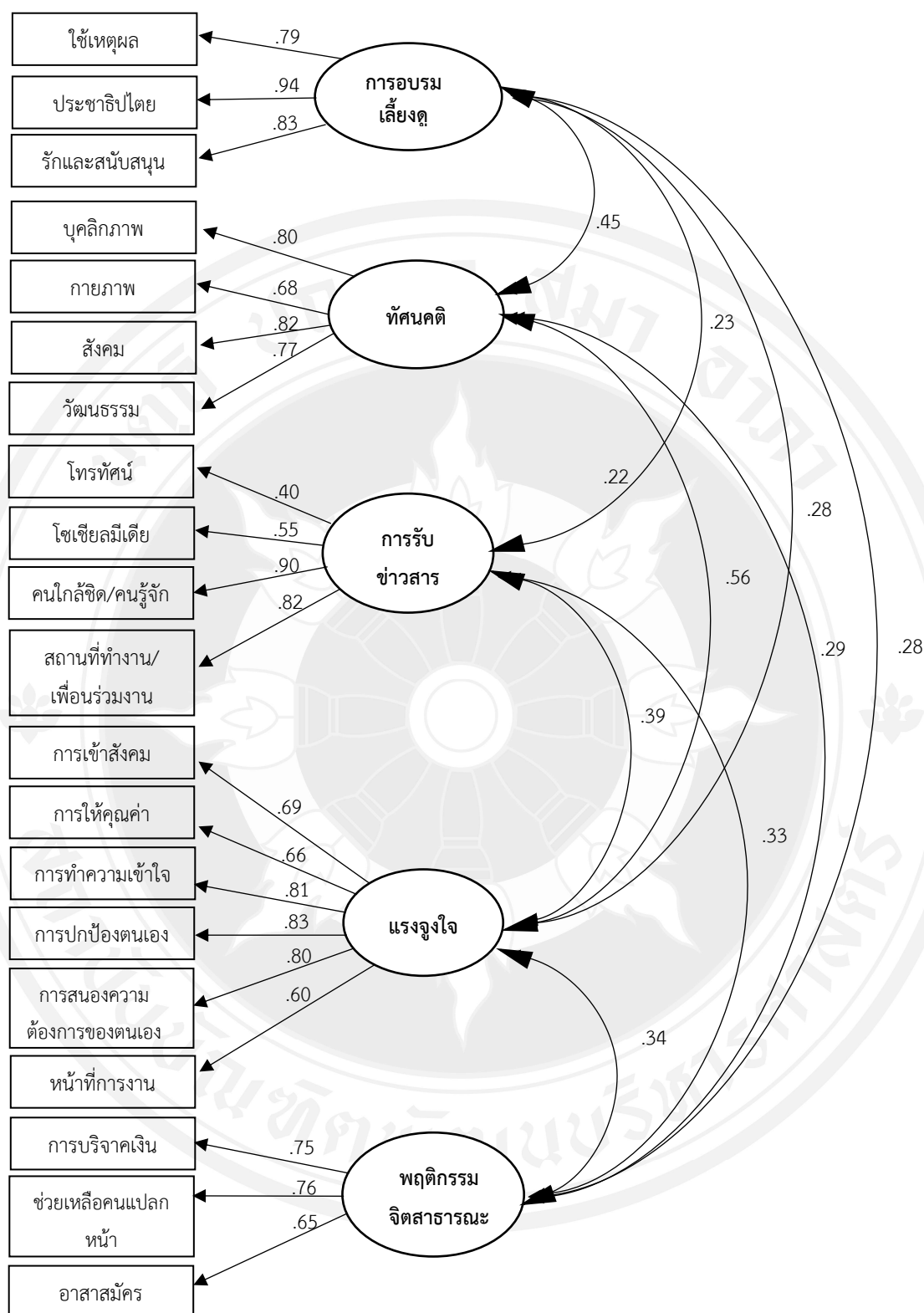
ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารในตัวแบบการวัด พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.40- 0.90 โดยสื่อโทรทัศน์มีค่าของน้ำหนักองค์ประกอบที่ต่ำกว่า 0.5 อย่างไรก็ตาม ค่าน้ำหนักองค์ประกอบส่วนใหญ่มีความมากกว่า 0.5 อธิบายได้ว่า สื่อโซเชียลมีเดีย คนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก และสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน สามารถอธิบายตัวแปรแฝงช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารได้ โดยคนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จักสามารถพยากรณ์ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารได้มากที่สุด ร้อยละ 81

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของแรงจูงใจในตัวแบบการวัด พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60- 0.83 ซึ่งมีความมากกว่า 0.5 อธิบายได้ว่า การเข้าสังคม การให้คุณค่า การทำความเข้าใจ การปกป้องตนเอง การสนองความต้องการตนเอง และหน้าที่การงาน สามารถอธิบายแรงจูงใจได้ โดยการปกป้องตนเองสามารถพยากรณ์แรงจูงใจได้มากที่สุด ร้อยละ 69 และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของพฤติกรรมจิตสาธารณะในตัวแบบการวัด พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.65- 0.76 ซึ่งมีความมากกว่า 0.5 อธิบายได้ว่า การบริจาคเงิน การให้ความช่วยเหลือคนแปลกหน้า และการเป็นอาสาสมัคร สามารถอธิบายพฤติกรรมจิตสาธารณะได้ โดยการให้ความช่วยเหลือคนแปลกหน้าสามารถพยากรณ์พฤติกรรมจิตสาธารณะได้มากที่สุด ร้อยละ 58

ทั้งนี้ ค่า Composite Reliability (CR) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.77 -0.89 ซึ่งมากกว่า 0.70 กล่าวได้ว่าผ่านเกณฑ์การพิจารณาความเชื่อถือของมาตรวัด และพบว่าค่า Average Variance Extracted (AVE) อยู่ระหว่าง 0.49-0.73 โดยช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์ มีค่า AVE ต่ำกว่าเกณฑ์ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยไม่ได้พิจารณาตัดสื่อโทรทัศน์ออกจากตัวแบบเนื่องจากต้องการคงเนื้อหาของตัวชี้วัดนี้เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้างต่อไป

$\chi^2/df = 4.100$, CFI = 0.872, RMSEA = 0.090, SRMR = 0.071, NFI = 0.838

ภาพที่ 4.1 ตัวแบบการวัดของอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทักษะชีวิต การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) ของตัวแบบการวัด

ตัวแปรแฝง	Heterotrait- Monotrait Ratio of Correlations (HTMT)				AVE	MSV
	CHD	ATU	INF	MTV		
การได้รับการอบรมเลี้ยงดู (CHD)		0.47	0.30	0.33	0.73	0.20
ทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม (ATU)			0.26	0.56	0.59	0.31
ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร (INF)				0.46	0.49	0.15
แรงจูงใจ (MTV)					0.54	0.31
พฤติกรรมจิตสาธารณะ (PMD)					0.52	0.12

ตัวแบบการวัดเริ่มต้น

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) พบว่าค่า Heterotrait-Monotrait Ratio of Correlations (HTMT) ในตัวแบบการวัดมีค่าอยู่ระหว่าง 0.26-0.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ ค่า HTMT ต้องไม่มากกว่า 0.85 (Henseler et al., 2015) ทั้งนี้ ผู้วิจัยพิจารณาค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE) และค่ากำลังสองของสหสัมพันธ์ที่สูงที่สุดระหว่างตัวแปรแฝง (MSV) ร่วมด้วย พบว่า ค่า AVE ของตัวแปรแฝงทุกตัวมีค่ามากกว่าค่า MSV แสดงว่า ตัวแปรสังเกตที่ใช้วัดตัวแปรแฝงสามารถนำไปใช้วัดตัวแปรแฝงได้

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความกลมกลืนของตัวแบบการวัด

ค่าสถิติ	เกณฑ์ในการพิจารณา	อ้างอิงจาก	ค่าสถิติของตัวแบบ
χ^2/df^1	< 3.00, <5.00	Hu & Bentler (1999)	4.100
CFI	> 0.80	Browne & Cudeck (1993); Hu & Bentler (1998)	0.872
RMSEA	0.05-0.08	Kline (2011)	0.090
SRMR	0.05-0.079	Hu & Bentler (1999)	0.071
NFI	> 0.80	Hooper et al. (2008)	0.838

หมายเหตุ ค่าสัดส่วนของ χ^2/df ควรมีค่าไม่เกิน 3.00 และไม่ควรถูกเกิน 5.00 สำหรับตัวแบบที่มีความซับซ้อน (Hu & Bentler, 1999)

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความกลมกลืนของตัวแบบ พบว่า ค่าดัชนีความกลมกลืนที่ผ่านเกณฑ์พิจารณา ได้แก่ $\chi^2/df = 4.100$, CFI = 0.872, SRMR = 0.071 และ NFI = 0.838 ทั้งนี้ มีค่าที่ไม่ผ่านเกณฑ์พิจารณา คือ RMSEA= 0.090 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์พิจารณาเล็กน้อย

4.9 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

จากค่าอิทธิพลของตัวแปรภายนอกที่ส่งผลต่อตัวแปรภายใน พบว่า รูปแบบความ สัมพันธ์เชิงสาเหตุของการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคิด การรับข่าวสาร แรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานงานในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแบบตามสมมติฐาน มีค่าสถิติความสอดคล้องของตัวแบบ 'ได้ แก่' $\chi^2/df = 4.108$, GFI = 0.829, CFI = 0.870, RMSEA = 0.090, SRMR= 0.076, NFI = 0.836 ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานของการวิจัย ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย ดังภาพที่ 4.2 ได้ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 (H1) : การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

สมมติฐานการวิจัยที่ H1a การอบรมเลี้ยงดู มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านทักษะคิดในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม ผลการวิเคราะห์พบว่า การอบรมเลี้ยงดู มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านทักษะคิดในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม เท่ากับ 0.069 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ H1b การอบรมเลี้ยงดู มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านแรงจูงใจ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผลการวิเคราะห์พบว่า การอบรมเลี้ยงดู มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงลบทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านแรงจูงใจ เท่ากับ -0.001 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 (H2) : ช่องทางการรับข่าวสารมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

สมมติฐานการวิจัยที่ H2a ช่องทางการรับข่าวสาร มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านแรงจูงใจ ผลการวิเคราะห์พบว่า ช่องทางการรับข่าวสาร มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านแรงจูงใจ เท่ากับ 0.049 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ H2b ช่องทางการรับข่าวสาร มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ ผลการวิเคราะห์พบว่า ช่องทางการรับข่าวสาร มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ เท่ากับ 0.238 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 (H3) : ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

สมมติฐานการวิจัยที่ H3a ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านแรงจูงใจ ผลการวิเคราะห์พบว่า ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านแรงจูงใจ เท่ากับ 0.086 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ H3b ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ ผลการวิเคราะห์พบว่า ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ เท่ากับ 0.153 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 (H4) แรงจูงใจมีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ ผลการวิเคราะห์พบว่า แรงจูงใจ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ เท่ากับ 0.168 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

4.10 การวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง

จากผลการวิเคราะห์ตัวแบบการวัด (Measurement Model) องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ของตัวแบบสุดท้าย พบว่า ตัวแบบมีความเหมาะสมต่อการนำมาทดสอบตัวแบบสมการเชิงโครงสร้าง ดังภาพที่ 4.2 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม อิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทศนคติ การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ปรากฏในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลวิเคราะห์อิทธิพลโดยรวม อิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม 3 การอบรมเลี้ยงดู ทักษะคิด การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

เส้นทางอิทธิพล	พฤติกรรมจิตสาธารณะ		
	ทางตรง	ทางอ้อม	รวม
<u>การอบรมเลี้ยงดู</u>			
ทักษะคิด	-	0.069	-
แรงจูงใจ	-	-0.001	-
ทักษะคิด → แรงจูงใจ	-	0.039	-
รวม	-	0.107	0.107
<u>การรับข่าวสาร</u>			
ทักษะคิด	-	-	-
แรงจูงใจ	-	0.049*	-
ทักษะคิด → แรงจูงใจ	-	-	-
รวม	0.238**	0.049*	0.287

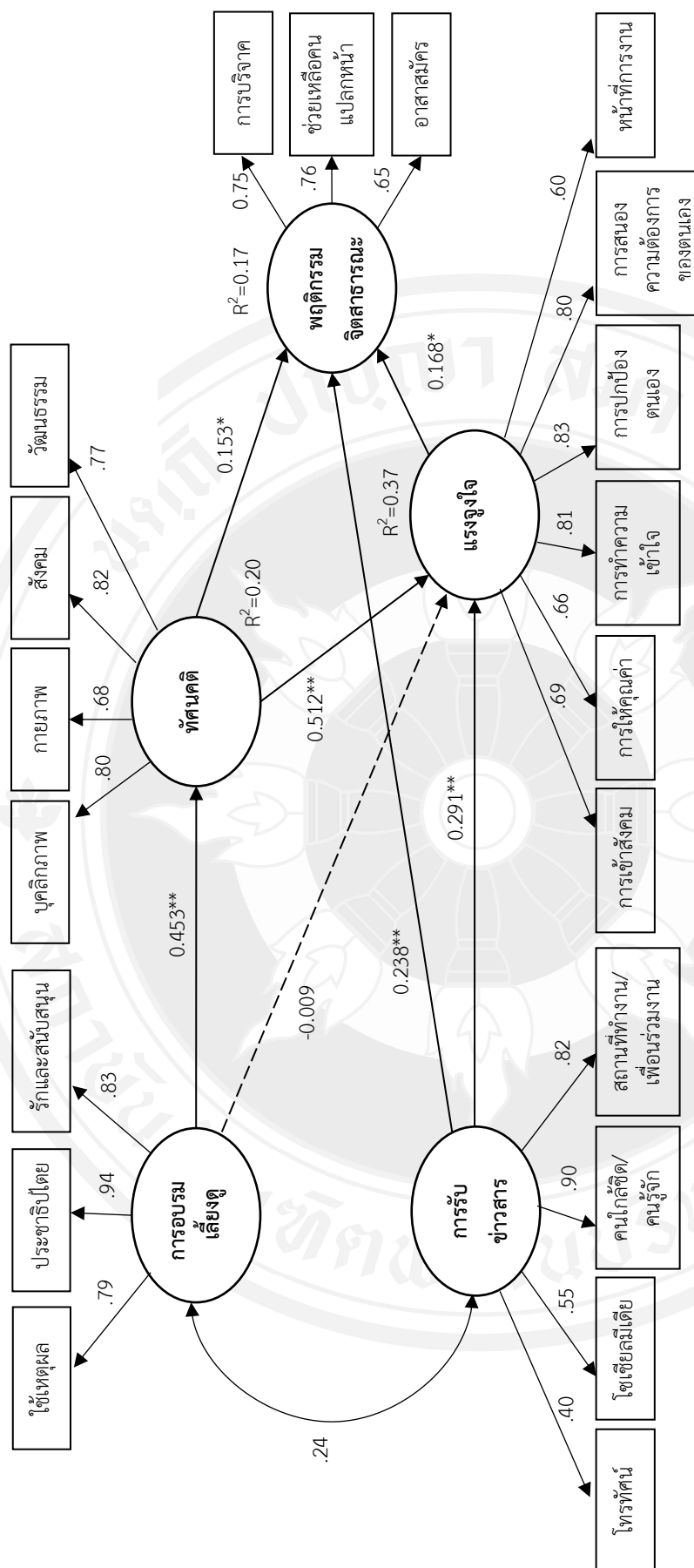
หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ตัวแบบมีค่าสถิติความสอดคล้อง คือ $\chi^2/df = 4.108$, GFI = 0.829, CFI = 0.870, RMSEA = 0.090, SRMR = 0.076, NFI = 0.836 ทั้งนี้ ค่าไค-สแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจาก 1) รูปแบบความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของตัวแบบหรือมีค่าพารามิเตอร์จำนวนมาก 2) กลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ 3) ค่าไค-สแควร์เป็นค่าที่ไวต่อการละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการแจกแจงปกติแบบหลายตัวแปร (Multivariate Normality) (Kline, 2011) แต่เมื่อพิจารณาค่าสถิติความสอดคล้องอื่นๆ พบว่า ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และค่า RMSEA สูงกว่าเกณฑ์พิจารณาเล็กน้อย และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม พบว่า ช่องทางการรับข่าวสาร มีอิทธิพลโดยรวมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะมากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.287 รองลงมา คือ การอบรมเลี้ยงดู มีอิทธิพลโดยรวมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.107 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรง พบว่า ช่องทางการรับข่าวสาร มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะมากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.238 รองลงมา คือ แรงจูงใจ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.168 และทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.153

และเมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อม พบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมไปยังพฤติกรรมจิตสาธารณะ และช่องทางการรับข่าวสารและทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมมีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านแรงจูงใจไปยังพฤติกรรมจิตสาธารณะ

$$\chi^2/df = 4.108, GFI = 0.829, CFI = 0.870, RMSEA = 0.090, SRMR = 0.076, NFI = 0.836$$

ภาพที่ 4.2 อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทัศนคติ การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เส้นทึบ คือ เส้นทางการสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ, เส้นประ คือ เส้นทางการสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทัศนคติ การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของการได้รับการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก ทัศนคติ ช่องทางการรับข่าวสารจากสังคมภายนอกเกี่ยวกับการทำประโยชน์สาธารณะ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยผ่านแรงจูงใจของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างด้วยการเลือกแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มเป็นคนวัยทำงานตอนต้น (อายุ 20-39 ปี) จำนวน 192 คนและกลุ่มคนวัยทำงานตอนปลาย (อายุ 40-59 ปี) จำนวน 192 คน รวมทั้งสิ้น 384 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างโดยใช้วิธีการสำรวจออนไลน์ (Online Survey) ผ่านแพลตฟอร์มของ Google Form ในเดือน พฤษภาคม 2563 สามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการศึกษา
- 5.2 อภิปรายผลการศึกษา
- 5.3 ข้อจำกัดของการศึกษา
- 5.4 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ผลการศึกษา

1) ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง

ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.10) ในสัดส่วนที่สูงกว่าเพศชาย (ร้อยละ 40.90) มีอายุ 40-49 ปี (ร้อยละ 32.00) ในสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมาตามลำดับ คือ อายุ 30-39 ปี (ร้อยละ 25.80) อายุ 20-29 ปี (ร้อยละ 24.20) และอายุ 50-59 ปี (ร้อยละ 18.00) มีสถานภาพสมรสส่วนใหญ่โสด (ร้อยละ 56.50) รองลงมา คือ สมรส (ร้อยละ 38.50) และหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ (ร้อยละ 5.00) มากกว่าครึ่งของตัวอย่างไม่มีบุตร (ร้อยละ 66.41) รองลงมา คือ มีบุตรมากกว่า 1 คน (ร้อยละ 16.93) และมีบุตร 1 คน

(ร้อยละ 16.67) มีศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 45.30) และสูงกว่าระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 43.50) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่ามัธยมศึกษา (ร้อยละ 6.50) และระดับอนุปริญญา/ปวส. (ร้อยละ 4.70) สำหรับอาชีพหลักที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 38.00) เป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด รองลงมาประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างของรัฐ (ประจำและชั่วคราว) (ร้อยละ 25.30) และประกอบอาชีพอาชีพอื่นๆ คือ นักศึกษา แม่บ้าน และไม่ได้ทำงาน (ร้อยละ 6.80) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 32.80) เป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด รองลงมา คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-24,999 บาท (ร้อยละ 22.40) รายเฉลี่ยต่อเดือน 35,000-44,999 บาท (ร้อยละ 13.00) และรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท (ร้อยละ 13.50) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

2) พฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยรวมด้านการให้ความช่วยเหลือคนแปลกหน้า และด้านการบริจาคอยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะด้านการเป็นอาสาสมัครอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยจะให้ความช่วยเหลือคนแปลกหน้าในเรื่องการให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับความยากลำบากในชีวิตประจำวันในด้านความใส่ใจ (การพาข้ามถนน การลูกให้เด็ก คนแก่ คนมีครรภ์ หรือคนพิการนั่ง) และด้านร่างกาย (ช่วยยกของ) อยู่ในระดับค่อนข้างสูงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน รองลงมา คือ การให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับความยากลำบากในชีวิตประจำวันในด้านความซื่อสัตย์ (ช่วยเก็บของที่เจ้าของหาตกหล่นคืนเจ้าของ) และด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร (คนขับรถหลงทาง คนขึ้นเมล์ผิดป้าย นักท่องเที่ยวที่หลงทาง) ในระดับปานกลาง ตามลำดับ และมีการให้ความช่วยเหลือคนไร้บ้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน แต่ในสัดส่วนที่น้อยที่สุด

การบริจาคเงิน พบว่า มีการให้ในรูปแบบของเงินโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยบริจาคเงินตามศรัทธาและความเชื่อตามศาสนาของท่านอยู่ในระดับค่อนข้างสูง รองลงมา คือ การบริจาคเงินให้แก่องค์กรการกุศลและมูลนิธิ และการบริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ และมีการบริจาคเงินให้แก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน แต่ในสัดส่วนที่น้อยที่สุด

การเป็นอาสาสมัคร พบว่า มีการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา เรียนรู้และฝึกอบรมในระดับปานกลาง รองลงมา คือ การเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา และการเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมที่เกี่ยวกับเด็ก เยาวชนและสตรี อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ตามลำดับ โดยมีการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับผู้สูงอายุ อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำเช่นกัน แต่ในสัดส่วนที่น้อยที่สุด

3) รูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดู

ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลโดยรวมที่ระดับมากรองลงมา คือ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุนโดยรวมที่ระดับมากรวม เมื่อกล่าวถึงการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล พบว่า ได้ถูกสอนถึงในสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ และถูกว่ากล่าวตักเตือนเมื่อกระทำผิดที่ระดับมากที่สุด ตามลำดับ รองลงมา คือ การถูกสอนให้นึกถึงส่วนรวมเสมอที่ระดับมากรวม และได้รับคำแนะนำเมื่อปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวเสมออยู่ที่ระดับมากรวมเช่นกัน แต่ในสัดส่วนที่น้อยที่สุด

การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พบว่า มีการได้รับการอบรมสั่งสอนให้เคารพสิทธิของผู้อื่นที่ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ครอบครัวรับฟังการแสดงความคิดเห็นในเรื่องของครอบครัวและเรื่องอื่นๆ อยู่เสมอ และการได้รับอิสระในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่ระดับมากรวมตามลำดับ และได้รับคำชี้แจงอย่างมีเหตุผลเมื่อมีความเห็นไม่ตรงกันกับครอบครัว อยู่ที่ระดับมากรวมเช่นกัน แต่ในสัดส่วนที่น้อยที่สุด

การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน พบว่า การมีความสนิทสนมกับคนในครอบครัว ได้รับอนุญาตให้ทำสิ่งที่ถนัด และการได้รับความใส่ใจในวัยเด็กจากครอบครัวอย่างสม่ำเสมอที่ระดับมากรวมตามลำดับ และการได้รับคำชมเชยจากครอบครัวเมื่อท่านช่วยทำงานบ้านอยู่ที่ระดับมากรวมเช่นกัน แต่ในสัดส่วนที่น้อยที่สุด

4) ทักษะในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีทักษะในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมโดยรวมด้านบุคลิกภาพ ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับดี และมีทักษะในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมโดยรวมด้านกายภาพ อยู่ในระดับปานกลาง โดยทักษะในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมด้านบุคลิกภาพว่า การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำได้แสดงออกถึงภาวะผู้นำที่มี และทำให้บุคคลที่กระทำมีความมั่นใจเพิ่มขึ้นในระดับดี และมีทัศนคติว่าการทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำคลายความวิตกกังวลอยู่ในระดับดี แต่ในสัดส่วนที่น้อยที่สุด

ทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมด้านสังคม พบว่า มีทัศนคติว่าการทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำสามารถอยู่ร่วมกับผู้คนในสังคมและชุมชนได้อยู่ในระดับดีมาก รองลงมา คือ มีทัศนคติว่าการทำกิจกรรมเพื่อสังคมเป็นการพัฒนาสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมิตรภาพ และช่วยรักษาความสัมพันธ์และเครือข่ายขององค์กรอยู่ในระดับดี ตามลำดับ และมีทัศนคติว่าการทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำได้รับการยอมรับจากสังคมอยู่ในระดับดี แต่ในสัดส่วนที่น้อยที่สุด

ทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมด้านวัฒนธรรม พบว่า มีทัศนคติว่าการทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำเห็นคุณค่าในสิ่งที่ทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นอยู่ในระดับดีมาก

รองลงมา คือ มีทัศนคติว่าการทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำเห็นคุณค่าในแบบแผนในการปฏิบัติที่สืบทอดกันมา และเป็นการได้ทำตามสิ่งที่เชื่อและศรัทธาอยู่ในระดับดี ตามลำดับ และมีทัศนคติว่าการทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำได้เห็นคุณค่าในแบบแผนในการปฏิบัติที่สืบทอดกันมาอยู่ในระดับดี แต่ในสัดส่วนที่น้อยที่สุด

ทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมด้านกายภาพ พบว่า มีทัศนคติว่าการทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงขึ้นอยู่ในระดับดี รองลงมา คือ มีทัศนคติว่าการทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำรู้สึกมั่นคงปลอดภัยทางกาย และเป็นการแสดงออกถึงอำนาจของตนอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

5) การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านสื่อโซเชียลมีเดียอยู่ในระดับความถี่ค่อนข้างบ่อย รองลงมา คือ ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านสื่อโทรทัศน์ คนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก และสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับความถี่บ้างบางครั้ง ตามลำดับ โดยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านสื่อโซเชียลมีเดียเกี่ยวกับการบริจาค การช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จัก และกิจกรรมอาสาสมัครค่อนข้างบ่อย ตามลำดับ

การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านสื่อโทรทัศน์ พบว่า ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริจาค การช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จักค่อนข้างบ่อย ตามลำดับ และได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมอาสาสมัครบ้างบางครั้ง

การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านคนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก พบว่า ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริจาคค่อนข้างบ่อย รองลงมา คือ ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมอาสาสมัคร และการช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จัก บ้างบางครั้ง ตามลำดับ

การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคมผ่านสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน พบว่า ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริจาค กิจกรรม และการช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จักบ้างบางครั้ง ตามลำดับ

6) แรงจูงใจในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญโดยรวมต่อแรงจูงใจด้านการให้คุณค่า การทำความเข้าใจ การสนองความต้องการตนเอง การเข้าสังคม และการปกป้องตนเองอยู่ในระดับสำคัญมาก และให้ระดับความสำคัญโดยรวมต่อแรงจูงใจด้านหน้าที่การงาน อยู่ในระดับสำคัญปานกลาง โดยแรงจูงใจด้านการให้คุณค่า พบว่า มีการให้ความสำคัญกับการเห็นคุณค่าของการช่วยเหลือผู้อื่นในระดับสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความต้องการให้ผู้อื่นมีชีวิตที่ดีขึ้น ความเห็นใจและห่วงใยต่อผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก และการคำนึงถึงความเท่าเทียมและความเสมอภาคทางสังคมอยู่ในระดับสำคัญมาก ตามลำดับ

แรงจูงใจด้านการทำความเข้าใจ พบว่า มีการให้ความสำคัญกับการเปิดโลกทัศน์ โดยการช่วยเหลือสังคม การได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์และการลงมือปฏิบัติ การมีโอกาสนในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่หลากหลาย และการได้พัฒนาทักษะและความสามารถของตน อยู่ในระดับสำคัญมาก ตามลำดับ

แรงจูงใจด้านการสนองความต้องการตนเอง พบว่า มีการให้ความสำคัญกับการทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง การได้รับความสุขทางใจ การค้นพบความหวังในชีวิต และความรู้สึกว่าเป็นคนสำคัญและเป็นที่ต้องการอยู่ในระดับสำคัญมาก ตามลำดับ

แรงจูงใจด้านการเข้าสังคม พบว่า มีการให้ความสำคัญกับการให้คุณค่ากับการช่วยเหลือสังคมของบุคคลใกล้ชิด ความต้องการของบุคคลใกล้ชิด และการได้รู้จักผู้คนที่กว้างขวางอยู่ในระดับสำคัญมาก ตามลำดับ รองลงมา คือ การให้ความสำคัญกับการได้รู้จักบุคคลชั้นนำในสังคม และมีชื่อเสียงที่ชื่นชอบที่ร่วมทำกิจกรรมด้วยอยู่ในระดับสำคัญปานกลาง ตามลำดับ

แรงจูงใจด้านการปกป้องตนเอง พบว่า มีการให้ความสำคัญกับการทำให้ได้เห็นว่ามีคนที่ลำบากมากกว่าที่ต้องการความช่วยเหลือ และการได้หลีกเลี่ยงและหยุดคิดถึงปัญหาส่วนตัวอยู่ในระดับสำคัญมาก ตามลำดับ รองลงมา คือ การให้ความสำคัญกับความต้องการรู้สึกเหงาลดน้อยลง และการได้แก้ไขความผิดพลาดจากเรื่องราวในอดีตอยู่ในระดับสำคัญปานกลาง ตามลำดับ

แรงจูงใจด้านด้านหน้าที่การงาน พบว่า มีการให้ความสำคัญกับการได้รู้จักผู้คนที่สามารถช่วยเหลือธุรกิจหรือหน้าที่การงาน การได้มีโอกาสดำเนินงานทำหรือได้รับตำแหน่งในองค์กรที่ต้องการ การได้รับประโยชน์ด้านการลดหย่อนทางภาษี และการเพิ่มความน่าสนใจในใบสมัครงานอยู่ในระดับสำคัญปานกลาง ตามลำดับ

7) การเปรียบเทียบแรงจูงใจที่เกี่ยวกับเพศและช่วงวัยของคนทำงาน

ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีแรงจูงใจด้านการให้คุณค่าและด้านหน้าที่การงานที่แตกต่างกัน และผู้ที่มีช่วงวัยทำงานแตกต่างกันมีแรงจูงใจด้านการทำความเข้าใจและการสนองความต้องการตนเองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

5.1.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

จากการศึกษาพบว่า ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามทั้งฉบับที่วัดตามระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม แบบวัดการอบรมเลี้ยงดู และแบบวัดแรงจูงใจ มีค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) เท่ากับ 0.92 0.93 และ 0.94 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบว่าตัวแบบมีตัวแปรที่เหมาะสมหรือไม่ และเป็นการจัดกลุ่มตัวแปรที่มีคุณลักษณะเหมือนกันให้เป็นตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่า ตัวแปรแฝงทั้ง 5 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู ทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม ช่องทางการรับ

ข่าวสาร แรงจูงใจ และพฤติกรรมจิตสาธารณะ มีน้ำหนักร่องประกอบของตัวแปรทั้งหมด อยู่ระหว่าง 0.40 ถึง 0.94 และค่าความสอดคล้องของตัวแบบการวัดส่วนมากเป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณา $\chi^2/df = 4.100$, CFI = 0.872, RMSEA = 0.090, SRMR = 0.071, NFI = 0.838 แสดงว่าตัวแบบมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์ตัวแบบโครงสร้าง

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสนองสมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า พบว่า รูปแบบอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทักษะคิด การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ของตัวแบบตามสมมติฐานมีค่าความสอดคล้องของตัวแบบ $\chi^2/df = 4.108$, GFI = 0.829, CFI = 0.870, RMSEA = 0.090, SRMR = 0.076, NFI = 0.836 ผลจากการทดสอบตามสมมติฐานของการวิจัยพบว่า

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 (H1) : การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

สมมติฐานการวิจัยที่ H1a การอบรมเลี้ยงดู มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านทักษะคิดในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม ผลการวิเคราะห์พบว่า การอบรมเลี้ยงดู มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านทักษะคิดในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม เท่ากับ 0.069 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ H1b การอบรมเลี้ยงดู มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านแรงจูงใจ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผลการวิเคราะห์พบว่า การอบรมเลี้ยงดู มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงลบทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านแรงจูงใจ เท่ากับ -0.001 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 (H2) : ช่องทางการรับข่าวสารมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

สมมติฐานการวิจัยที่ H2a ช่องทางการรับข่าวสาร มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านแรงจูงใจ ผลการวิเคราะห์พบว่า ช่องทางการรับข่าวสาร มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านแรงจูงใจ เท่ากับ 0.049 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ H2b ช่องทางการรับข่าวสาร มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ ผลการวิเคราะห์พบว่า ช่องทางการรับข่าวสาร มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงบวกทางตรง

ต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ เท่ากับ 0.238 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 (H3) : ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

สมมติฐานการวิจัยที่ H3a ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านแรงจูงใจ ผลการวิเคราะห์พบว่า ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยผ่านแรงจูงใจ เท่ากับ 0.086 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ H3b ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ ผลการวิเคราะห์พบว่า ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ เท่ากับ 0.153 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 (H4) แรงจูงใจมีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ ผลการวิเคราะห์พบว่า แรงจูงใจ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ เท่ากับ 0.168 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการตรวจสอบรูปแบบความสัมพันธ์ของการอบรมเลี้ยงดู ทศนคติ การรับข่าวสาร แรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าไค-สแควร์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจาก 1) รูปแบบความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของตัวแปรหรือมีค่าพารามิเตอร์จำนวนมาก 2) ตัวอย่างมีขนาดใหญ่ 3) ค่าไค-สแควร์เป็นค่าที่ไวต่อการละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการแจกแจงปกติแบบหลายตัวแปร (Multivariate Normality) (Kline, 2011) ผู้วิจัยจึงพิจารณาจากความสอดคล้องของตัวแปรอื่นร่วมด้วย พบว่า ค่าความสอดคล้องของตัวแปรส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ $\chi^2/df = 4.108$, GFI = 0.829, CFI = 0.870, RMSEA = 0.090, SRMR = 0.076, NFI = 0.836 และพบว่า เส้นอิทธิพลภายในรูปแบบความสัมพันธ์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 0.05 และ 0.10 ตามลำดับ เมื่อกล่าวถึงตัวแปรแฝงที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ สรุปได้ว่า ช่องทางการรับข่าวสาร ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม และแรงจูงใจ มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยช่องทางการรับข่าวสารมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะมากที่สุด และตัวแปรแฝงที่มีอิทธิพล

ทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมไปยังพฤติกรรมจิตสาธารณะ และช่องทางการรับข่าวสาร และทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมมีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านแรงจูงใจไปยังพฤติกรรมจิตสาธารณะ

จากผลการวิจัยที่ได้นำเสนอข้างต้นนั้น โดยภาพรวมแล้วมีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดและสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้ ผลการวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา โดยผู้วิจัยจะอภิปรายถึงอิทธิพลของตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะตามขนาดอิทธิพลรวมของปัจจัย รายละเอียด ดังนี้

1) ปัจจัยด้านช่องทางการรับข่าวสาร

ปัจจัยด้านช่องทางการรับข่าวสาร มีอิทธิพลรวมและอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานครสูงสุด มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวม เท่ากับ 0.287 และ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง เท่ากับ 0.238 ตามลำดับ ซึ่งวัดจากตัวแปรสังเกตได้ คือ สื่อโทรทัศน์ สื่อโซเชียลมีเดีย คนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก และสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน โดยคนใกล้ชิดหรือคนรู้จักมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเยอะมากที่สุด รองลงมา คือ สถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน และได้รับข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์น้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่า ในงานวิจัยนี้บุคคลสามารถเป็นสื่อที่ส่งต่อข้อมูลได้ดีกว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อโซเชียลมีเดีย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาพร นาครอด (2555); ณิชนิษฐากร ศรีบริบูรณ์ (2550) ธิดาชนก วงศ์พิทักษ์ (2556) และภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล (2557) พบว่า สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนและการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นิธิฐพนธ์ แสงดั่ง (2560) พบว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมจิตอาสามากที่สุด เมื่อกล่าวถึงการรับข่าวสารผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย พบว่า มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล (2557) ที่พบว่า ปัจจัยด้านสื่อ/เทคโนโลยี มีอิทธิพลอยู่ในระดับมาก ที่ส่งเสริมการเกิดพฤติกรรมจิตสาธารณะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ อภินันท์มหกุล (2558) เครือข่ายทางสังคมและเครือข่ายทางศาสนาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริจาค และ ณัฐชัฐดา สุภาพจน์ (2561) พบว่า สังคมและคนรอบข้างกระตุ้นให้เกิดความต้องการที่จะทำกิจกรรมจิตสาธารณะต่อไป นอกจากนี้แล้ว ผลวิจัยเอแบคโพลล์ยังเผยว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเสนอว่าการชักชวนโดยผู้ที่มีชื่อเสียงในสังคมส่งผลให้คนมาทำงานอาสาสมัครมากยิ่งขึ้น (ไกดานาน แก๊งแฮร์, 2556)

การรับข่าวสารส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยอ้อมผ่านแรงจูงใจ อาจอธิบายได้ว่า การรับข่าวสารผ่านคนรอบข้างและสื่อทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจที่ผลักดันให้บุคคลออกมาทำกิจกรรมเพื่อสังคม โดยแรงจูงใจจากการให้คุณค่าของบุคคลจากการตระหนักถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น การทำความเข้าใจของบุคคลในตนเองผ่านการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะความสามารถ

ของตน การเข้าสังคมของบุคคลกับคนใกล้ชิดและผู้อื่นเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ การได้มาซึ่งโอกาสในความเจริญก้าวหน้าทางอาชีพของบุคคล การปกป้องตนเองของบุคคลจากความรู้สึกหรือประสบการณ์ที่ไม่ดีในอดีต และการสนองความต้องการของบุคคลเพื่อการยกระดับจิตใจและให้เกิดความสุขทางใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Clary *et al.* (1998) สอดคล้องกับงานวิจัยของธิดาชนก วงศ์พิทักษ์ (2556) ที่พบว่า แรงจูงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ นิธิฐพนธ์ แสงด้วง (2560) ที่พบว่า แรงจูงใจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยแรงจูงใจด้านการเข้าสังคมและการปกป้องตนเองมีความสำคัญสูงสุด

2) ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู มีอิทธิพลรวมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร รองลงมา จากปัจจัยด้านช่องทางการรับข่าวสาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ 0.107 ซึ่งวัดจากตัวแปรสังเกตได้ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและการอบรมเลี้ยงดูส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยส่วนใหญ่อ้อมผ่านทัศนคติมากกว่าอ้อมผ่านแรงจูงใจ อาจอธิบายได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กเป็นการได้รับการปลูกฝังความเชื่อและค่านิยมผ่านความคิดและมุมมองของผู้ให้การอบรมสั่งสอนและถูกเสริมสร้างเป็นทัศนคติ โดยบุคคลจะเกิดกระบวนการเรียนรู้ผู้ผ่านทัศนคติตั้งแต่ในวัยเด็ก เมื่อกล่าวถึงทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม พฤติกรรมจิตสาธารณะเกิดจากการเข้าใจเหตุผลที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเป็นอาสาสมัคร (Shye, 2010) ซึ่งอาจเกิดจากการที่บุคคลต้องการพัฒนาบุคลิกภาพและความเป็นตัวของตัวเอง การสร้างสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและการรับรู้ถึงอำนาจของตน การพัฒนาความสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม และการคงไว้ซึ่งความเชื่อหรือค่านิยมของตน ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะผ่านทัศนคติมากกว่าแรงจูงใจ เนื่องจากแรงจูงใจเกิดหลังจากทัศนคติของบุคคล สอดคล้องกับ จิตติยา วาจิ (2559) ที่กล่าวว่า “การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่บิดามารดา ผู้ปกครองปฏิบัติต่อเด็กเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานทั้งทางกายและทางใจกับเด็กเพื่อให้เป็นแบบอย่างค่านิยมในการดำเนินชีวิต” กระทรวงศึกษาธิการ (2542) ได้กำหนดคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม และพฤติกรรมมุ่งมั่นพัฒนาสังคม โดยมุ่งหวังเพื่อการปลูกฝังให้เกิดคุณ ลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะในเด็กในการเตรียมความพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือและพัฒนาสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาพร นาครอด (2555) ที่ศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลและการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน และ อัญชลิกา ผิวเพชร และ

คณะ (2554) ศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

3) ปัจจัยด้านทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

ทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ซึ่งวัดจากตัวแปรสังเกตได้ คือ บุคลิกภาพ ภายนอกภาพ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีคุณภาพชีวิต The Systematic Quality of Life of Volunteer Motivation ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจเหตุผลที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเป็นอาสาสมัครอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างออกไปโดยการสร้างชุดของประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานอาสาสมัคร Shye (2010) และ สุพจน์ ทรายแก้ว (2546) อธิบายว่า จิตสำนึกเป็นผลจากการเรียนรู้ที่ก่อรูปขึ้นในจิตใจของบุคคลในรูปแบบของความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติ จึงก่อให้เกิดพฤติกรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาพร นาครอด (2555) อัญชลิกา ผิวเพชร และคณะ (2554) และ ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล (2557) พบว่า ปัจจัยคุณธรรมจริยธรรม มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ

แรงจูงใจ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ซึ่งวัดจากตัวแปรสังเกตได้ การเข้าสังคม การให้คุณค่า การทำความเข้าใจ การปกป้องตนเอง การสนองความต้องการของตนเอง และหน้าที่การงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Clary et al. (1998) ได้ทำการศึกษาและพัฒนาแบบวัดแรงจูงใจ Volunteer Functions Inventory: VFI โดยประยุกต์จากทฤษฎีหน้าที่ (Functionalist Theory) ที่นำมาใช้เพื่อทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมการทำงานอาสาสมัคร พรณธิภา เอี่ยมสิริบริดา และคณะ (2561) อธิบายว่าแนวคิดหน้าที่ให้ความสำคัญกับเหตุผลและเป้าหมายการกระทำของมนุษย์โดยแนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ว่า “เหตุใดคนที่มีความต้องการแตกต่างกันสามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมือนกัน และคนที่มีความต้องการเหมือนกันหรือพฤติกรรมเหมือนกันอาจมีความพึงพอใจหรือแรงจูงใจที่ต่างกัน” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดาชนก วงศ์พิทักษ์ (2556) พบว่า แรงจูงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ นิพัทธ์พงษ์ แสงด้วง (2560) พบว่า แรงจูงใจมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบว่ามีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้การเข้าสังคม และการปกป้องตนเองในระดับที่สูงที่สุดซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้

ดังที่กล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การรับข่าวสารส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะมากกว่าการอบรมเลี้ยงดู เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาตัวอย่างที่อยู่ในวัยทำงานจึงส่งผลให้ปัจจัยการรับข่าวสารจากคนรอบข้างและสื่อมีอิทธิพลมากกว่าการได้รับการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก เมื่อบุคคล

เติบโตขึ้นย่อมต้องการการยอมรับจากสังคม ความเคารพ และเห็นคุณค่าในตัวเองและผู้อื่นเพื่อให้เกิดความสงบสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ทั้งนี้ แรงจูงใจมีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมจิตสาธารณะได้มากกว่าการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งผ่านทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

5.3 ข้อจำกัดของการศึกษา

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามออนไลน์ (Online Survey) ซึ่งมีข้อดี ได้แก่ 1) สามารถกำหนดผู้ตอบแบบสอบถามได้ เช่น การกำหนดคำถามเพื่อคัดกรองอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ต้องการขนาดตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 20-59 ปี 2) สามารถกำหนดรูปแบบคำตอบได้ เช่น กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามจำเป็นต้องใส่ข้อความสั้น เมื่อเลือกคำตอบ “อื่นๆ” ของข้อคำถามนั้น 3) ป้องกันการเกิดข้อมูลสูญหาย คือ แบบสอบถามออนไลน์สามารถกำหนดว่า “*จำเป็น” ในแต่ละส่วนของแบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่สามารถกดส่งแบบสอบถามได้ หากไม่ตอบคำถามให้ครบทุกข้อคำถามเสียก่อน 4) สามารถเพิ่มเติม/แก้ไขเนื้อหาได้ ผู้วิจัยสามารถแก้ไขข้อความหรือเพิ่มเติมเนื้อหาได้ เช่น การสะกดคำผิด หรือการเพิ่มและลดเนื้อหาของข้อความบางตอนตามความเหมาะสม 5) ข้อมูลพร้อมใช้ ในทุกๆการตอบกลับจากผู้ทำแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะได้รับอีเมลส่งมาว่ามีการตอบกลับจากการทำแบบสอบถามวิจัย และใน Google Form มีส่วนของหน้าแสดงผลการตอบกลับตามสัดส่วนของคำตอบในลักษณะของแผนภูมิแท่งและแผนภูมิวงกลม (โดนัท) นอกจากนี้แล้ว คำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละท่านจะถูกบันทึกลงในตาราง Excel อัตโนมัติ และสามารถดาวน์โหลดได้ซึ่งง่ายต่อการจัดการข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ต่อไป 6) ลดการสัมผัสและใกล้ชิด เนื่องจากสถานการณ์ระบาดของโควิด 19 ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ต้องการทำแบบสอบถามผ่านกระดาษหรือปากกา ซึ่งเป็นพาหะของเชื้อโรคที่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโควิด 19 7) ไม่เป็นการรบกวนหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคล กล่าวคือผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกทำแบบสอบถามในช่วงเวลาที่สะดวกได้ 8) ผู้ตอบแบบสอบถามมีอิสระในการเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นและความเป็นจริงของตนมากขึ้น เนื่องจากการทำแบบสอบถามส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จึงลดความเกรงใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผู้ทำวิจัย เนื่องจากบางท่านไม่ต้องการให้ผู้วิจัยรับรู้ความคิดเห็นหรือความเป็นจริงที่แท้จริงของตน ในการทำแบบสอบถามออนไลน์ผู้วิจัยไม่สามารถรู้ได้ว่าใครคือผู้ตอบแบบสอบถาม 9) สะดวกต่อการส่งต่อแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำรูปแบบการส่งต่อข้อความ เพื่อสะดวกต่อการกดแชร์ข้อความพร้อมลิงค์และ/หรือ QR Code ของแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามท่านอื่นๆ ได้มีส่วนร่วมในการทำแบบสอบถามได้ 10) ประหยัดเวลาและทรัพยากร เนื่องจากผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องลงพื้นที่เองในการเก็บแบบสอบถามทำให้ประหยัดเวลาและการจ้างคนเพื่อนเก็บแบบสอบถามและ/หรือ บันทึกข้อมูลจาก

แบบสอบถาม การเก็บแบบสอบถามแบบ Online Survey ผู้วิจัยได้รับการตอบกลับจากผู้ตอบแบบสอบถามภายใน 1 สัปดาห์นับตั้งแต่วันที่ทำการส่งออกแบบสอบถามการวิจัย เมื่อเปรียบเทียบกับ การลงพื้นที่เองและการคีย์ข้อมูลแบบสอบถามซึ่งอาจจะต้องเจอกับค่าสูญหายและการบันทึกข้อมูลผิดพลาดตามมา ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าวิธีนี้ตอบโจทยความต้องการของการทำวิจัยในครั้งนี้มากที่สุด

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีข้อดีของการเก็บแบบสอบถามแบบ Online Survey อยู่มาก แต่ก็ยังมีข้อจำกัดของการใช้วิธีการเก็บแบบสอบถามนี้ได้แก่ 1) ทักษะการใช้อินเทอร์เน็ต เนื่องจากมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนหนึ่งที่อายุมากกว่า 50 ปี ที่ต้องการทำแบบสอบถามวิจัยให้ผู้ทำวิจัยได้สอบถามเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถามว่าทำอะไร ผู้วิจัยจึงส่งรูปภาพเพื่ออธิบายวิธีการทำแบบสอบถามไปให้ ทั้งนี้ กรณีการถ่ายภาพจาก QR Code ของแบบสอบถามจะต้องถ่ายภาพผ่าน Application Line (โทรศัพท์มือถือ Android) อาจทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนหนึ่งคำนึงถึงความยากในการเข้าถึงแบบสอบถามได้ และกลุ่มคนที่ใช้อินเทอร์เน็ตไม่อาจเป็นตัวแทนของคนทุกกลุ่มได้ ทำให้ตัวอย่างไม่กระจาย 2) ความไม่ใส่ใจของการตอบแบบสอบถาม เนื่องจากผู้ตอบมีอิสระในการตอบแบบสอบถามอย่างเป็นการส่วนตัวและไม่มีผู้ถามหรือผู้วิจัยอยู่ด้วยขณะตอบแบบสอบถาม ประกอบกับข้อคำถามที่เยอะจำนวน 90 ข้อ ซึ่งอาจส่งผลต่อความตั้งใจตอบในส่วนท้ายของแบบสอบถามได้ 3) การแสดงผลของข้อคำถาม หากผู้ตอบแบบสอบถามทำแบบสอบถามผ่านแท็บเล็ตหรือคอมพิวเตอร์ผู้ทำแบบสอบถามจะสามารถอ่านข้อคำถามได้สะดวกและสบายตามากกว่าการทำแบบสอบถามผ่านทางโทรศัพท์มือถือ เนื่องจากแบบสอบถามวิจัยใช้มีจำนวน 90 ข้อคำถาม และในส่วนของแบบสอบถามส่วนที่ 2-6 เป็นการถามให้เลือกตอบตามระดับความคิดเห็น ระดับความสำคัญ และระดับความถี่ 5 ระดับสเกล การแสดงผลผ่านโทรศัพท์มือถือจึงจำกัด ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามต้องเลื่อนหน้าแสดงผลไปทางขวาในทุกครั้งที่ต้องการตอบสเกลที่ระดับ 4-5 ดังนั้น หากผู้วิจัยที่ต้องการใช้แบบสอบถามออนไลน์ควรพิจารณาให้ดีเสียก่อนว่า มีความเหมาะสมกับตัวอย่างและบริบทของงานวิจัยของตนหรือไม่

5.4 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทัศนคติ การรับข่าวสาร และ แรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ในการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อประโยชน์ของการวางแผนและพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน รวมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) สถาบันครอบครัว เป็นสถาบันพื้นฐานแรกที่มีความสำคัญยิ่งของบุคคล จากผลการวิจัย พบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีผลกระทบทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยอ้อมผ่านทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม ผู้ปกครองจึงควรให้ความสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานและเป็นแบบอย่างที่ดี โดยการให้ความรักและสนับสนุน การแนะนำสั่งสอนให้บุตรหลานรู้จักการใช้เหตุและผล การรู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่น เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตของการอบรมเลี้ยงดู พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด รองลงมา คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลตามลำดับ สถาบันครอบครัวจึงควรเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมในครอบครัวให้บุตรหลานรู้สึกได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม การมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น และการมีอิสระในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสมควร รวมถึงสอนถึงในสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำโดยให้เหตุผลประกอบ การแสดงออกถึงความรักและความใส่ใจแก่บุตรหลานเพื่อเป็นการฝึกฝนให้พวกเขาได้มีประสบการณ์และเรียนรู้ที่จะรับมือและจัดการกับสิ่งต่างๆ ตั้งแต่ในวัยเด็ก นอกจากนี้ การได้รับการปลูกฝังตั้งแต่ในวัยเด็กยังถูกถ่ายทอดเป็นทัศนคติที่บุคคลมีต่อคนรอบข้าง สังคม และชุมชน เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างเสริมการมีพฤติกรรมจิตสาธารณะตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมด้านสังคมและด้านบุคลิกภาพ พบว่า มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด กล่าวคือ ครอบครัวควรปลูกฝังบุตรหลานให้มีทัศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมโดยการให้พวกเขาได้เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม การเรียนรู้ถึงการพึ่งพาอาศัยกันและกัน และการมีส่วนร่วมรับผิดชอบและช่วยเหลือสังคมร่วมกับผู้อื่น ทั้งนี้ ครอบครัวควรส่งเสริมให้บุตรหลานมีความกล้าแสดงออกต่อที่สาธารณะอย่างเหมาะสมเพื่อเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจและยังช่วยพัฒนาภาวะความเป็นผู้นำของแต่ละบุคคลให้สามารถใช้สิ่งเหล่านี้ในการช่วยเหลือสังคมต่อไปในอนาคต

2) สื่อ สังคม และชุมชน ชุมชน เป็นแหล่งของข้อมูลข่าวสารที่บุคคลเปิดรับและส่งต่ออย่างไม่มีที่สิ้นสุด จากผลการวิจัย พบว่า การรับข่าวสารมีผลกระทบต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะทางตรงเชิงบวกและทางอ้อมเชิงบวกผ่านแรงจูงใจ และการรับข่าวสารมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยคนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก และสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตมากที่สุด ซึ่งตัวแปรดังกล่าวเป็นช่องทางการส่งข่าวสารของกิจกรรมเพื่อสังคมไปยังบุคคลได้มากที่สุด จึงเห็นได้ว่าพฤติกรรมจิตสาธารณะของบุคคลนั้นได้รับอิทธิพลจากปัจจัยแวดล้อมภายนอกเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแรงจูงใจที่ผลักดันให้บุคคลออกมาทำกิจกรรมเพื่อสังคม พบว่า แรงจูงใจที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ได้แก่ แรงจูงใจด้านการปกป้องตนเอง การทำความเข้าใจ และการสนองความต้องการของตนเอง ตามลำดับ เครือข่ายผู้จัดกิจกรรม องค์กรไม่แสวงหาผลกำไรควรใช้ประโยชน์จากสื่อโซเชียลมีเดียที่สามารถเข้าถึงคนทั่วไปได้ ใน

การประชาสัมพันธ์การรับบริจาคหรืองานอาสาสมัครต่างๆ โดยไม่เพียงแต่ทำการประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์หรือช่องทางโซเชียลมีเดียของตนเท่านั้น แต่ควรประชาสัมพันธ์ผ่านทางกลุ่มต่างๆ ในโซเชียลมีเดีย เพื่อให้เกิดการแชร์งานกิจกรรมต่อไปยังคนรู้จัก และคนใกล้ชิดของผู้ใช้งานบัญชีออนไลน์นั้น และในด้านของสถานที่ทำงานและเพื่อนร่วมงาน ควรมีการริเริ่มและสานต่อโครงการ Corporate Social Responsibility หรือ CSR ให้ยั่งยืน เพื่อให้พนักงานได้เข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร นอกจากนี้แล้วยังควรออกแบบกิจกรรมที่สามารถจูงใจบุคคลให้ตัดสินใจมาเข้าร่วมกิจกรรม เช่น การกล่าวถึงปัญหาที่ต้องการได้รับความช่วยเหลืออย่างชัดเจน การกำหนดจำนวนผู้เข้าร่วม การกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่สามารถเข้าร่วมในกิจกรรมได้ รวมถึงการสรรสร้างกิจกรรมต่างๆ โดยสอดแทรกระหว่างหรือหลังเสร็จจากการทำกิจกรรมเพื่อสังคมเพื่อให้ผู้ร่วมทำกิจกรรมรู้สึกผ่อนคลายและเป็นการได้ผูกสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม

3) การกำหนดนโยบาย และแผนพัฒนาโดยรัฐบาล การวิจัยในครั้งนี้ยังคงสนับสนุนการปลูกฝังให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะในเด็กในการเตรียมความพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือและพัฒนาสังคม เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี พ.ศ. 2561- พ.ศ. 2580 ตามยุทธศาสตร์ด้านที่ 3 คือ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ แม้ว่าบริบทของครอบครัวอาจจะส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะลดลงเมื่อบุคคลเติบโตขึ้น แต่การมีรากฐานความคิดและทัศนคติที่ดีย่อมพัฒนาคนให้มีคุณภาพได้ ทั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลของการรับข่าวสารมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะมากที่สุด กล่าวได้ว่า รัฐบาลในฐานะผู้นำของประเทศสามารถสนับสนุนให้เกิดสังคมจิตสาธารณะผ่านการสื่อสารและแสดงออกถึงความเป็นผู้นำที่มีจิตสาธารณะ เช่น การส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคมมากยิ่งขึ้นและให้ความช่วยเหลือนั้นกระจายสู่พื้นที่ต่างๆอย่างทั่วถึง การร่วมมือกับภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อกำหนดทิศทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและนำไปสู่ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) การพัฒนาตัวแบบอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทัศนคติ การรับข่าวสาร และ แรงจูงใจ ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร เป็นตัวแบบ รูปแบบของกรุงเทพมหานครจังหวัดเดียวเท่านั้น จึงน่าจะมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่อยู่ในวัย ทำงานในเมืองและชนบท เพื่อศึกษาว่ารูปแบบพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานมีความ เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำผลวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบาย และ แนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องเหมาะสมตามพื้นที่ ตั้งแต่การส่งเสริมรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูบุตร ช่องทางการประชาสัมพันธ์งานอาสาหรือการบริจาค และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน และชุมชนที่เป็นสิ่งแวดล้อมหลักของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานเพื่อให้เกิดการพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะ อย่างยั่งยืนต่อไป

2) ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรช่องทางการรับข่าวสาร มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรม จิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานครสูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบของช่องทางการรับข่าวสารว่ามีช่องทางข่าวสาร ใด และการจำแนกช่องทางการรับข่าวสารเพื่อดูว่าแท้จริงแล้วช่องทางการรับข่าวสารรูปแบบใดที่มี อิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะอย่างไร ผลการวิเคราะห์ตัวแบบรูปแบบความสัมพันธ์เชิง สาเหตุ พบว่าตัวแปรในตัวแบบสามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมจิตสาธารณะได้ร้อยละ 17.00 ซึ่งในเป็นค่าที่สามารถยอมรับได้ในการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยขอ เสนอแนะให้มีการศึกษาเพิ่มเติมถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัย ทำงาน เพื่อประโยชน์ในการนำผลวิจัยไปใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อการสร้างแบบแผนการพัฒนา จิตสาธารณะที่ยั่งยืนของคนไทยตั้งแต่วัยเยาว์สู่วัยทำงานต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *แนวการจัดทำแผนการสอนพัฒนาศักยภาพ: โครงการทดลองพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย*. กรุงเทพฯ: ชวนการพิมพ์.
- โกदानาน แก้งแฮร์. (2556). เปิดพฤติกรรม “การให้”. สืบค้นจาก <https://www.thaihealth.or.th/Content/20146-เปิดโพลพฤติกรรม>
- เครือข่ายจิตอาสา. (2559). *ความเป็นมาของเครือข่ายจิตอาสา*. สืบค้นจาก http://www.volunteerspirit.org/?page_id=22895
- จิตติยา วาจิ. (2559). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- จุฑาพร นาครอด. (2555). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการมีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ชาวอาเจห์รำลึก 15 ปี มหาสีนามิ 26 ธ.ค. (2562, 26 ธันวาคม). *เดลินิวส์*. สืบค้นจาก <https://www.dailynews.co.th/foreign/749013/>
- ณัฐชิตา สุภาพจน์. (2561). *จิตอาสาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 13(1), 78-88.*
- ณัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์. (2550). *การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของจิตอาสาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ดุขฎี มัชฌิมภาโร. (2556). *การพัฒนาจิตสาธารณะสำหรับเยาวชนไทย. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 10(46), 13-24.*
- ดุขฎี โยเหลา. (2535). *การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทยโดยใช้การวิเคราะห์เมตา*. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทีมงานความสุขประเทศไทย. (2560). *กระบวนการจิตตปัญญาศึกษา*. สืบค้นจาก <https://www.happinessisthailand.com/2017/08/31/spiritual-intelligence/>
- ธนาคารจิตอาสา. (2563). *จำนวนอาสาสมัคร ชั่วโมงการทำจิตอาสา และงานอาสาสมัครในระบบ*. สืบค้นจาก <https://www.jitarsabank.com/home>

- ธิดาชนก วงศ์พิทักษ์. (2556). ปัจจัยจิตสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตอาสาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- นิพัทธ์พงษ์ แสงด้วง. (2560). เส้นทางการทำงานอาสา และรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมอาสาที่ส่งผลต่อการคงอยู่ในการทำงานอาสา ของบุคลากรมหาวิทยาลัยภาครัฐ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- บุษราภรณ์ ดีเยาว์, ปาริชาติ วลัยเสถียร, และวิวัฒน์ หามนตรี. (2562). ขบวนการจิตอาสา: การขัดเกลาทางสังคมกับการพัฒนาดนของเยาวชนในกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 7(เพิ่มเติม), 67-78.
- ปิยากร หวังมหาพร. (2556). พัฒนาการเชิงนโยบายอาสาสมัครไทย: จากความมั่นคงสู่การพัฒนาสังคม. *วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี*, 10(2), 15-26.
- เปิดผลสำรวจปชช. 'สังคมไทย ร่วมใจ สร้างจิตสาธารณะ'. (2562, 6 กรกฎาคม). *กรุงเทพธุรกิจ*. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/839912>
- พรรณธิดา เอี่ยมสิริปริดา, อัจศรา ประเสริฐสิน, และนริศนา พิงโพธิ์สภ. (2561). แนวคิดและทฤษฎีในการศึกษาแรงจูงใจอาสาเพื่อการส่งเสริมการเป็นพลเมืองใส่ใจสังคม. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 13(37), 1-16.
- ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมมงคล. (2557). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย. *วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี*, 11(1), 34-40.
- เมนเจอร์ ออนไลน์. (2548, 3 มกราคม). กองทัพอาสาสมัคร และความหวาดผวาวัดย่านยาว. *MGR Online*. สืบค้นจาก <https://mgronline.com/daily/detail/9480000000503>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2562). จำนวนประชากรผู้มีอายุระหว่าง 20-59 ปี ในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร เดือนธันวาคม พ.ศ. 2562. สืบค้นจาก https://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580* (ฉบับประกาศราชกิจจานุเบกษา). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี. (2550, 2 กุมภาพันธ์). มติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0506/ว 18. เรื่อง ข้อเสนอการให้และการอาสาช่วยเหลือสังคม.
- สิน สือสวน. (2561). การส่งเสริมคุณธรรม “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา” สร้างคนดีสู่สังคม. กรุงเทพฯ: ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน).
- สุพจน์ ทราญแก้ว. (2546). จิตสำนึกสาธารณะการก่อรูปและกระบวนการเสริมสร้าง. *วารสารเพชรบุรีวิทยาลัยการณ*, 4(1), 45.

- อภิชาติ คณารัตนวงศ์. (2561). ตัวแบบความไว้วางใจที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมโครงการระดมทุนเพื่อการกุศล. *จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์*, 41(159), 115-152.
- อมรรัตน์ อภินันท์มกุล. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจบริจาคของคนไทย. *วารสารเศรษฐศาสตร์ปริทรรศน์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*, 9(2), 31-53.
- อัจศรา ประเสริฐสิน. (2558). การพัฒนารูปแบบการวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. (รายงานการวิจัย) กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- อัญชลิกา ผิวเพชร, นุชวรา เหลืองอังกุล, และบังอร กุมพล. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 17(1), 331-342.
- อานนท์ อาภาภิรม. (2517). *สังคม วัฒนธรรมและประเพณีไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Baumgartner, H., & Homburg, C. (1996). Applications of structural equation modeling in marketing and consumer research: A review. *International journal of Research in Marketing*, 13(2), 139-161.
- Browne, M. W., & Cudeck, R. . (1993). Alternative ways of assessing model fit. *Testing structural equation models*.
- Byrne, B. M. (2010). Structural equation modeling with AMOS: basic concepts, applications, and programming (multivariate applications series). New York: Taylor & Francis Group, 396(1), 7384.
- Charities Aid Foundation. (2019). *CAF World Giving Index* (10th ed); *Ten Years of Giving Trends*. Retrieved from <https://www.cafonline.org/about-us/publications/2019-publications/caf-world-giving-index-10th-edition>
- Clary, E. G., Snyder, M., Ridge, R. D., Copeland, J., Stukas, A. A., Haugen, J., & Miene, P. (1998). Understanding and assessing the motivations of volunteers: a functional approach. *Journal of personality and social psychology*, 74(6), 1516.
- Doll, W. J., Xia, W., & Torkzadeh, G. (1994). A confirmatory factor analysis of the end-user computing satisfaction instrument. *MIS quarterly*, 453-461.
- Hair, J., Black, W., Babin, B., & Anderson, R. (2010). *Multivariate data analysis* (7th ed.) Upper Saddle River, NJ : Pearson prentice hall.

- Henseler, J., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2015). A new criterion for assessing discriminant validity in variance-based structural equation modeling. *Journal of the academy of marketing science*, 43(1), 115-135.
- Hooper, D., Coughlan, J., & Mullen, M. . (2008). Structural Equation Modelling: Guidelines for Determining Model Fit. *Electronic Journal of Business Research Methods*, 6(1), 53-60.
- Hu, L. T., & Bentler, P. M. (1998). Fit indices in covariance structure modeling: Sensitivity to underparameterized model misspecification. *Psychological methods*, 3(4), 424-453.
- Hu, L. T., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural equation modeling: a multidisciplinary journal*, 6(1), 1-55.
- Kline, R. B. (2011). *Principles and practice of structural equation modeling* (3rd ed.). New York, NY: Guilford.
- Shye, S. (2010). The motivation to volunteer: A systemic quality of life theory. *Social indicators research*, 98(2), 183-200.
- Tiraeyari, N., Ricard, R.M., & McLean, G.N. (2019). Factors influencing volunteering in urban agriculture: Implications for recruiting volunteers. *Urban Forestry & Urban Greening*, 45, 126372.
- UN Volunteers. (2020). Volunteerism and the Global Goals. Retrieved from <https://www.unv.org/volunteerism-and-global-goals>

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามการวิจัย

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

งานวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ทศนคติ การรับข่าวสาร และแรงจูงใจ
ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร”

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน 7 ข้อ
ส่วนที่ 2 การได้รับการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน 15 ข้อ
ส่วนที่ 3 ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม	จำนวน 15 ข้อ
ส่วนที่ 4 การรับข่าวสาร	จำนวน 12 ข้อ
ส่วนที่ 5 แรงจูงใจ	จำนวน 25 ข้อ
ส่วนที่ 6 พฤติกรรมจิตสาธารณะ	จำนวน 16 ข้อ

เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพบุคคลด้านจิตสาธารณะ ผู้วิจัยขอความ
กรุณาให้ผู้ตอบแบบสอบถามอ่านแบบสอบถามอย่างละเอียดและเลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง
เกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด และกรุณาตอบคำถามทุกข้อในแบบสอบถามนี้ ทั้งนี้คำตอบของท่านจะถูก
เก็บเป็นความลับและใช้เพื่อประโยชน์ของการวิจัยเท่านั้น

นางสาวชัมพร พึ่งม้าย

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท สาขาการวิเคราะห์ธุรกิจและการวิจัย

คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง
ของท่าน

1. เพศ

☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2. อายุ

☐ 1. 20-29 ปี ☐ 2. 30-39 ปี ☐ 3. 40-49 ปี ☐ 4. 50-59 ปี

3. สถานภาพสมรส

☐ 1. โสด ☐ 2. สมรส ☐ 3. หม้าย ☐ 4. หย่า/แยกกันอยู่

4. จำนวนบุตร
☐ 1. ไม่มีบุตร ☐ 2. 1 คน ☐ 3. 2 คน ☐ 4. 3 คน ☐ 5. มากกว่า 3 คน
5. ระดับการศึกษาของท่าน
☐ 1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ☐ 2. มัธยมศึกษา ☐ 3. อนุปริญญา/ปวส.
☐ 4. ปริญญาตรี ☐ 5. สูงกว่าปริญญาตรี
6. สถานภาพการทำงาน (อาชีพหลัก)
☐ 1. เจ้าของธุรกิจ/ร้านค้า มีลูกจ้างอย่างน้อย 1 คน
☐ 2. อาชีพอิสระ/ เจ้าของธุรกิจ/ร้านค้า ไม่มีลูกจ้าง
☐ 3. ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/ลูกจ้างของรัฐ (ประจำและชั่วคราว)
☐ 4. พนักงาน/ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจหรือองค์การมหาชน (ประจำและชั่วคราว)
☐ 5. พนักงานบริษัทเอกชน
☐ 6. รับจ้าง
☐ 7. อื่นๆ (กรุณาระบุ)
7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
☐ 1. ต่ำกว่า 15,000 บาท ☐ 2. 15,000-24,999 บาท ☐ 3. 25,000-34,999 บาท
☐ 4. 35,000-49,999 บาท ☐ 5. ตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 การได้รับการอบรมเลี้ยงดู

คำชี้แจง ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใดเมื่อกล่าวถึงประสบการณ์การได้รับการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กของท่าน กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

ระดับความคิดเห็น	1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
	3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
	4	หมายถึง	เห็นด้วย
	5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. ท่านถูกสอนถึงในสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ					
2. ท่านทราบเหตุผลของการถูกลงโทษหรือการได้รับคำชมเชยเสมอ					
3. ท่านได้รับคำแนะนำเมื่อปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวเสมอ					
4. ท่านถูกสอนให้นึกถึงส่วนรวมเสมอ					
5. ท่านถูกว่ากล่าวตักเตือนเมื่อกระทำผิด					
6. ครอบครัวของท่านรับฟังเมื่อท่านแสดงความคิดเห็นในเรื่องครอบครัวและเรื่องอื่นๆ อยู่เสมอ					
7. ท่านได้รับอิสระในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ					
8. ท่านได้รับการอบรมสั่งสอนให้เคารพสิทธิของผู้อื่น					
9. เมื่อท่านมีความเห็นไม่ตรงกับครอบครัวท่านจะได้รับคำชี้แจงอย่างมีเหตุผล					
10. ท่านถูกสอนไม่ให้ตัดสินผู้อื่นก่อนรับฟังเหตุผลให้ครบถ้วน					
11. ท่านได้รับอนุญาตให้ทำในสิ่งที่ถนัด					
12. ท่านได้รับความไว้วางใจจากครอบครัวตั้งแต่วัยเด็ก					
13. ท่านได้รับความใส่ใจในวัยเด็กจากคนในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ					
14. ท่านได้รับคำชมเชยจากครอบครัวเมื่อท่านช่วยทำงานบ้าน เช่น ล้างจาน ซักผ้า					
3) ท่านมีความสนิทสนมกับคนในครอบครัว					

ส่วนที่ 3 ทศนคติในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

คำชี้แจง ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

ระดับความคิดเห็น	1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
	3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
	4	หมายถึง	เห็นด้วย
	5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำได้เป็นตัวของตัวเอง					
2. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำได้แสดงออกถึงภาวะผู้นำที่มีอยู่					
3. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำคลายความวิตกกังวล					
4. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำมีความมั่นใจเพิ่มขึ้น					
5. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำได้แสดงออกถึงอำนาจของตน					
6. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงขึ้น					
7. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำรู้สึกมั่นคงปลอดภัยทางกาย					
8. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำได้รับการยอมรับจากสังคม					
9. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่กระทำรักษาความสัมพันธ์และเครือข่ายขององค์กร					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
10. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่ กระทำพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง มิตรภาพ					
11. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่ กระทำสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมและ ชุมชนได้					
12. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่ กระทำได้ทำตามสิ่งที่เชื่อและศรัทธา					
13. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่ กระทำเห็นคุณค่าในแบบแผนในการปฏิบัติที่ สืบทอดกันมา					
14. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่ กระทำเห็นคุณค่าในสิ่งที่ทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น					
15. การทำกิจกรรมเพื่อสังคมทำให้บุคคลที่ กระทำได้สร้างความสัมพันธ์ทางด้านการ ดำเนินชีวิตหรือความเชื่อ					

ส่วนที่ 4 การรับข่าวสาร

คำชี้แจง ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารการช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมผ่านช่องทางต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความถี่ของการได้รับข่าวสารของท่าน โดยความถี่ของการได้รับข่าวสารแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

ระดับความถี่	1	หมายถึง	ไม่เคยเลย
	2	หมายถึง	นานๆครั้ง
	3	หมายถึง	บ้างบางครั้ง
	4	หมายถึง	ค่อนข้างบ่อย
	5	หมายถึง	เป็นประจำ

ข้อความ	ระดับความถี่ของการได้รับข่าวสาร				
	1	2	3	4	5
1. ท่านทราบข่าวสารกิจกรรมอาสาสมัครผ่านทางสื่อโทรทัศน์					
2. ท่านทราบข่าวสารกิจกรรมอาสาสมัครผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดีย					
3. ท่านทราบข่าวสารกิจกรรมอาสาสมัครผ่านทางคนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก					
4. ท่านทราบข่าวสารกิจกรรมอาสาสมัครผ่านทางสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน					
5. ท่านทราบข่าวสารการบริจาคผ่านทางสื่อโทรทัศน์					
6. ท่านทราบข่าวสารการบริจาคผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดีย					
7. ท่านทราบข่าวสารการบริจาคผ่านทางคนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก					
8. ท่านทราบข่าวสารการบริจาคผ่านทางสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน					
9. ท่านทราบข่าวสารการช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จักผ่านทางสื่อโทรทัศน์					
10. ท่านทราบข่าวสารการช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จักผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดีย					
11. ท่านทราบข่าวสารการช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จักผ่านทางคนใกล้ชิดหรือคนที่รู้จัก					
12. ท่านทราบข่าวสารการช่วยเหลือคนที่ไม่รู้จักผ่านทางสถานที่ทำงานหรือเพื่อนร่วมงาน					

ส่วนที่ 5 แรงจูงใจ

คำชี้แจง ท่านให้ความสำคัญมากน้อยเพียงใดกับสิ่งที่จะกล่าวถึงต่อไปในการผลักดันให้บุคคลสละเวลา (รวมถึงเงิน และ/หรือสิ่งของ) ออกมาทำกิจกรรมเพื่อสังคม กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความสำคัญของท่าน โดยความสำคัญแบ่งออกเป็น

5 ระดับ

ระดับความสำคัญ	1	หมายถึง	ไม่สำคัญเลยหรือสำคัญน้อยที่สุด
	2	หมายถึง	สำคัญน้อย
	3	หมายถึง	สำคัญปานกลาง
	4	หมายถึง	สำคัญมาก
	5	หมายถึง	สำคัญมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความสำคัญ				
	1	2	3	4	5
1. ความต้องการของบุคคลใกล้ชิด					
2. การได้รู้จักบุคคลชั้นนำในสังคมที่ร่วมทำกิจกรรมด้วย					
3. การช่วยเหลือสังคมของผู้มีชื่อเสียงที่ชื่นชอบ					
4. การได้รู้จักผู้คนเพิ่มมากขึ้น					
5. การให้คุณค่ากับการช่วยเหลือสังคมของบุคคลใกล้ชิด					
6. ความเห็นใจและห่วงใยต่อผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก					
7. การเห็นคุณค่าของการช่วยเหลือผู้อื่น					
8. การคำนึงถึงความเท่าเทียมและความเสมอภาคทางสังคม					
9. ความต้องการให้ผู้อื่นมีชีวิตที่ดีขึ้น					
10. การเปิดโลกทัศน์โดยการช่วยเหลือสังคม					
11. การได้พัฒนาทักษะและความสามารถของตนเอง					
12. การได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์และการลงมือปฏิบัติ					

ข้อความ	ระดับความสำคัญ				
	1	2	3	4	5
13. โอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ หลากหลาย					
14. ทำให้ได้เห็นว่ามีความจำเป็นที่ลำบากมากกว่าที่ ต้องการความช่วยเหลือ					
15. การได้หลีกเลี่ยงและหยุดคิดถึงปัญหาส่วนตัว					
16. ความรู้สึกเหงาเล็กน้อยลง					
17. การได้แก้ไขความผิดพลาดจากเรื่องราวใน อดีต					
18. การได้รับความสุขทางใจ เช่น ได้บุญกุศล ได้รับการอวยพรจากพระเจ้า ได้รับการ ประทานพรจากพระองค์อัลลอฮ์					
19. เกิดความภาคภูมิใจ					
20. ความรู้สึกว่าเป็นคนสำคัญและเป็นที่ต้องการ ของผู้อื่น					
21. การค้นพบความหวังในชีวิต					
22. การได้มีโอกาสได้งานทำหรือได้รับตำแหน่ง ในองค์กรที่ต้องการ					
23. การได้รู้จักผู้อื่นที่สามารถช่วยเหลือธุรกิจ หรือหน้าที่การงาน					
24. การเพิ่มความน่าสนใจในโบสถ์หรือนิกาย					
25. การได้รับประโยชน์ด้านการลดหย่อนทาง ภาษี					

ส่วนที่ 6 พฤติกรรมจิตสาธารณะ

คำชี้แจง ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านได้ทำสิ่งต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใดในการช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความถี่ของพฤติกรรมของท่าน โดยความถี่ของพฤติกรรมแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

ระดับความถี่	1	หมายถึง	ไม่เคยทำเลย
	2	หมายถึง	ทำปีละ 1-2 ครั้ง
	3	หมายถึง	ทำปีละ 3-4 ครั้ง
	4	หมายถึง	ทำปีละ 5-6 ครั้ง
	5	หมายถึง	ทำปีละ 7 ครั้ง ขึ้นไป

ข้อความ	ระดับความถี่ของพฤติกรรม				
	1	2	3	4	5
4) ท่านบริจาคเงินให้แก่คนขอทาน					
5) ท่านบริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส เช่น สนับสนุนด้านการศึกษาให้ผู้ที่เรียนดีแต่ยากจน					
6) ท่านร่วมบริจาคเงินให้แก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว เป็นต้น					
7) ท่านบริจาคเงินตามศรัทธาและความเชื่อตามศาสนาของท่าน					
8) ท่านร่วมบริจาคเงินให้แก่องค์กรการกุศล และมูลนิธิ					
9) ท่านให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับความยากลำบากในชีวิตประจำวันในด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร เช่น คนขับรถหลงทาง คนขึ้นเมล์ผิดป้าย นักท่องเที่ยวที่หลงทาง					
7. ท่านให้ความช่วยเหลือคนไร้บ้าน เช่น ให้น้ำและอาหาร					

ข้อความ	ระดับความถี่ของพฤติกรรม				
	1	2	3	4	5
8. ท่านให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับความยากลำบากในชีวิตประจำวันในด้านร่างกาย เช่น ช่วยยกของ					
9. ท่านให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับความยากลำบากในชีวิตประจำวันในด้านความใส่ใจ เช่น การพาข้ามถนน การลูกให้เด็ก คนแก่ คนมีครรภ์ หรือคนพิการนั่ง					
10. ท่านให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับความยากลำบากในชีวิตประจำวันในด้านความซื่อสัตย์ เช่น ช่วยเก็บของที่เจ้าของหายตกหล่น คืนเจ้าของ					
11. ท่านร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกระเบียง ปลูกลำไย เล่น เก็บขยะ เป็นต้น					
12. ท่านเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับผู้สูงอายุ					
13. ท่านเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส					
14. ท่านเข้าเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับเด็ก เยาวชนและสตรี					
15. ท่านเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา เช่น การปฏิบัติธรรม การออกประกาศเรื่องพระเจ้า					
16. ท่านเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา เรียนรู้และฝึกอบรม					

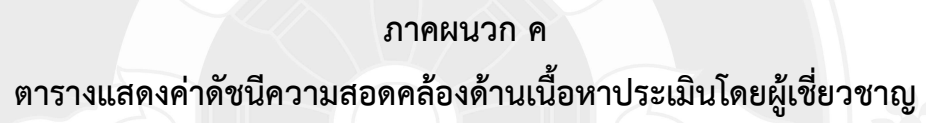
ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อ

สถานที่ปฏิบัติงาน

1. ศ.ดร.วิสาชา ภูจินดา คณะบดีคณะบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม
บรรณาธิการ วารสารพัฒนบริหารศาสตร์
บรรณาธิการ วารสาร NIDA Case Research Journal
2. ผศ. ดร.มณิภัทร์ ไทรเมฆ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ดร.สุจินตนา ภาวสิทธิ์ นักวิชาการอิสระ
4. ดร. ฐณัฐ วงศ์สายเชื้อ (อดีต) ภาควิชาการพัฒนาศักยภาพมนุษย์และชุมชน
คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องด้านเนื้อหาของการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ตารางที่ ค.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องด้านเนื้อหาของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
คุณภาพของเครื่องมือ

รายการประเมิน	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ				รวม	IOC	การแปลผล
		1	2	3	4			
ส่วนที่ 1 การอบรมเลี้ยงดู								
อบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	1	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	3	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	6	0	1	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	7	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	8	0	0	1	1	2	0.50	คัดเลือกไว้
	9	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
อบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน	11	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้

รายการประเมิน	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ				รวม	IOC	การแปลผล
		1	2	3	4			
อบรมเลี้ยงดูแบบรักและ สนับสนุน (ต่อ)	13	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	15	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้

ส่วนที่ 3 ทักษะในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

ด้านบุคลิกภาพ	1	1	1	1	0	3	0.75	คัดเลือกไว้
	2	1	1	0	0	2	0.50	คัดเลือกไว้
	3	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
ด้านกายภาพ	5	1	0	1	0	2	0.50	คัดเลือกไว้
	6	1	0	0	0	1	0.25	ตัดออก
	7	1	1	1	0	3	0.75	คัดเลือกไว้
	8	1	0	1	0	2	0.50	คัดเลือกไว้
ด้านสังคม	9	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	10	0	1	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	11	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
ด้านวัฒนธรรม	12	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	13	1	1	1	0	3	0.75	คัดเลือกไว้

รายการประเมิน	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ				รวม	IOC	การแปลผล
		1	2	3	4			
ด้านวัฒนธรรม (ต่อ)	14	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	15	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	16	0	1	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้

ส่วนที่ 4 การรับข่าวสาร

สื่อโทรทัศน์	1	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	5	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	9	0	1	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
สื่อโซเชียลมีเดีย	2	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	10	0	1	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
คนใกล้ชิด/คนที่รู้จัก	3	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	11	0	0	1	1	2	0.50	คัดเลือกไว้
สถานที่ทำงาน/เพื่อนร่วมงาน	4	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	12	0	1	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้

รายการประเมิน	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ				รวม	IOC	การแปลผล
		1	2	3	4			
ส่วนที่ 5 แรงจูงใจ								
ด้านการเข้าสังคม	1	1	1	1	0	3	0.75	คัดเลือกไว้
	2	1	1	1	0	3	0.75	คัดเลือกไว้
	3	1	1	1	0	3	0.75	คัดเลือกไว้
	4	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	5	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
ด้านการให้คุณค่า	6	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	9	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
ด้านการทำความเข้าใจ	10	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	11	1	1	1	0	3	0.75	คัดเลือกไว้
	12	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
ด้านการปกป้องตนเอง	14	1	1	1	0	3	0.75	คัดเลือกไว้
	15	1	0	1	0	2	0.50	คัดเลือกไว้
	16	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	17	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้

รายการประเมิน	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ				รวม	IOC	การแปลผล
		1	2	3	4			
ด้านการสนองความต้องการ ตนเอง	18	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	20	0	1	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	21	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
ด้านหน้าที่การงาน	22	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	25	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
ส่วนที่ 6 พฤติกรรมจิตสาธารณะ								
ด้านการบริจาคเงิน	1	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
ด้านการให้ความช่วยเหลือคน แปลกหน้า	6	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้

รายการประเมิน	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ				รวม	IOC	การแปลผล
		1	2	3	4			
ด้านการให้ความช่วยเหลือคน แปลกหน้า (ต่อ)	9	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
ด้านการเป็นอาสาสมัคร	11	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	13	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1	0	1	1	3	0.75	คัดเลือกไว้
	15	0	0	1	1	2	0.50	คัดเลือกไว้
	16	1	1	1	1	4	1.00	คัดเลือกไว้

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability)

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability)

ตารางที่ ง.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ (Corrected Item Total Correlation : CITC) และค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามทั้งฉบับ และรายองค์ประกอบของแบบสอบถามการได้รับการอบรมเลี้ยงดู

ข้อคำถาม	ค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อและคะแนนรวม	
	รายข้อและคะแนนรวม	
	ฉบับทดลองใช้ (n=30)	ฉบับใช้จริง (n=384)
องค์ประกอบที่ 1: อบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	$\alpha = .726$	$\alpha = .804$
คำถามข้อที่ 1	.380	.625
คำถามข้อที่ 2	.598	.537
คำถามข้อที่ 3	.533	.667
คำถามข้อที่ 4	.672	.654
คำถามข้อที่ 5	.328	.508
องค์ประกอบที่ 2: อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	$\alpha = .790$	$\alpha = .874$
คำถามข้อที่ 6	.561	.784
คำถามข้อที่ 7	.642	.648
คำถามข้อที่ 8	.484	.662
คำถามข้อที่ 9	.643	.778
คำถามข้อที่ 10	.514	.655
องค์ประกอบที่ 3: อบรมเลี้ยงดูแบบรักและสนับสนุน	$\alpha = .860$	$\alpha = .869$
คำถามข้อที่ 11	.771	.705
คำถามข้อที่ 12	.623	.652
คำถามข้อที่ 13	.682	.741
คำถามข้อที่ 14	.594	.659
คำถามข้อที่ 15	.766	.719
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของทั้งฉบับ	$\alpha = .904$	$\alpha = .931$

ตารางที่ ง.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ (Corrected Item Total Correlation : CITC) และค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามทั้งฉบับ และรายองค์ประกอบของแบบสอบถามที่คนคิดในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

ข้อคำถาม	ค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน	
	รายข้อและคะแนนรวม	
	ฉบับทดลองใช้ (n=30)	ฉบับใช้จริง (n=384)
องค์ประกอบที่ 1: บุคลิกภาพ	$\alpha = .786$	$\alpha = .857$
คำถามข้อที่ 1	.553	.642
คำถามข้อที่ 2	.579	.745
คำถามข้อที่ 3	.621	.684
คำถามข้อที่ 4	.655	.735
องค์ประกอบที่ 2: กายภาพ	$\alpha = .735$	$\alpha = .769$
คำถามข้อที่ 5	.329	.455
คำถามข้อที่ 6	.630	.654
คำถามข้อที่ 7	.794	.724
องค์ประกอบที่ 3: สังคม	$\alpha = .823$	$\alpha = .870$
คำถามข้อที่ 8	.616	.720
คำถามข้อที่ 9	.596	.762
คำถามข้อที่ 10	.706	.770
คำถามข้อที่ 11	.671	.648
องค์ประกอบที่ 4: ด้านวัฒนธรรม	$\alpha = .777$	$\alpha = .851$
คำถามข้อที่ 12	.588	.646
คำถามข้อที่ 13	.547	.687
คำถามข้อที่ 14	.653	.710
คำถามข้อที่ 15	.542	.728
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของทั้งฉบับ	$\alpha = .897$	$\alpha = .923$

ตารางที่ ง.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ (Corrected Item Total Correlation : CITC) และค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามทั้งฉบับ และรายองค์ประกอบของแบบสอบถาม
แรงจูงใจ

ข้อคำถาม	ค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน	
	รายข้อและคะแนนรวม	
	ฉบับทดลองใช้ (n=30)	ฉบับใช้จริง (n=384)
องค์ประกอบที่ 1: การเข้าสังคม	$\alpha = .794$	$\alpha = .810$
คำถามข้อที่ 1	.537	.439
คำถามข้อที่ 2	.638	.711
คำถามข้อที่ 3	.555	.643
คำถามข้อที่ 4	.579	.601
คำถามข้อที่ 5	.579	.607
องค์ประกอบที่ 2: การให้คุณค่า	$\alpha = .891$	$\alpha = .913$
คำถามข้อที่ 6	.817	.772
คำถามข้อที่ 7	.861	.853
คำถามข้อที่ 8	.637	.757
คำถามข้อที่ 9	.737	.837
องค์ประกอบที่ 3: การทำความเข้าใจ	$\alpha = .933$	$\alpha = .914$
คำถามข้อที่ 10	.688	.776
คำถามข้อที่ 11	.920	.822
คำถามข้อที่ 12	.862	.851
คำถามข้อที่ 13	.914	.772
องค์ประกอบที่ 4: การปกป้องตนเอง	$\alpha = .792$	$\alpha = .829$
คำถามข้อที่ 14	.385	.488
คำถามข้อที่ 15	.734	.726
คำถามข้อที่ 16	.669	.763
คำถามข้อที่ 17	.640	.661

ตารางที่ ๓.๓ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ (Corrected Item Total Correlation : CITC) และค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามทั้งฉบับ และรายองค์ประกอบของแบบสอบถาม แรงจูงใจ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน	
	รายข้อและคะแนนรวม	
	ฉบับทดลองใช้ (n=30)	ฉบับใช้จริง (n=384)
องค์ประกอบที่ 5: การสนองความต้องการตนเอง	$\alpha = .797$	$\alpha = .811$
คำถามข้อที่ 18	.530	.564
คำถามข้อที่ 19	.745	.661
คำถามข้อที่ 20	.626	.686
คำถามข้อที่ 21	.654	.623
องค์ประกอบที่ 6: หน้าที่การงาน	$\alpha = .864$	$\alpha = .898$
คำถามข้อที่ 22	.776	.793
คำถามข้อที่ 23	.834	.817
คำถามข้อที่ 24	.864	.857
คำถามข้อที่ 25	.427	.641
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของcronbachของทั้งฉบับ	$\alpha = .911$	$\alpha = .941$

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาว ชมัยพร พึ่งม้าย
ประวัติการศึกษา บริหารธุรกิจบัณฑิต
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
ปีที่สำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2555
ประสบการณ์การทำงาน พ.ศ. 2561-ปัจจุบัน
นักวิเคราะห์และวิจัยอาชญากรรม
มูลนิธิไอเจเอ็ม

